

ความแตกต่างของผลผลิตข้าวไร่บนพื้นที่สูง

ในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย

ประกิตต์ โกะสุงเนิน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพืชไร่
โครงการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้า
พ.ศ. 2548

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้า

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

โครงการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพีชไร'

ชื่อเรื่อง

ความแตกต่างของผลผลิตข้าวไวร์บนพื้นที่สูง

ในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย

โดย

ประภกิตต์ โภสุกเนิน

พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์อかも กัญจนประไซติ)

วันที่ 18 เดือน ม.ค พ.ศ. 2548

กรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์อภิชาติ สวนคำกอง)

วันที่ 18 เดือน ม.ค พ.ศ. 2548

กรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์อนันต์ ปันตรักษ์)

วันที่ 18 เดือน ม.ค พ.ศ. 2548

หัวหน้าภาควิชาพีชไร'

(อาจารย์อภิชาติ สวนคำกอง)

วันที่ 18 เดือน ม.ค พ.ศ. 2548

โครงการบัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงวุฒิ เพ็ชรประดับ)

รองประธานกรรมการ โครงการบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 19 เดือน 20 พ.ศ. 2548

ชื่อเรื่อง	ความแตกต่างของผลผลิตข้าวไร่บนพื้นที่สูงในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย
ชื่อผู้เขียน	นายประภกิตต์ โภคสูงเนิน
ชื่อปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพืชไร่
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์อかも กาญจนประโอะติ

บทคัดย่อ

การศึกษาความแตกต่างของผลผลิตข้าวไร่บนพื้นที่สูงในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย ดำเนินการระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2544 ถึง 15 ธันวาคม พ.ศ. 2546 โดยสุ่มเก็บตัวอย่าง ผลผลิตข้าวไร่ในแปลงเกษตรกรบนพื้นที่สูง ในพื้นที่รับผิดชอบของมูลนิธิโครงการหลวง จำนวน 13 แห่ง (การศึกษาที่ 1) จากนั้นทำการศึกษาความแตกต่างของผลผลิตข้าวไร่ระหว่างแปลงเกษตรกรบนพื้นที่สูง โดยทำการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis) พบว่า สามารถจำแนก ลักษณะและองค์ประกอบผลผลิต ออกได้ จำนวน 8 กลุ่ม ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ เท่ากับ 464.38, 299.83, 271.72, 249.50, 221.61, 209.08, 196.20 และ 158.08 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตข้าวไร่ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิด ความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่ พันธุ์ข้าวไร่, ความสูงของพื้นที่ปลูก, อุณหภูมิอากาศ, ปริมาณ น้ำฝน, ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน และวิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูกของเกษตรกร

การศึกษาปริมาณผลผลิตข้าวไร่ที่ปลูกภายใต้สภาพแวดล้อมและวิธีการจัดการ แบบเดียวกันในสถานีทดลอง (การทดลองที่ 1) เปรียบเทียบกับผลผลิตข้าวไร่ที่เก็บจาก แปลงเกษตรกร พบว่า ข้าวไร่พันธุ์ลาซาออง พันธุ์ข้าวขาว และพันธุ์เบี้นจ์อ แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิต ต่อไร่เมื่อปลูกในสถานีทดลอง สูงกว่าค่าเฉลี่ยในแปลงเกษตรกร เท่ากับ 89.18, 17.42 และ 17.17 กิโลกรัมต่อไร่ หรือเท่ากับ 29.43, 8.36 และ 4.66 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และข้าวไร่พันธุ์เขียวหนู แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่เมื่อปลูกในสถานีทดลอง ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในแปลงเกษตรกร เท่ากับ 252.68 กิโลกรัม ต่อไร่ หรือเท่ากับ 54.28 เปอร์เซ็นต์

การศึกษาปริมาณผลผลิตของพันธุ์ข้าวไร่ที่เกษตรกรบนพื้นที่สูงใช้เป็นพันธุ์ปลูกมากที่สุด ในแต่ละระดับความสูงของพื้นที่ปลูก (การทดลองที่ 2) มีจำนวน 3 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ข้าวขาว, พันธุ์ลาซาออง และพันธุ์เบี้นจ์อ ทำการทดลองในพื้นที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง 3 ระดับ พบว่า พื้นที่ปลูกที่ระดับความสูง 650 และ 900 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ข้าวไร่ พันธุ์ลาซาอองแสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่สูงสุด เท่ากับ 330.68 และ 329.29 กิโลกรัมต่อไร่

ตามลำดับ ไม่แตกต่างทางสถิติกับพื้นที่ข่าวขาวที่แสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 310.44 และ 320.57 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ และพื้นที่ป่าลูกที่ระดับความสูง 1,100 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง ข้าวไร่พื้นที่บือแยกแยะแสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่สูงสุด เท่ากับ 332.29 กิโลกรัมต่อไร่

Title	Yield Gap of Upland Rice on the Highlands in Chiang Mai and Chiang Rai Provinces
Author	Mr. Prakit Kohsungnoen
Degree of	Master of Science in Agronomy
Advisory Committee Chairperson	Associate Professor Arkom Kanjanaprachote

ABSTRACT

The study on yield gap of upland rice in Chiang Mai and Chiang Rai provinces was conducted from November 1, 2001 to December 2003 by using randomized data collection of rice yield from 13 Royal Project Development Center highland plots (Trial 1). Afterwards, another study on the yield gap comparison was made between upland rice in farmers' plots using cluster analysis. Results showed that yield characteristics and components were expressed in 8 groups showing average yield per rai equivalent to 464.38, 299.83, 271.72, 249.50, 221.61, 209.08, 196.20 and 158.08 kg/rai, respectively.

Based on the analysis of the different factors that affect rice yield, it was found that factors that caused yield gap included rice variety, altitude of cultivation area, atmospheric temperature, amount of rainfall, soil minerals and cultivation management by farmers.

The results of the study of the yield of rice planted under various environmental conditions and farm management similar to that in the highland station (Trial 1), compared with rice yield of the farmers, showed that rice varieties of Laso Daeng, Khao Kao and Bechue, had higher average yields when planted in highland station than in the farmers' fields at 89.18, 17.42 and 17.17 kg/rai, respectively or equivalent to 29.43, 8.36 and 4.66 percent. Further results indicated that rice variety, Kiawnoo, showed average yield when planted in highland station much higher than in farmers' plots at 252.68 kg/rai or equivalent to 54.28 percent.

The study of yield of rice varieties which highland farmers preferred to cultivate at each altitude level (Trial 2) consisted of 3 rice varieties, namely: Khao Kao, Laso Daeng and Bue Khae. With the rice planted in 3 different altitude levels, it was found that Laso Daeng rice cultivated in 650 and 900 m of medium altitude above sea level showed 330.68 and 329.29 kg/rai,

respectively. Statistical analysis indicated this value was not so significantly different from Khao Kao (310.44 and 320.57 kg/rai, respectively). At 1,000 m altitude above sea level, the rice variety Bue Khae showed the highest average yield at 332.29 kg/rai.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาจาก ท่านรองศาสตราจารย์ อาคม กาญจนประโสดि ประธานกรรมการที่ปรึกษา อาจารย์อภิชาติ สวนคำกอง อาจารย์อนันต์ ปันตارักษ์ กรรมการที่ปรึกษา ที่ได้ให้ความรู้ ชี้แนะ ให้กำปรึกษา และคอยเดือนสติในการ ดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ จนประสบผลสำเร็จ และขอขอบคุณรองศาสตราจารย์นิพนธ์ ไชยมงคล กรรมการผู้แทนโครงการบัณฑิตวิทยาลัย ที่ได้กรุณายกเว้น แก้ไข และให้คำแนะนำในการเขียน วิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการ หัวหน้าศูนย์ เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิโครงการหลวงทุกท่านที่ได้ให้ ความช่วยเหลือในการประสานงาน และให้ความช่วยเหลือในการเก็บตัวอย่างข้าวไว้และข้อมูล ต่างๆในการดำเนินงานวิจัย

ขอขอบคุณนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ยอมเสียสละตัวอย่างข้าวไว้ ตลอดเวลา ให้ข้อมูลการปลูกข้าวไว้ ให้แก่การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อประดิษฐ์ คุณแม่ละเมิด โภสูงเนิน ที่ได้ให้กำเนิด และเลี้ยงดู ด้วยความรัก ความเอาใจใส่ อบรมสั่งสอน และสนับสนุนการดำเนินชีวิตในด้านที่ดีเสมอมา กราบขอบพระคุณคุณปู่แก้ว โภสูงเนิน รัม โพธิรัม ไทรของครอบครัว อ่าต้ม อาจุ่ม ที่ได้ให้กำลังใจ ให้กำปรึกษา คำชี้แนะ อยู่เป็นห่วงเป็นใย ช่วยเหลือและส่งเสริมในทุก ๆ ด้าน

ขอขอบคุณคุณผ่องรักษ์ สมมิตร ที่ได้กรุณาให้ที่พักอาศัย และให้ความช่วยเหลือ ให้กำปรึกษา ตลอดช่วงระยะเวลาในการศึกษา

ขอขอบคุณคุณวินัย แหลกทอง คุณพิวพงศ์ นฤบາล นักศึกษารุ่นพี่ ที่ได้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน และรุ่นน้องพี่ไว้ทุกคนที่ได้ให้การช่วยเหลือในการเก็บตัวอย่าง พืช ร่วมแรงร่วมใจกันทำเปลงทดลง จนงานวิจัย สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพ	(14)
บทที่ 1 บทนำ	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	3
ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของข้าว	3
พัฒนาการทางด้านสรีริวิทยาของข้าว	4
สรีริวิทยาการสร้างผลผลิตของข้าว	6
ผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตของข้าว	7
ข้าวไร่	8
ความสำคัญทางเศรษฐกิจของข้าวไร่	9
ลักษณะประจำพันธุ์ข้าวไร่	9
การปลูกข้าวไร่	11
ลักษณะภูมิอากาศที่เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าวไร่	12
สภาพดินและลักษณะของดิน	15
บทที่ 3 อุปกรณ์และวิธีดำเนินการ	17
อุปกรณ์	17
วิธีดำเนินการ	17
บทที่ 4 การบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูล	20
การบันทึกข้อมูล	20
การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 เวลาและสถานที่ดำเนินการ	26
เวลาดำเนินการ	26
สถานที่ดำเนินการ	26
บทที่ 6 ผลการทดลองและวิจารณ์	28
ผลการศึกษาที่ 1	28
ผลการทดลองที่ 1	76
ผลการทดลองที่ 2	89
บทที่ 7 สรุปและข้อเสนอแนะ	95
เอกสารอ้างอิง	99
ภาคผนวก	101

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงปริมาณผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตข้าวไร่ในกลุ่มต่าง ๆ จากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม	30
2 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ ปริมาณและเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่ม เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 1	36
3 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ ปริมาณและเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่ม เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 5	40
4 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ ปริมาณและเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่ม เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 8	44
5 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ ปริมาณและเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่ม เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 4	47
6 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ ปริมาณและเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่ม เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 7	50
7 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ ปริมาณและเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่ม เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 2	52
8 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ ปริมาณและเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่ม เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 3	54
9 แสดงค่าเฉลี่ยของผลผลิต ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบผลผลิตของพื้นที่ข้าวที่เกษตรกรใช้ปลูก	56
10 แสดงค่าเฉลี่ยของผลผลิต ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบผลผลิตของระดับความสูงของพื้นที่ปลูก	59
11 แสดงค่าเฉลี่ยของผลผลิต ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบผลผลิตของวิธีการจัดการวัวฟีชก่อนการเตรียมดิน	62
12 แสดงค่าเฉลี่ยของผลผลิต ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบผลผลิตของวิธีการเตรียมดิน	66
13 แสดงค่าเฉลี่ยของผลผลิต ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบผลผลิตของวิธีการทำหลุมปลูก	66
14 แสดงค่าเฉลี่ยของผลผลิต ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบผลผลิตของชนิดปุ๋ยที่ใช้	68

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
15 แสดงค่าเฉลี่ยของผลผลิต ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบของผลผลิตของปริมาณการใช้ปุ๋ย	72
16 แสดงค่าเฉลี่ยของผลผลิต ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบของผลผลิตของจำนวนการกำจัดวัชพืช	74
17 แสดงผลผลิต องค์ประกอบของผลผลิต และดัชนีการเก็บเกี่ยวของข้าวไร่ที่เก็บจากแปลงเกษตรกรในการศึกษาที่ 1 เมื่อปีก่อนในสถานีทดลอง	77
18 แสดงปริมาณของผลผลิตข้าวไร่ในสถานีทดลอง ปี พ.ศ. 2545 (การทดลองที่ 1) และความแตกต่างของผลผลิตเปรียบเทียบกับผลผลิตในแปลงเกษตรกรปี พ.ศ. 2544 (การศึกษาที่ 1)	82
19 แสดงปริมาณของผลผลิตข้าวไร่พันธุ์ต่าง ๆ ในสถานีทดลอง ปี พ.ศ. 2545 (การทดลองที่ 1) และความแตกต่างของผลผลิตเปรียบเทียบกับผลผลิตในแปลงเกษตรกร ปี พ.ศ. 2544 (การศึกษาที่ 1)	88
20 แสดงผลผลิตต่อไร่ ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบของผลผลิตของข้าวไร่ 3 พันธุ์ที่ปลูกในพื้นที่ ความสูง 650 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล水平 กลาง	90
21 แสดงผลผลิตต่อไร่ ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบของผลผลิตของข้าวไร่ 3 พันธุ์ที่ปลูกในพื้นที่ ความสูง 900 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล水平 กลาง	91
22 แสดงผลผลิตต่อไร่ ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบของผลผลิตของข้าวไร่ 3 พันธุ์ที่ปลูกในพื้นที่ ความสูง 1,100 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล水平 กลาง	92
23 แสดงปริมาณของและความแตกต่างของผลผลิตข้าวไร่ 3 พันธุ์ที่ปลูกในแปลงทดลอง ปี พ.ศ. 2546 (การทดลองที่ 2) เปรียบเทียบกับผลผลิตในแปลงเกษตรกร ปี พ.ศ. 2544 (การศึกษาที่ 1)	94
24 แสดงความสูงเหนือระดับน้ำทะเล水平 ของแปลงปลูกข้าวไร่ ในพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงต่าง ๆ	102
25 แสดงค่าความเป็นกรด-ด่าง และปริมาณชาตุอาหารพืชในดิน ในแปลงปลูกข้าวไร่ของเกษตรกรในปี พ.ศ. 2544	103
26 แสดงจำนวนแรงงาน พื้นที่ปลูกพืชปลูกก่อนปลูกข้าวไร่ และวิธีกำจัดวัชพืช ก่อนการเตรียมดินของเกษตรกรในปี พ.ศ. 2544	105

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
27	แสดงวิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูกข้าวไร่ของเกษตรกรในปี พ.ศ. 2544	107
28	แสดงข้อมูลอุดุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2544 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงชุมชนแบะ	109
29	แสดงข้อมูลอุดุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2544 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงอินทนนท์	110
30	แสดงข้อมูลอุดุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2544 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงทุ่งหลวง	111
31	แสดงข้อมูลอุดุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2544 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแก่น้อย	112
32	แสดงข้อมูลอุดุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2544 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเบี้ยะ	113
33	แสดงข้อมูลอุดุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2544 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองหอย	114
34	แสดงข้อมูลอุดุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2544 ของพื้นที่สถานีเกษตรหลวงปางคำ	115
35	แสดงข้อมูลอุดุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2544 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงห้วยโโป่ง	116
36	แสดงข้อมูลอุดุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2544 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงห้วยน้ำริน	117
37	แสดงข้อมูลอุดุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2545 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่สาไหม่	118
38	แสดงค่าความเป็นกรด-ด่าง และปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน ในแปลงทดลอง และวิจัย ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่สาไหม่ในปี พ.ศ. 2545	119
39	แสดงค่าความเป็นกรด-ด่าง และปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน ของแปลงทดลองในพื้นที่ปลูกข้าวไร่ของเกษตรกรบนพื้นที่สูง ในปี พ.ศ. 2546	119
40	แสดงข้อมูลอุดุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2546 ของพื้นที่สถานีเกษตรหลวงปางคำ	120

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
41	แสดงข้อมูลอุตุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2546 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหัวยน้ำริน	121
42	แสดงข้อมูลอุตุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2546 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงขุนแปะ	122

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis)	29
2	แสดงการจำแนกกลุ่มลักษณะต่างๆ โดยใช้ค่า Linkage Distance เท่ากับ 90,000	29
3	แสดงการเรียงลำดับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของข้าวไร่ทั้ง 8 กลุ่ม จากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis)	32
4	แสดงการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis) ลักษณะอุณหภูมิอากาศ ในช่วงการเพาะปลูกในเดือน พฤษภาคม ถึง เดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2544	33
5	แสดง การวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis) ลักษณะปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือน พฤษภาคม ถึง เดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2544	33
6	แสดงการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis) ลักษณะปริมาณธาตุอาหารพืช ในดิน	34
7	แสดงการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis) ลักษณะการจัดการในแปลงเพาะปลูก	34
8	แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่และปริมาณความแตกต่างของผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่มเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 1	36
9	แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่และปริมาณความแตกต่างของผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่มเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 5	40
10	แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่และปริมาณความแตกต่างของผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่มเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 8	44
11	แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่และปริมาณความแตกต่างของผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่มเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 4	47
12	แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่และปริมาณความแตกต่างของผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่มเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 7	50
13	แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่และปริมาณความแตกต่างของผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่มเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 2	52
14	แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่และปริมาณความแตกต่างของผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่มเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 3	54

บทที่ 1

บทนำ

ข้าว (*Oryza sativa L.*) เป็นพืชที่มีความสำคัญ ประชากรมากกว่าครึ่งหนึ่งของประชากรโลก หรือประมาณ 3,000 ล้านคนบริโภคข้าวเป็นอาหารประจำวัน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประชากรที่อาศัยอยู่ในทวีปเอเชีย นอกจากนี้ยังเป็นพืชอาหารหลักที่สำคัญของประเทศต่างๆ ในแถบภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงประเทศไทย

Khush (1996) คาดการณ์ว่า ประชากรทั่วโลกข้าวจะเพิ่มขึ้นประมาณ 2 เบอร์เซ็นต์ต่อปี และคาดว่าในปี ค.ศ. 2020 ความต้องการข้าวจะเพิ่มขึ้นอีกประมาณ 70 เบอร์เซ็นต์ หรือ 380 ล้านตัน ดังนั้นความต้องการข้าวทั้งหมดในปี ค.ศ. 2020 จะสูงถึงประมาณ 800 ล้านตัน

ข้าวเป็นพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจอันดับหนึ่งของประเทศไทย ซึ่งนอกจากข้าวน้ำดำ ที่มีพื้นที่การปลูกมาก ประมาณ 80 เบอร์เซ็นต์ ของพื้นที่ปลูกข้าวทั้งประเทศแล้ว ยังมีข้าวขี้นน้ำและข้าวไร่ ที่มีพื้นที่การปลูก ชนิดคละประมาณ 10 เบอร์เซ็นต์ ของพื้นที่ปลูกข้าวทั้งประเทศ

ข้าวไร่ แม้จะไม่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจในระดับประเทศมากเท่ากับข้าวน้ำดำ แต่ข้าวไร่ เป็นพืชที่มีความสำคัญมากในวิถีชีวิตของประชากรบนพื้นที่สูง หรือที่ลาดชัน ที่ไม่สามารถทำคันนาเพื่อกักเก็บน้ำ สำหรับปลูกข้าวน้ำดำได้ จึงต้องปลูกข้าวไร่ เพื่อไว้บริโภคในครัวเรือน ใช้เป็นอาหารสัตว์ ขนม และสุรา ซึ่งระบบการปลูกข้าวไร่แต่เดิม มักเป็นการปลูกในแบบไร่หมุนเวียน ซึ่งมีการพักพื้นที่เป็นเวลานาน จึงทำให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์ และมีแร่ธาตุอาหารเพียงพอต่อการเจริญเติบโตและให้ผลผลิต แต่ในปัจจุบันพื้นที่ป่าที่มีจำนวนลดน้อยลง ประกอบกับพื้นที่ปลูกข้าวไร่ของเกษตรกรถูกแบ่งให้ลูกหลาน ทำให้มีขนาดแปลงที่เล็กลง และถูกใช้สำหรับปลูกพืชชนิดอื่น ทั้งเพื่อจำหน่ายและบริโภคในครัวเรือน ทำให้รอบการพักพื้นที่ดินมีน้อยลง ทำให้ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ผลผลิตที่ได้รับก็ลดน้อยลง

การปรับเปลี่ยนวิธีการเพาะปลูกข้าวไร่ของเกษตรกรบนพื้นที่สูงเพื่อให้ได้ผลผลิตที่เพียงพอสำหรับการใช้บริโภคในครัวเรือน เป็นวิธีการปฏิบัติที่ปรับเปลี่ยนไปตามสภาพพื้นที่และสภาพแวดล้อมที่ต่างๆ กัน ตามแต่ประสบการณ์ของเกษตรกรแต่ละราย ซึ่งจะทำให้ได้รับผลผลิตที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นจึงได้ศึกษาวิธีการเพาะปลูกข้าวไร่ของเกษตรกรในแต่ละพื้นที่ เพื่อศึกษาถึงวิธีการที่เหมาะสมที่ทำให้ได้รับผลผลิตสูง เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ในการทดลอง หรือให้คำแนะนำเพื่อเพิ่มผลผลิตข้าวไร่นพื้นที่สูงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. วิเคราะห์ความแตกต่างของผลผลิตข้าวไร่ระหว่างแปลงเกษตรกรบนพื้นที่สูงในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย
2. วิเคราะห์ความแตกต่างของผลผลิตข้าวไร่ระหว่างแปลงเกษตรกรบนพื้นที่สูงในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงรายกับผลผลิตข้าวไร่ที่ปลูกในสถานีทดลอง
3. ศึกษาพันธุ์ข้าวไร่ที่เหมาะสม เพื่อใช้เป็นพันธุ์ปลูกบนพื้นที่สูง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบปัญหาและปัจจัยสำคัญต่าง ๆ ของการผลิตข้าวไร่บนพื้นที่สูงที่ทำให้ได้ผลผลิตต่ำและมีความแตกต่างกันของผลผลิตระหว่างแปลงปลูกของเกษตรกรบนพื้นที่สูง
2. ทราบถึงวิธีการใช้ปัจจัยการผลิต และการใช้ทรัพยากรการผลิต ที่เป็นข้อจำกัด ทำให้ผลผลิตแตกต่างกัน เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการปลูกข้าวไร่ของเกษตรกรบนพื้นที่สูงต่อไป

ขอบเขตของการศึกษา

1. รวบรวม ข้อมูลปฐมภูมิ ระดับแปลงเกษตรกรในถูกากลเพาะปลูก เช่น พันธุ์, พื้นที่ปลูก, แรงงานที่ใช้ในการเกษตร, วิธีกำจัดวัชพืช, จำนวนการทำจัดวัชพืช, วิธีการเตรียมดิน, วิธีการปลูก, ชนิดและปริมาณการใช้ปุ๋ย
2. รวบรวมข้อมูลปัจจัยแวดล้อม สภาพภูมิอากาศ ข้อมูลอุดถุนิยมวิทยา และลักษณะพื้นที่ที่ปลูกข้าวไร่
3. จัดกลุ่มและจำแนกข้อมูลจาก 1 และ 2 เพื่อวิเคราะห์ลักษณะของแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อการลดลงหรือเพิ่มขึ้นขององค์ประกอบผลผลิต และปริมาณผลผลิต
4. ศึกษาปริมาณผลผลิตข้าวไร่ที่ปลูกในสถานีทดลอง และความแตกต่างของผลผลิตข้าวไร่ในสถานีทดลอง กับผลผลิตข้าวไร่ในแปลงเกษตรกรบนพื้นที่สูง
5. ศึกษาปริมาณผลผลิตข้าวไร่พันธุ์ต่าง ๆ ที่ปลูกในพื้นที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ กับบนพื้นที่สูง

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของข้าว

ข้าว (rice) จัดเป็นพืชล้มลุกในตระกูลหญ้า (gramineae) บรรดานุกรม (2526) และวรวิทย์ และ คณะ (2529) ได้กล่าวถึงลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของข้าวไว้ดังนี้

ราก (root) รากของข้าวจัดอยู่ในระบบ rak ฟอย (fibrous root system) มีรากเล็กๆ ที่แตกออกมากที่โคนต้นที่อยู่ใต้ดิน และมีรากขนอ่อน (root hair) ออกออกมาจากรากดังกล่าว ทำหน้าที่ดูดอาหาร รากข้าวส่วนใหญ่จะแตกที่ข้อในคิน ใกล้ผิวดิน แต่บางครั้งรากข้าวจะแตกออกตามข้อที่อยู่ในน้ำเหนือผิวดิน

ลำต้น (culm) ข้าวประกอบด้วยส่วนที่เป็นข้อ (node) และปล้อง (internode) สลับกันไป ข้อนอกจากเป็นที่ที่ก้านใบติดอยู่กับส่วนของลำต้นแล้ว ยังมีตาที่อยู่ตามข้อของปล้องต่าง ๆ บริเวณโคนต้นจะเรียกว่าติ่บ โต เป็นหน่อ (tiller) กอข้าวจึงประกอบด้วยต้นหลักหรือต้นแม่ (main culm) ซึ่งเป็นต้นข้าวที่เกิดจากเมล็ดโดยตรง และหน่อ หน่อที่เกิดจากโคนต้นแม่เรียกว่าหน่อแรก (first tiller or primary tiller) และหน่อที่เกิดจากตาที่โคนของหน่อแรก เรียกว่าหน่อที่สอง (secondary tiller) จากหน่อที่สองก็อาจจะแตกหน่อที่สาม (tertiary tiller) ต่อไปได้อีก

ใบ (leaf) ในข้าวประกอบด้วยก้านใบ (leaf sheath) เป็นส่วนที่ห่อหุ้มข้อและปล้อง ส่วนที่ติดอยู่ด้านบนสุดของก้านใบคือแผ่นใบ (leaf blade) ตรงรอยต่อระหว่างแผ่นใบและการใบจะมีลักษณะคล้ายรอยพับเรียกว่าข้อต่อใบ (collar) ซึ่งจะมีเยื่อกันน้ำฝน (ligule) มีลักษณะเป็นเยื่อบางๆ อาจมีสีชมพูอ่อนหรือม่วง จะเห็นได้ชัดเจนเมื่อใบยังอ่อนอยู่ ที่ใกล้ ๆ กับเยื่อกันน้ำฝนตรงรอยต่อ กับก้านใบจะเห็นเยื่อกันแมลง (auricle) ในช่วง (flag leaf) คือใบที่อยู่ดัดจากวงข้าวลงมา ถ้ามีลักษณะตั้งตรงและอยู่สูงพอๆ กับระดับวงหรือสูงกว่าเป็นลักษณะที่ดี เพราะในระบบข้าวอุดuct ผสมเกสร และสร้างเมล็ด ในช่วงจะมีอิทธิพลอย่างมากในการปruz อาหาร

ดอกข้าว (spikelet) ดอกของข้าวมีลักษณะเป็นช่อเรียกว่า ช่อดอก (inflorescence) มีแขนงบนช่อดอกเป็นแบบร่วง (panicle) แขนงแรก (primary branch) ของร่วงเกิดขึ้นตรงข้อมน (panicle base) ของก้อนร่วง (uppermost internode) ซึ่งเป็นปล้องสุดท้ายของลำต้น แขนงต่อไปเกิดบนแกนร่วง (panicle axis) ตั้งขึ้นไปจากข้อมนสุดจนถึงปลายร่วง บนแขนงดังกล่าวบังแตกเป็นแขนงย่อย (secondary branch) และบนแขนงย่อยเหล่านี้จะมีดอกข้าว (spikelet) เกิดขึ้นบนก้านดอก (pedicel) ดอกข้าวเป็นดอกสมบูรณ์เพศ (perfect flower) ประกอบด้วยกลีบดอก 2 กลีบ คือ

กลีบดอกใหญ่ (lemma) และกลีบดอกเล็ก (palca) ในข้าวบางพันธุ์ที่ปลายสุดของกลีบดอกใหญ่ อาจมีหาง (awn) ขาว ในขณะที่บางพันธุ์มีหางสั้นหรือไม่มี และเมื่อเมล็ดข้าวแก่ กลีบหั้งสองก็จะกลায์เป็นเปลือก (hull) ภายในดอกประกอบด้วย เกสรตัวผู้ (stamen) ซึ่งมีอับเกสรตัวผู้ (anther) 6 อัน และก้านชูเกสรตัวผู้ (filament) เกสรตัวเมีย (pistil) ประกอบด้วย ยอดเกสรตัวเมีย (stigma) 2 อัน และก้านชูเกสรตัวเมีย (style) ซึ่งมาเชื่อมกับรังไข่ (ovary) ที่โคนเกสรตัวเมีย ดอกข้าวจะбан ในช่วงเช้า โดยปกติออก蕾จะนานหลังจากหอดอกโพล่าพันในช่วง ประมาณ 1 – 2 วัน และในระหว่างนั้นจะใช้เวลา 5 – 7 วัน

เมล็ด (grain) จะเกิดขึ้นหลังจากการผสมพันธุ์ ข้าวจะใช้เวลาในการสร้างเมล็ด หลังจากการผสมพันธุ์จนเมล็ดแก่ ใช้เวลาประมาณ 25 – 35 วัน สำหรับข้าวที่ปลูกในเขตอุ่น และ 45- 60 วัน สำหรับข้าวที่ปลูกในเขตตอบอุ่น เมล็ดข้าวประกอบด้วยส่วนภายนอกที่เป็นเปลือก (hull) ส่วนที่อยู่ภายในหลังจากที่เอาเปลือกออกแล้วเรียกว่าข้าวกล้อง (brown rice) หรือ rice caryopsis ส่วนที่เป็นข้าวกล้องคิดเป็นน้ำหนักประมาณ 72 – 82 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักหั้งหมดของเมล็ดข้าว ข้าวกล้องประกอบด้วยเนื้อเยื่อชั้นนอกสุด (pericarp layer) เป็นเนื้อเยื่อบาง ๆ ชั้นถัดไปคือเปลือกหุ้มเมล็ดชั้นใน (seed coat) และถัดจากเปลือกหุ้มเมล็ดชั้นในคือ nucellus และชั้นในสุดเป็นเยื่อบาง ๆ คือ aleurone layer หุ้มส่วนที่เป็นแป้ง (starch) มีสีขาวซุ่นหรือขาวใส และส่วนของจมูกข้าว (embryo) ส่วนของเมล็ดที่เป็นแป้งใน endosperm ประกอบด้วยเม็ดแป้ง (starch granule) และโปรตีน (protein bodies) ซึ่งจะอยู่รอบนอกไกลักษณ์ชั้นในสุดของเยื่อหุ้มแป้ง (aleurone layer) ส่วนเม็ดแป้งจะอยู่ด้านใน ในข้าวกล้องจะมีโปรตีนเฉลี่ยประมาณ 8 เปอร์เซ็นต์ แต่ในข้าวสารจะมีโปรตีนเพียง 6 – 7 เปอร์เซ็นต์ บางครั้งในเมล็ดข้าวสารจะเห็นสีขาวซุ่นอยู่ภายใน เรียกว่าห้องใจ หรือห้องปลาชิว (abdominal white หรือ chalkiness) ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นจากลักษณะประจำพันธุ์ หรือสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เมล็ดข้าวเปลือกเมื่อนำไปสีจะได้แกลง (husk) ประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ รำประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ และได้ข้าวสารซึ่งประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ด (whole grain) ต้นข้าว (head rice) และปลายข้าว (broken rice) ประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์

พัฒนาการทางด้านสรีรวิทยาของข้าว

Yoshida (1981) รายงานว่าข้าวเป็นพืชที่ใช้เวลาตั้งแต่ปลูกจนถึงสุกแก่ประมาณ 3 – 6 เดือน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพันธุ์และสภาพแวดล้อม การแบ่งระยะการเจริญเติบโตของข้าวโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 3 ระยะคือการเจริญเติบโตทางลำต้นและใบ (vegetative phase) ระยะการเจริญทางสีบพันธุ์ (reproductive phase) และระยะสุกแก่ (ripening)

ระยะการเจริญเติบโตทางลำต้นและใบ หลังจากปลอกหุ้มยอดอ่อน (coleoptile) โผล่พื้นเมล็ดได้ประมาณ 3 วัน จะเห็นใบแรกโผล่ออกมาจากปลอกหุ้มยอดอ่อน และอีกประมาณ 5 – 10 วันต่อมา ใบที่ 2 และใบที่ 3 ก็จะออกตามมาจนกระทั่งข้าวมีใบประมาณ 5 – 7 ใบ เรียกต้นอ่อนของข้าวในระยะดังกล่าวว่า ต้นกล้า ซึ่งมีอายุประมาณ 25 – 30 วัน การเจริญเติบโตในระยะนี้จะมีการเพิ่มจำนวนใบ ความสูงและการแตกหน่อ การเจริญเติบโต ในระยะนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ระยะคือ

ระยะกล้า (seedling stage) จะเริ่มตั้งแต่ข้าวเริ่มออกจากเมล็ดจนกระทั่งต้นข้าวเริ่มแตกกอ การเจริญเติบโตในช่วงนี้มีระยะเวลาประมาณ 20 วัน ต้นข้าวจะมีใบ 5 – 6 ใบ ในระยะนี้ต้นข้าวจะใช้อาหารสำรองจากในเมล็ดเป็นส่วนใหญ่

ระยะแตกกอ (tillering stage) จะเริ่มจากข้าวเริ่มแตกกอจนกระทั่งเริ่มสร้างรากอ่อน ข้าวจะแตกกอเดิมที่หลังจากระยะกล้ามาอีก 30 – 50 วัน สำหรับพันธุ์ข้าวที่ไม่ไวต่อช่วงแสง แต่ถ้าเป็นข้าวที่ไวต่อช่วงแสง การสร้างรากอ่อนจะต้องรอให้มีช่วงแสงสั้นกว่าช่วงแสงวิกฤติ (critical photoperiod) ที่จะทำให้ข้าวออกดอกได้ พันธุ์ข้าวที่มีอายุหนักการยึดตัวของลำต้นจะเกิดขึ้นก่อนที่จะเริ่มสร้างรากอ่อน สำหรับข้าวอายุเบ้าการยึดตัวและการสร้างรากอ่อนจะเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน

ระยะการเจริญทางสีบพันธุ์ เริ่มจากการระยะที่ต้นข้าวเริ่มสร้างรากอ่อน (panicle initiation) ตั้งท้อง (booting) ออกดอก (flowering) จนถึงการปฏิสนธิ (fertilization) การเจริญเติบโตของระยะสีบพันธุ์จะใช้เวลาทั้งหมดประมาณ 30 – 35 วัน ในระยะนี้การยึดปล้องและการแตกหน่อลดลง การพัฒนาการในระยะนี้แบ่งออกได้ดังนี้

การสร้างรากอ่อน (panicle initiation) เมื่อข้าวเจริญเติบโตถึงระยะแตกกอสูงสุดถ้าฉีกการใบออกให้หมดจะเห็นยอดรากอ่อน (panicle primodia) ตรงข้อสุดท้ายของลำต้น ในข้าวพันธุ์บางที่มีอายุตั้งแต่ปีกุจถึงเก็บเกี่ยว 90 – 100 วัน ข้าวจะสร้างรากอ่อนหลังจากปักดำประมาณ 30 วัน ในพันธุ์ข้าวที่มีอายุปานกลาง (100 – 120 วัน) ข้าวจะสร้างรากอ่อนหลังปักดำประมาณ 45 วัน ส่วนข้าวพันธุ์หนักที่มีอายุตั้งแต่ 120 วันขึ้นไป การสร้างรากอ่อนจะเกิดขึ้นหลังจากปักดำประมาณ 70 – 75 วัน

การพัฒนาช่อดอก (panicle development) ยอดรากอ่อนซึ่งยังถูกหุ้มด้วยใบในช่วงจะพัฒนาเป็นรากอ่อน ดอกเล็ก ๆ บนก้านรากอ่อนจะเพิ่มจำนวนขึ้น ดังนั้นถ้าหากข้าวขาดน้ำและธาตุอาหารในช่วงนี้จะมีผลกระทบกระเทือนต่อจำนวนดอก ทำให้ผลผลิตของข้าวลดลงได้

การตั้งท้อง (booting) นับจากที่เห็นยอดร่วงอ่อนพ้นข้อมูลของปล้องสุดท้ายของต้นแม่ประมาณ 15 – 20 วัน ต้นข้าวภายนอกที่ก้านใบจะพองกลมโตกว่าส่วนล่างของลำต้นซึ่งเป็นระยะที่ข้าวตั้งท้อง

การออกรวง (heading) ก้านช่อดอกของข้าวจะส่งช่อดอกให้พันก้านใบช่วงข้าวบางพันธุ์ร่วงข้าวจะพันก้านใบช่วง แต่บางพันธุ์จะมีส่วนล่าง ๆ ของรวงติดค้างอยู่ภายในการใบช่วงซึ่งอาจจะเกิดจากลักษณะประจำพันธุ์หรือสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมก็ได้

การออกดอก (flowering) เมื่อรวงข้าวโพล่พันใบช่วงแล้ว วงข้าวยังคงมีลักษณะตั้งตรง ดอกของข้าวจะเริ่มนบานจากปลายรวงลงไปยังโคนรวง นับจากวันที่เห็นยอดร่วงอ่อนไปประมาณ 25 วัน ก็จะเห็นดอกข้าวเริ่มนบาน การนับวันออกดอกของข้าว จะนับได้เมื่อข้าวออกดอกแล้วมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์

การผสมเกสรและการปฏิสนธิ (pollination and fertilization) ดอกข้าวจะเริ่มนบานตั้งแต่เวลา 08.30 น. จนถึง 14.00 น. ขึ้นอยู่กับ พันธุ์ อุณหภูมิ ความชื้น แต่ในเขตตอน ดอกข้าวจะบานมากที่สุดในเวลา 9.30 – 10.00 น. หลังจากการผสมเกสรแล้วจะเกิดการปฏิสนธิกาในรังไป

ระยะสุกแก่ หลังจากที่มีการปฏิสนธิในรังไปประมาณ 7 – 10 วันจะมีน้ำขุ่นๆคล้ายน้ำนมอยู่ในกลีบดอกของข้าวเรียกระบวนว่า ระยะน้ำนม (milky stage) และอีก 7 – 10 วันส่วนที่เป็นน้ำนมจะเกาะตัวกันเป็นก้อนนิ่ม ๆ เรียกระบวนว่า ระยะเริ่มสร้างแป้ง (dough stage) และอีก 10 – 15 วันต่อมาแป้งจะแข็งตัวและเม็ดดีก็จะสุกแก่ทางสรีรวิทยา (physiological maturity)

สรีรวิทยาการสร้างผลผลิตของข้าว

ทวี (2539) กล่าวว่า ศักยภาพผลผลิตของข้าวหมายถึง ผลผลิตของข้าวที่ควรจะได้รับเมื่อการเจริญเติบโตของข้าวที่ปลูกไม่ถูกจำกัดโดยปัจจัยต่าง ๆ เช่น น้ำ ธาตุอาหาร โรค และแมลงศัตรุข้าว เป็นต้น ศักยภาพผลผลิตของข้าวในแต่ละสถานที่ปลูกขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของพันธุ์ข้าว และสภาพดินฟ้าอากาศ เมื่อจากปัจจัยแวดล้อมในแต่ละสถานที่และฤดูกาลที่แตกต่างกัน ศักยภาพผลผลิตของข้าวที่ปลูกในสถานที่เดียวกัน จึงแตกต่างกันตามฤดูกาล และแตกต่างกันตามสถานที่ปลูกในฤดูเดียวกัน

แนวคิดเกี่ยวกับศักยภาพการให้ผลผลิตมีหลายวิธี เคลิมพล (2542) กล่าวถึงผลงานวิจัยของ Niciporovic นักวิทยาศาสตร์ชาวรัสเซีย ในปี ค.ศ. 1960 ที่ได้เสนอแนวคิดไว้ว่า ผลผลิตทางเศรษฐศาสตร์ของพืชใดก็ตามจะขึ้นอยู่กับผลผลิตทางชีวภาพและประสิทธิภาพการลำเลียงและถ่ายเทสารสังเคราะห์ไปยังผลผลิต ดังนั้น แนวคิดในการเพิ่มศักยภาพผลผลิตของข้าวมีหลายวิธี แต่ทุกวิธีจะเกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์แสงและการหายใจ แหล่งสร้างคาร์บอนไฮเดรตและคลัง

เก็บสะสมcarbo ใบไชเดรต การเคลื่อนย้ายสารcarbo ใบไชเดรต การสร้างมวลชีวภาพ ด้านนี้การเก็บเกี่ยวองค์ประกอบผลผลิต และรูปทรงต้นของข้าว (ทวี, 2539) .

ผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตของข้าว

ผลผลิตของพืชแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือผลผลิตทางชีวภาพ (biological yield) และผลผลิตในทางเศรษฐศาสตร์ (economic yield) ซึ่งได้แก่ส่วนที่เป็น ผล เมล็ด ฝัก ราก น้ำมัน เส้นใยหัว เป็นต้น โดยปกติในทางพืชไร่จะให้ความสนใจผลผลิตทางเศรษฐศาสตร์มากกว่าผลผลิตทางชีวภาพ

$$\text{ผลผลิต} = ก \times ข \times ค \times ง$$

ก = จำนวนต้นต่อพื้นที่

ข = จำนวนหน่วยที่ให้ผลผลิต (เช่น ฝักหรือรวง) ต่อต้น

ค = จำนวนเมล็ดต่อหน่วยที่ให้ผลผลิต (เช่น ต่อฝัก หรือ ต่อรวง)

ง = น้ำหนักเฉลี่ยต่อเมล็ด

(เฉลี่มพล, 2542)

ผลผลิตของข้าว Yoshida (1981) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบผลผลิตของข้าวไว้วัดดังสมการ

$$\text{ผลผลิต} = \text{จำนวนรวงต่อตารางเมตร} \times \text{จำนวนเมล็ดต่อรวง} \times \% \text{ เมล็ดดี} \times \text{น้ำหนัก} 1,000 \text{ เมล็ด}$$

$$\text{หรือ} = \text{จำนวนเมล็ดต่อตารางเมตร} \times \% \text{ เมล็ดดี} \times \text{น้ำหนัก} 1,000 \text{ เมล็ด}$$

ดังนั้น การเพิ่มขึ้นของผลผลิตสามารถทำได้โดยการเพิ่มองค์ประกอบผลผลิตตัวใดตัวหนึ่ง หรือหลายตัวพร้อมกัน แต่การเพิ่มตัวใดตัวหนึ่งอาจจะทำให้องค์ประกอบตัวอื่นเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผลผลิตอาจจะไม่เพิ่มขึ้น หรืออาจจะทำให้ผลผลิตลดลงก็ได้ ถ้าการเพิ่มองค์ประกอบผลผลิตตัวหนึ่งทำให้องค์ประกอบผลผลิตตัวอื่นลดลงจนไม่อาจชดเชยกันได้ เช่น การเพิ่มความหนาแน่นทำให้รวงต่อพื้นที่เพิ่มขึ้น แต่ทำให้จำนวนเมล็ดต่อรวงลดลง (เฉลี่มพล, 2542)

ข้าวไร่ (upland rice or hill rice)

ถ้าจะแบ่งชนิดของข้าวที่ใช้ปลูกบริโภคตามลักษณะของการเจริญเติบโตที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ปลูกแล้ว กรมวิชาการเกษตรและกรมส่งเสริมสหกรณ์ (2541) ได้จำแนกข้าวตามสภาพพื้นที่ปลูกได้ 3 ประเภท คือ

1. ข้าวขึ้นน้ำหรือข้าวน้ำเมือง (floating rice) ได้แก่ ข้าวที่ปลูกในพื้นที่น้ำลึกเกิน 1 เมตร ขึ้นไป อาจลึกถึง 3 เมตร ต้องใช้พันธุ์ข้าวเฉพาะ ข้าวพวกนี้มีลักษณะพิเศษในการยึดตัวหนาน้ำได้ ส่วนมากปลูกกันแถบจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี ลพบุรี พิจิตร อ่างทอง ชัยนาท และสิงห์บุรี กิตเป็นเนื้อที่ประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ของเนื้อที่ปลูกข้าวทั้งประเทศ

2. ข้าวน้ำสวนหรือข้าวน้ำดำ (lowland rice) ได้แก่ ข้าวที่ปลูกทั่วๆ ไป ทั้งในและนอกเขตชลประทาน กิตเป็นเนื้อที่ประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ของเนื้อที่ปลูกข้าวทั้งประเทศ

3. ข้าวไร่ (upland rice) ได้แก่ ข้าวที่ปลูกในที่ดอน น้ำไม่ขัง ส่วนใหญ่มักอาศัยน้ำฝน เป็นหลัก ปลูกมากในเขตป่าเขาตอนเหนือ ตอนบนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกของประเทศไทย กิตเป็นเนื้อที่ประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ของเนื้อที่ปลูกข้าวทั้งประเทศ

ข้าวไร่ เป็นข้าวที่ขึ้นได้ดีและนิยมปลูกในที่ดอนหรือที่สูงตามไหล่เขา เป็นข้าวที่ปลูกในสภาพที่ไม่ต้องการน้ำขังในพื้นที่เพาะปลูก ไม่มีการทำคันนาเพื่อกักเก็บน้ำไว้หล่อเลี้ยงต้นข้าว ในช่วงระยะที่มีการเจริญเติบโต พันธุ์ข้าวไร่โดยทั่ว ๆ ไปที่เกษตรกรใช้ปลูกกันอยู่ในปัจจุบัน เป็นพันธุ์พื้นเมืองดั้งเดิมที่ปลูกกันมานานแล้ว และพันธุ์ต่าง ๆ เหล่านี้ก็แตกต่างกันไปตามท้องที่ต่าง ๆ พันธุ์ข้าวไร่พวกนี้จะจัดอยู่ในกลุ่ม *indica* มีลักษณะทั่ว ๆ ไป คือ รวงใหญ่แน่น เมล็ดต่อรวงมาก การแตกกอนน้อย ลักษณะลำต้นค่อนข้างสูง และผลผลิตต่ำ นอกจากนี้ยังไม่ค่อยตอบสนองต่อปุ๋ยในแร่พลิต ถ้าปลูกในสภาพที่ดินมีความสมมูลรณ์ หรือถ้าหากใส่ปุ๋ยในอัตราสูง ๆ โดยเฉพาะปุ๋ยในไตรเจน จะมีลักษณะทางลำดันและใบมาก หรือที่เรียกว่าลักษณะเฟ้อใบ และมักจะมีการหักล้ม พันธุ์ข้าวไร่ที่ปลูกกันอยู่ในปัจจุบันทางภาคเหนือของประเทศไทยส่วนใหญ่แล้ว เป็นพันธุ์ที่ตอบสนองต่ออุณหภูมิ และช่วงแสงในแร่พลิต

พันธุ์ข้าวไร่ที่ทางราชการส่งเสริมในการปลูกกันอยู่ในปัจจุบันมีอยู่หลายพันธุ์ ซึ่งเป็นพันธุ์ที่ได้มาจากการคัดพันธุ์เป็นส่วนใหญ่ พันธุ์ที่ใช้ส่งเสริมกันอยู่ในขณะนี้ ในพื้นที่ปลูกมีระดับความสูงไม่เกิน 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล คือ พันธุ์เจ้าชื่อ คัดเลือกโดยศูนย์วิจัยข้าวแพร่ ซึ่งมีทั้งพันธุ์ข้าวขาวและข้าวเหนียว พันธุ์ R258 ซึ่งเป็นพันธุ์ที่คัดขึ้นมาโดยกรมพัฒนาที่ดินเป็นพันธุ์ข้าวเหนียว พันธุ์ชิวแมจันก์เป็นพันธุ์ที่ทางราชการส่งเสริมให้ปลูกกันอยู่ในระดับความสูงดังกล่าว แต่มาในระยะ 2-3 ปีนี้ ปรากฏว่าข้าวพันธุ์นี้มีการระบาดของโรคใบใหมม์ (blast) ทำให้

เสียหายต่อผลผลิต อีกพันธุ์หนึ่งที่ทางภาควิชาพืชไร่ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้แนะนำให้เกษตรกรปลูกในระดับพื้นที่ที่ต่ำกว่า 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล คือ ข้าวขาว หนองหอย เป็นข้าวข้าวที่คัดเลือกขึ้นมาโดย ดร.คำรง ติยะลีย สำหรับพื้นที่ที่มีความสูงจาก ระดับน้ำทะเล 1,000 เมตรขึ้นไป ทางกรมวิชาการเกษตรได้แนะนำให้ปลูกพันธุ์น้ำรูและพันธุ์ โนโตชิwa ซึ่งเป็นข้าวข้าวทั้งสองพันธุ์

ความสำคัญทางเศรษฐกิจของข้าวไร่

ข้าวไร่นับว่าเป็นพืชที่มีความสำคัญ พืชหนึ่ง ที่ปลูกใช้สำหรับบริโภคเป็นอาหารหลักของ ประชากรมากกว่า 100 ล้านคน ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ในชนบทที่ห่างไกล และ ยากจนของประเทศไทย ฯ ในแถบทวีปเอเชีย อาฟริกาและลาตินอเมริกา

สำหรับความสำคัญทางเศรษฐกิจของข้าวไร่ของประเทศไทยเรานั้น เมื่อเปรียบเทียบกับ การปลูกข้าวนานาส่วนแล้ว จะมีฐานะด้อยกว่า ทั้งนี้เนื่องจากมีพื้นที่เพาะปลูกรวมกันน้อยกว่ามาก แหล่งเพาะปลูกจะมีกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปเกือบทุกภาคของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปลูก ข้าวไร่จะไม่มีการปลูกเพื่อการค้า ส่วนใหญ่แล้วแต่ละครัวเรือนจะปลูกบนพื้นที่บริเวณเดือน้อยและ ผลผลิตที่ปลูกได้จะใช้สำหรับบริโภคภายในครัวเรือนเท่านั้น

ในส่วนของชุมชนชาวไทยภูเขาผู้ต่าง ๆ นั้นพบว่า นอกจากจะปลูกข้าวไร่ไว้สำหรับ บริโภคเป็นอาหารหลักแล้ว ข้าวไร่ยังมีความสำคัญในระบบเศรษฐกิจ สังคมและพิธีกรรมของ ชาวไทยภูเขารือด้วย ถ้าเกษตรสามารถผลิตข้าวไร่ได้มากพอเกินความต้องการแล้ว ข้าวไร่ สามารถนำไปแลกเปลี่ยนกับผลผลิตอื่น ๆ ที่ครอบครัวของตนขาดแคลนได้ เช่น นำข้าวไร่แลกกับ ข้าวโพดเพื่อนำมาใช้เลี้ยงสัตว์ ข้าวไร่ประเภทข้าวเหนียวสามารถนำมาแปรสภาพทำเป็นขนม สำหรับใช้ในงานเทศกาลตามประเพณี หรือหนักเป็นเหล้าใช้ดื่มในงานเทศกาล นอกจากนี้ ยังนำ ข้าวไร่มาทำเป็นข้าวตอก สำหรับใช้ประกอบพิธีกรรมของชาวบ้านมาแล้ว ส่วนผลผลิตได้อื่น ๆ เช่น รำข้าว ปลายข้าว ใช้สำหรับเลี้ยงหมูหรือไก่ ส่วนฟางข้าวนั้นใช้สำหรับเลี้ยงสัตว์อื่น ๆ เช่น วัว ควาย ม้า ใช้คุณปลูกพืชผักหรือใช้ทำปุ๋ยหนัก เป็นต้น

ลักษณะประจำพันธุ์ข้าวไร่

รูปร่างลักษณะภายนอกทั่วไปของข้าวไร่นั้นจะดูไม่แตกต่างกับพันธุ์ข้าวนานำโดยทั่วไป และบางครั้งพันธุ์ข้าวไร่และพันธุ์ข้าวนานั้นสามารถปน lẫnกันได้ แต่อย่างไรก็ตามลักษณะ ประจำพันธุ์ข้าวไร่โดยทั่วไป จะมีลักษณะแตกต่างกับข้าวนานำอยู่บ้าง พอสรุปแยกลักษณะต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ลักษณะการเจริญเติบโต

ตามปกติแล้วข้าวไร่ เมื่อเจริญเติบโตภายในตัวส่วนของต้นจะเตี้ย มีการแตกกอหน้อยจำนวนใบที่สร้างน้อย เปอร์เซ็นต์เมล็ดลีบจะมีมาก สัดส่วนของหน่อที่ให้ร่วงต่อต้นจะมีน้อย และให้ผลผลิตค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับข้าวนานาชาติทั่วๆไป

2. ลักษณะของต้นอ่อน ต้นอ่อนของข้าวไร่จะมีความสามารถในการดูดน้ำหรือความชื้นได้ค่อนขางดีที่เป็นต้นอ่อน ต้นอ่อนจะเจริญเติบโตเร็ว สามารถอกโพล์พันธุ์ภายในหัวต้น เมล็ดแล้ว ซึ่งลักษณะเด่นของการเจริญเติบโตนี้จะทำให้ข้าวไร่สามารถทนต่อความแห้งแล้งได้ กับข้าวไร่ได้ ถ้าเปรียบเทียบความสามารถในการเจริญเติบโตในระยะแรกของข้าวไร่กับข้านานาชาติแล้ว ข้าวไร่จะมีความสามารถเจริญเติบโตได้เร็วกว่า

3. ลักษณะใบ ตามปกติโดยทั่วไป พันธุ์ข้าวไร่จะมีลักษณะใบยาว มีขนาดกว้างสีเขียวอ่อน และลักษณะมุนของใบที่ทำกับลำต้นจะกว้าง ลักษณะใบจะเรียบและไม่มีขน แต่ก็มีพันธุ์ข้าวไร่บางพันธุ์ที่มีใบสีเขียวเข้มและตั้งตรงบ้างเหมือนกัน แต่มีจำนวนน้อย

4. ลักษณะการแตกกอ ความสามารถในการแตกของพันธุ์ข้าวไร่ทั่วไปจะต่ำ มีความสามารถแตกกอน้อยกว่าพันธุ์ข้าวนานาชาติโดยทั่วๆไป

5. ลักษณะของลำต้น ความสูงของลำต้นโดยทั่วๆไปจะมีความสูงตั้งแต่ประมาณ 75 ซม. จนถึงประมาณ 175 ซม. แต่โดยเฉลี่ยทั่วไปข้าวไร่ที่ปลูกในประเทศไทย หรือพันธุ์พื้นเมืองนั้น โดยเฉลี่ยจะสูงกว่า 100 เซนติเมตร ขึ้นไปเกือบทั้งสิ้น ข้าวไร่จะมีขนาดของลำต้นและต้นแข็งแรง ใบและต้นจะแก่และเหลืองตายเร็วพร้อมๆกับการแก่ของเมล็ด จากลักษณะดังกล่าวจึงทำให้ลักษณะต้นของพันธุ์ข้าวไร่โดยทั่วๆไปล้ม เมื่อต้นไกลักษณะกีบยาวหรือตอนแก่และทำให้การตอบสนองต่อปุ่ยในโตรเจนต่ำ

6. ระบบ rak ระบบ rak ของข้าวไร่นั้นค่อนขางดี จึงทำให้ทนทานต่อการขาดน้ำ หรือสามารถทนได้ในสภาพที่แห้งแล้งได้ โดยทั่วไปพันธุ์ข้าวไร่จะมีปริมาณของรากมาก ระบบ rakแข็งแรง และแผ่ลึกกว่าข้านานาชาติทั่วๆไป สัดส่วนของรากต่อต้นจะสูง จึงทำให้ทนแล้งได้ดี

7. ลักษณะของเมล็ด ตามปกติ นน.เมล็ดของข้าวไร่จะเบากว่าข้านานาชาติ เมล็ดโดยทั่วไปมีขนาดกลม และป้อมสัน แต่มีข้อที่น่าสังเกต คือเปอร์เซ็นต์โปรตีนของข้าวกล้อง ทั้งข้าวขาวและข้าวเหนียวของข้าวไร่จะมีเปอร์เซ็นต์สูงกว่าข้าวจ้าวและข้าวเหนียวของนาคามาก

การปลูกข้าวไร่

ข้าวไร่จะนิยมปลูกกันตามไหหลีเข้าทางภาคเหนือ, ภาคใต้, ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ลักษณะพื้นที่ปลูกข้าวไร่โดยทั่วไปแล้ว จะมีลักษณะคล้ายกับพื้นที่ปลูกพืชไร่ชนิดอื่น ๆ ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ส่วนใหญ่จะปลูกข้าวไร่บนที่ดอนหรือบริเวณเชิงเขาตั้งแต่ไหหลีเข้าเตี้ย ๆ จนถึงไหหลีดอยบนภูเขาสูง ที่มีระดับความสูงตั้งแต่ 500 – 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล สำหรับพื้นที่ปลูกในภาคกลาง ภาคตะวันตกและภาคใต้ในนี้ จะพบปลูกตามที่ดอนหรือเนินเขาเหมือนกับภาคเหนือ เช่นเดียวกัน และบางครั้งจะพบว่ามีข้าวไร่ปลูกบนพื้นที่ราบ เช่น ปลูกแซนในสวนยางพาราในແນນจังหวัดทางภาคใต้ เป็นต้น การปลูกข้าวไร่มักจะปลูกโดยอาศัยน้ำฝนเพียงอย่างเดียว หรืออาจอาศัยน้ำค้างหรือความชื้นที่มีอยู่ในดินก็สามารถทำให้ข้าวไร่เจริญเติบโตและให้ผลผลิตได้ดีนั้นจึงนับได้ว่าข้าวไร่ เป็นข้าวที่ทนแล้งได้ดีกว่าข้าวประเภทอื่น ๆ อย่างไรก็ได้ การปลูกข้าวไร่นั้นต้องอาศัยความชื้น จากน้ำฝนที่ตกลงมาเป็นสำคัญ ดังนั้นถ้าหากปลูกข้าวไร่จึงอยู่ในฤดูฝนนั้นเอง ส่วนใหญ่แล้ว มักจะทำการปลูกในช่วงต้นฤดูฝน ในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนมิถุนายน ขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ และการเริ่มต้นของฤดูฝนในพื้นที่นั้น ๆ

สำหรับวันปลูกที่เหมาะสมของข้าวไร่ในสภาพพื้นที่ดอนที่ไม่สูงจากระดับน้ำทะเลมากนัก การปลูกในช่วงเดือนกรกฎาคม จะให้ผลดีกว่าการปลูกก่อนช่วงเวลาดังกล่าว เพราะในช่วงแรก ๆ ของการเจริญเติบโต ข้าวจะได้รับความชื้นในดินที่ดีกว่า ในการกำหนดวันปลูกของข้าวไร่แต่ละท้องถิ่น ควรต้องพิจารณาช่วงวันปลูกของเกษตรกรที่อยู่ข้างเคียงด้วย เพื่อให้ข้าวที่ปลูกออกกรองในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน ซึ่งจะช่วยลดปัญหาการทำลายของนกและหนูในช่วงที่ข้าวสุกแก่

ในสภาพการปลูกที่สถานีทดลองดอยหนองหอย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ (ความสูง 850 เมตรจากระดับน้ำทะเล) นั้น พบว่า ข้าวไร่จะให้ผลผลิตสูงสุด ถ้าปลูกในช่วงปลายเดือน พฤษภาคม ถึง ต้นเดือนมิถุนายน การปลูกในช่วงก่อนระยะเวลาดังกล่าว ผลผลิตจะน้อยลง เนื่องจากปริมาณความชื้นในช่วงแรก ๆ ของการเจริญเติบโตไม่พอเพียง สำหรับการปลูกที่ล่าช้าไปจากดันเดือนมิถุนายนนั้น พบว่า ผลผลิตลดลง เพราะข้าวที่ปลูกในช่วงเวลาดังกล่าว ไปออกกรองในช่วงเดือนกันยายน ถึงพฤษจิกายน ซึ่งมีอุณหภูมิตอนกลางคืนต่ำ ทำให้เกิดการเป็นหมันในดอกข้าวมากขึ้น

สำหรับวิธีการปลูกข้าวไร่ ส่วนใหญ่แล้วมักจะปลูกโดยวิธีการหว่าน การหยดดิน หรือโรยเป็นแตร

ลักษณะภูมิอากาศที่เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าวไร่

1. ฝนและปริมาณน้ำฝน

เนื่องจากการปลูกข้าวไร่ ต้องอาศัยน้ำฝนแต่เพียงอย่างเดียว ดังนั้นปริมาณน้ำฝนและการแพร่กระจายของน้ำฝน จึงมีความสำคัญต่อการปลูกข้าวไร่เพื่อให้ได้ผลผลิตดีเป็นอย่างมาก ถ้าปลูกในช่วงที่มีปริมาณน้ำฝนน้อยระหว่างฤดูปลูก หรือการแพร่กระจายของน้ำฝนไม่ดี หรือไม่สม่ำเสมอ ก็จะทำให้ผลผลิตของข้าวไร่ที่ปลูก ได้ผลผลิตต่ำชั่นเดียวกัน เช่น ถ้าปีใดมีฝนตกทึ่งช่วงเป็นระยะเวลาหลายวันหรือมากกว่า 20 วันขึ้นไปจะพบว่าต้นข้าวไร่มีการเจริญเติบโตทางลำต้นไม่ดีเท่าที่ควร มีการแตกกอหน้อย ต้นเตี้ย ขนาดของรวงเล็ก เมล็ดลีบและผลผลิตที่ได้จะต่ำกว่าปริมาณที่คาดว่าจะเก็บเกี่ยวได้

ปริมาณน้ำฝนของแปลงปลูกข้าวไร่นั้นจะแตกต่างกันออกไปตามภูมิภาคของประเทศไทย บางแห่งอาจมีปริมาณน้ำฝนตกลงมาก เช่น จังหวัดทางภาคใต้ของประเทศไทยที่มีปริมาณน้ำฝนตกลงถึง 2,000 มม. ต่อปี แต่จังหวัดทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะมีปริมาณฝนตกลงที่น้อยกว่าประมาณ 1,000 – 1,500 มิลลิเมตรต่อปี เป็นต้น สำหรับการแพร่กระจายของน้ำฝน หรือฤดูฝนตกลงก็จะแตกต่างไปตามภาคของประเทศไทย เช่นเดียวกัน ในภาคเหนือของประเทศไทยฝนจะเริ่มต้นตั้งแต่เดือนเมษายน และจะเริ่มน้ำฝนมากขึ้นในเดือนพฤษภาคม ซึ่งทำให้คืนมีความชื้นเพียงพอที่จะปลูกข้าวไร่ได้ พอถึงเดือนมิถุนายนจะตกน้อยลงที่เราเรียกว่าฝนทึ่งช่วง ซึ่งบางท้องที่ ฝนอาจจะทึ่งช่วงนานไปจนถึงเดือนกรกฎาคม ก็มีชั่นเดียวกัน หลังจากเดือนกรกฎาคมไปแล้ว ฝนจะตกมากขึ้น และตกติดต่อเรื่อยไปจนถึงเดือนกันยายน พอถึงเดือนตุลาคมฝนจะเริ่มตกน้อยลง และหมุดฤดูฝนในเดือนพฤศจิกายน ดังนั้นการปลูกข้าวไร่ตามแบบภาคเหนือของประเทศไทย จึงนิยมปลูกตั้งแต่ปลายเดือนเมษายน และเริ่มเก็บเกี่ยวตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมเรื่อยไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพันธุ์ข้าวไร่ที่ใช้ปลูก ถ้าหากเกษตรกรใช้ข้าวไร่พันธุ์เบาเป็นพันธุ์ปลูกแล้ว จะเก็บเกี่ยวได้เร็วกว่าพันธุ์ข้าวไร่ที่เป็นพันธุ์หนัก

โดยสรุปแล้วปริมาณน้ำฝนและการแพร่กระจายของฝนจึงนับว่ามีความสำคัญต่อการปลูกข้าวไร่อย่างยิ่ง จากรายงานของโครงการข้าวไร่ที่สูง สถาบันวิจัยข้าว กรมวิชาการเกษตรได้พบว่า ข้าวไร่นั้นจะสามารถขึ้นได้ดีต่อเมื่อได้รับปริมาณน้ำฝนตกลงตั้งแต่ 1,260 มม. ขึ้นไป ดังนั้น การปลูกข้าวไร่เพื่อให้ได้ผลผลิตสูง การกำหนดระยะเวลาปลูกของข้าวไร่ ให้ได้รับน้ำฝนในปริมาณที่พอเหมาะพอดี และสอดคล้องกับการเจริญเติบโตของข้าวไร่จึงนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญ

2. ปริมาณแสงแดด

แสงแดดนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่ง ที่จะเป็นตัวจำกัดการเจริญเติบโตและผลผลิตของข้าวไร่ ทั้งนี้เนื่องจากข้าวไร่ต้องการแสงแดดสำหรับการบำรุงอาหารหรือสังเคราะห์แสง แต่เนื่องจากข้าวไร่เป็นพืชที่สามารถปลูกได้เฉพาะในฤดูฝนเท่านั้น เมฆฝนจึงบังแสงแดด ทำให้มีปริมาณแสงแดดน้อยกว่าฤดูอื่น ๆ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ข้าวไร่ที่ปลูกไม่เจริญเติบโตได้ดีเท่าที่ควร เนื่องจากกิจกรรมการสังเคราะห์แสงเกิดขึ้นได้น้อย และส่งผลกระทบถึงผลผลิตขั้นสุดท้ายที่จะทำให้ขนาดหรือปริมาณของรวงแฉเมล็ดลดลงด้วย

จากการศึกษา การปลูกเพรียบเทียบพันธุ์ข้าวไร่ ของคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยปลูกทดลองบนดอยที่มีระดับความสูงตั้งแต่ 800-1,250 เมตร ได้พบว่า บนดอยที่มีความสูงมากตั้งแต่ 1,200 เมตรขึ้นไป เช่น ดอยบุนช่างเคียน บุนวาง ป่าเกี๊ยะ ในจังหวัดเชียงใหม่ สภาพของดอยจะปักคลุมด้วยเมฆฝนและมีฝนตกอยู่ตลอดเวลา ในช่วงฤดูปลูกข้าวไร่ วันหนึ่งจะมีช่วงที่มีแสงแดดร่วมกันประมาณ 3-4 ชั่วโมงเป็นอย่างมาก ข้าวไร่ที่ปลูกทดลอง จะมีการเจริญเติบโตทางลำต้นช้า อายุออกดอกออกและเก็บเกี่ยวจะนานกว่าปกติไปประมาณ 15-20 วัน ต้นจะเตี้ย และได้ผลผลิตต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับข้าวไร่ที่ปลูกบนดอยที่มีความสูงระดับต่ำกว่า 1,000 เมตรลงมา อย่างไรก็ตามเนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกที่อยู่บนที่สูงมาก ซึ่งนอกจากปัจจัยของแสงแดด มีน้อยแล้ว ยังมีปัจจัยอื่น ๆ เช่น อุณหภูมิต่ำมาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งจะได้กล่าวในหัวข้อของปัจจัยของอุณหภูมิต่อไป

3. ความยาวของวัน

พันธุ์ข้าวไร่ที่ปลูก โดยทั่วไปจะมีลักษณะการตอบสนองต่อความสั้นยาวของวันแตกต่าง กันออกไป พันธุ์ที่ไม่ตอบสนองต่อแสงจะออกดอกขึ้นอยู่กับอายุของพันธุ์แต่เพียงอย่างเดียว แต่พันธุ์ข้าวไร่ที่ตอบสนองต่อช่วงแสง ความสั้นของช่วงแสงในตอนกลางวันจะมีผลทำให้ข้าวสร้างช่อดอก และออกดอกตามกำหนดแต่ละพันธุ์ ข้าวพันธุ์บางพันธุ์จะมีความไวมากต่อความสั้นของช่วงแสง กล่าวคือ เมื่อช่วงแสงเริ่มสั้นต่อวัน จะกระตุนให้ต้นข้าวสร้างช่อดอกและออกดอกเร็วขึ้น ข้าวไร่พันธุ์บางพันธุ์ที่ตอบสนองต่อช่วงแสงวันสั้นจะออกดอกกวากลายเดือนถึงปลายเดือนกันยายน และเมื่อถึงรา和平เดือนตุลาคมก็จะเก็บเกี่ยวได้ แต่ถ้าเป็นข้าวไร่พันธุ์หนัก จะเริ่มออกดอกเมื่อถึงกลางเดือนตุลาคมจนถึงปลายเดือนตุลาคม และจะเก็บเกี่ยวได้รา和平เดือนพฤษจิกายนถึงต้นเดือนธันวาคม เป็นต้น

ดังนั้นถ้าเกษตรกรปลูกข้าวไร่พันธุ์ที่ไวต่อช่วงแสงแล้ว จึงต้องระยะเวลาปลูกให้เหมาะสม หรือตรงช่วงฤดูปลูก มิฉะนั้นแล้วช่วงระยะเวลาเจริญเติบโตทางลำต้นของข้าว อาจมีระยะเวลาที่สั้น หรือยาวนานเกินไป ซึ่งจะมีผลกระทบต่อผลผลิตของข้าวไร่ให้ต่ำลงได้

สำหรับความสั่นขาวของวันในรอบปีหนึ่งนั้นมีดังนี้ คือ ในราวันที่ 21 มิถุนายน จะเป็นวันที่มีช่วงแสง หรือระยะเวลากลางวันที่ยาวนานที่สุด สำหรับประเทศไทยเรานั้น จะมีความยาวประมาณ 13 ชั่วโมง และช่วงเวลากลางวันจะเริ่มสั้นลง เมื่อถึงกลางเดือนกันยายน (ราวันที่ 13) ชั่วโมงที่มีแสงแดดรูปในเวลากลางวันจะมีความยาวไม่ถึง 12 ชั่วโมง และจะเริ่มสั้นมากเข้าๆ หรือ จำนวนชั่วโมงที่มีแสงแดดรูปจะลดลงเรื่อยๆ จนถึงวันที่ 20-21 ธันวาคม จะเป็นวันที่มีช่วงแสงแดดสั้นที่สุดประมาณ 11 ชั่วโมงต่อวัน ทั้งนี้ระยะเวลาสั้นขาวของวันจะขึ้นอยู่กับระดับพื้นที่ที่ตั้งบนเส้นรุ้งที่แตกต่างกันด้วย ถ้าพื้นที่ที่ตั้งอยู่บนเส้นรุ้งที่มีระดับสูงมาก ช่วงความขาวของกลางวันและกลางคืนก็จะแตกต่างกันมากยิ่งขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ภาคเหนือที่จังหวัดเชียงราย วันที่มีกลางวันสั้นที่สุดจะมีแสงแดดรูป 13.21 ชั่วโมง เปรียบเทียบกับกรุงเทพ ซึ่งตั้งอยู่บนเส้นรุ้งที่ต่ำกว่าจังหวัดเชียงราย จะมีวันที่สั้นที่สุดที่มีแสงแดดรูป 11.17 ชั่วโมง และวันที่ขาวที่สุดที่แสงแดดรูป 12.59 ชั่วโมง เป็นต้น

4. อุณหภูมิ

ตามปกติข้าวไร่จะสามารถขึ้นปรับตัว และเจริญเติบโตได้ดีในสภาพภูมิอากาศค่อนข้างร้อนและชุ่มน้ำ ข้าวไร่เมื่อชอบอากาศที่มีอุณหภูมิสูงมากจนเกินไปจะทำให้ออกดอก ก็จะมีผลทำให้เมล็ดข้าวลีบได้ เนื่องจากไม่มีการผสมเกสร หรือถ้ามีการผสมเกสรอาจจะผสมไม่ติด ถ้าอากาศมีอุณหภูมิสูง แสงแดดรูปจัด และมีลมพัดแรง จะทำให้ต้นข้าวมีการขยายตัวมาก และถ้าความชื้นในดินมีไม่เพียงพอแล้ว จะทำให้ต้นข้าวไร่ แสดงอาการขาดน้ำ และทำให้เกิดอาการเหี่ยวอย่างชั่วคราวได้ และจะมีผลทำให้ต้นข้าวขาดงอก การเจริญเติบโตทางลำต้น จะชะลอตัวกับข้าวไร่ที่ไม่ชอบอุณหภูมิที่ต่ำ หรือหนาวเย็นมากจนเกินไป เพราะว่าอากาศหนาวเย็นจะทำให้ต้นข้าวไร่ไม่มีการเจริญเติบโตทางลำต้นช้า ออกดอกและเก็บเกี่ยวช้าด้วย ลำต้นจะเตี้ย เปอร์เซ็นต์ของเมล็ดข้าวลีบจะเพิ่มมากขึ้น ถ้าหากว่าข้าวไร่ได้รับผลกระทบจากอุณหภูมิเย็นมากขึ้น ทั้งนี้เพราะว่าอากาศเย็น จะทำให้การผสมเกสรของดอกข้าวเกิดขึ้นได้น้อยเมื่อเทียบกับอุณหภูมิที่สูงมาก เช่นเดียวกับต้นต่อไป ซึ่งผลกระทบจากอากาศหนาวเย็นนี้จะสังเกตได้จากการปลูกข้าวไร่บนที่สูง ที่ปลูกล่าไปถึงเดือนกรกฎาคม หรือสิงหาคม เมื่อถึงระยะเวลาออกดอกจะตรงกับต้นฤดูหนาวพอดี ข้าวไร่จะไม่เจริญเติบโตทางลำต้นดี ต้นเตี้ย และเมล็ดข้าวจะลีบเป็นเปอร์เซ็นต์ที่สูงมาก หรือเก็บเกี่ยวไม่ได้เลย

ดังนั้น การเลือกพันธุ์ข้าวไร่ปลูกให้เหมาะสมกับสภาพท้องที่ปลูกจึงนับว่าสำคัญอย่างยิ่ง บนที่สูงมากนั้น ควรเลือกพันธุ์ที่สามารถทนหนาวได้ จากการศึกษาของกรมวิชาการเกษตรได้พบว่าพันธุ์ข้าวไร่ที่สามารถปรับตัวได้ดีในสภาพอากาศหนาวเย็นบนดอยสูงมากกว่า 1,200 เมตรขึ้นไปนั้น ได้แก่พันธุ์ช้าง น้ำรู โนโตร่า และสายพันธุ์ช้าง x ก.ช.1 เป็นต้น

5. ຄມ

คอมเป็นปัจจัยของสิ่งแวดล้อม ที่มีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของข้าวไร่ เช่นเดียวกัน ถ้าแปลงปลูกข้าวไร่มีการระบายน้ำดีจะช่วยพัฒนาคุณภาพที่มีความจำเป็นต่อการขายใจ และจำเป็นต่อการสังเคราะห์แสง คือ ก้าชอกอคซิเจน และ ก้าชาร์บอนไดออกไซด์ให้ถ่ายเทภายในแปลงอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้ข้าวไร่มีการเจริญเติบโตตามปกติ อย่างไรก็ตาม ลักษณะของข้าวจะให้คุณประโยชน์ดังกล่าวแล้ว ถ้าลมแรงจะมีผลกระทบต่อการปลูกและการผลิตข้าวไร่ เช่น ทำให้ต้นล้ม แพร่กระจายโรคและแมลง เป็นต้น ดังนั้นการปลูกข้าวไร่เพื่อให้ได้ผลผลิตสูง ควรหลีกเลี่ยง การปลูกในแหล่งที่มีลมพัดแรงอยู่เสมอ ควรเลือกพื้นที่ที่มีลำต้นสูงปานกลางและลำต้นแข็งแรง เพื่อต้านทานต่อการหักล้ม อย่าใช้ปุ๋ยที่เร่งการเจริญเติบโตทางลำต้นมากจนเกินไป เช่น ปุ๋ยในโทรศัพท์ เป็นต้น นอกจากนี้ถ้าพื้นที่ปลูกข้าวไร่มีบริเวณกว้างมาก อาจปลูกพวง ไม่ยืนต้น บางทิศทางลม หรือลดขนาดความเร็วของลม ก็จะเป็นวิธีการช่วยลดความเสี่ยงให้กับทางหนึ่งด้วย

ສາພັດນແລະ ລັກໝ່ານຂອງດິນ

ข้าวไร่สามารถเจริญเติบโตได้ตั้งแต่คืนที่มีลักษณะเป็นทรายจนถึงคืนเหนียว มีระดับความเป็นกรดหรือด่างระหว่าง 4.0 – 8.0 แต่โดยทั่วไปแล้วข้าวไร่สามารถเจริญเติบโตได้ที่ระดับความเป็นกรดหรือด่างประมาณ 5.5 – 7.0

ข้าวไร่ เมื่อนอกกับพืชไร่ชนิดอื่นๆ เช่นเดียวกัน ก็จะสามารถเริ่มต้นโตได้ดีและให้ผลผลิตสูง ถ้าปลูกในดินที่มีโครงสร้างดี เช่นดินร่วนหรือดินร่วนเหนียว ที่มีอินทริวัตถุและแร่ธาตุอาหารที่มีคุณประโยชน์สูง เช่นดินที่เป็นป่าเปิดใหม่ เป็นต้น ข้าวไร่ไม่ชอบดินที่เป็นดินร่วนปนทรายหรือดินที่เป็นทรายจัด ทั้งนี้ เพราะว่าสภาพของดินดังกล่าวไม่สามารถอุ่มน้ำ หรือเก็บความชื้นไว้ได้นาน และดินดังกล่าวจะมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำด้วย โดยสภาพทั่วไปแล้ว ดินที่ใช้ปลูกข้าวไร่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบนที่สูงหรือบนที่ดอน มักจะพบปัญหาว่า ดินมีสภาพเป็นกรด และมีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากการใช้ดินมาเป็นเวลานาน โดยไม่มีการบำรุงรักษาดิน และเกิดจากการสูญเสียหน้าดินจากการชะล้างและการพังทลาย ดังนั้นสภาพของดินดังกล่าวจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่ทำให้เกษตรกรหัวใจที่ปลูกข้าวไร่แล้วได้ผลผลิตต่ำ วิธีการแก้ไขนั้น เกษตรกรควรปลูกพืชคลุมดินพักพืชตระกูลตัวต่างๆ แล้วไถกลบเป็นปุ๋ยพืชสดหรือไถปุ๋ย kok ปุ๋ยหมักบนแปลงปลูกก็จะช่วยให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ การเลือกพันธุ์ข้าวไร่ที่ทนทานต่อสภาพดินเป็นกรดและมีระบบราชดีก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำให้การปลูกข้าวไร่ได้ผลดีที่สุด

อาคม (2530) กล่าวว่า การผลิตข้าวของเกษตรกรบนที่สูงมีห้งการปลูกข้าวทั้งในนาที่มีการใช้ชลประทาน และในไร่ ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบดาวร และในไร่ที่ใช้ประโยชน์แบบเลื่อนลอย ผลผลิตต่อไร่สูงสุดของพื้นที่นา คือ 44 ถังต่อไร่ และผลผลิตต่อไร่ต่ำสุด คือ 18 ถังต่อไร่ เคลื่ยเด็กท่อง 29 ถังต่อไร่ ส่วนข้าวไร่ผลผลิตข้าวได้สูงสุดคือ 25 ถังต่อไร่ และผลผลิตต่อไร่ต่ำสุดคือ 14 ถังต่อไร่ เคลื่ยเด็กท่อง 18 ถังต่อไร่ แนวทางในการพัฒนาผลผลิตข้าว จึงควรปรับปรุงด้านองค์ประกอบเหล่านี้นี้ ได้แก่ การปรับปรุงพันธุ์หรือใช้พันธุ์ที่เหมาะสม อัตราต้นหรือเมล็ดต่อพื้นที่ การจัดการวิธีการปลูก ฯลฯ จะมีความเป็นไปได้มากกว่าการปรับปรุงโดยการเพิ่มปัจจัย ซึ่งมีปัญหามากสำหรับเกษตรกรบนที่สูง

สุรัสวดี (2533) รายงานถึงสภาพปัจจุบันด้านการผลิตข้าวของไทย ซึ่งพบว่าประสิทธิภาพการผลิตข้าวของไทยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ มีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่อยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากการ

1. เกษตรกรใช้เมล็ดพันธุ์ที่เก็บจากผลผลิตของตนเอง เป็นเมล็ดพันธุ์ที่ไม่ได้ทำการคัดเลือกอย่างถูกต้อง ทำให้เมล็ดพันธุ์มีคุณภาพต่ำ
2. เกษตรกรมีการทำนาในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม เช่น พื้นที่แห้งแล้ง ดินราย ดินตื้นหรือดินเค็ม ทำให้การผลิตข้าวในบริเวณดังกล่าวได้ผลผลิตต่ำ
3. เกษตรกรขาดเงินทุนที่จะทำการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น การใช้ปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืช
4. เกษตรกรมีความเสี่ยงต่อความเสียหายของผลผลิตสูง เนื่องจากพื้นที่นาประมาณ 80% เป็นนาที่น้ำฟุ้ง ทำให้ผลผลิตข้าวได้รับความเสียหายจากการขาดน้ำบ่อยครั้ง
5. เกษตรกรทำนารายย้อยเป็นจำนวนมากที่ปลูกข้าวเพื่อการบริโภคในครัวเรือน ทำให้ขาดสิ่งจุจงใจที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการ

อุปกรณ์

1. อุปกรณ์เก็บตัวอย่างดิน
2. เครื่อง
3. ถุงเก็บตัวอย่างพืช
4. ปุ๋ยเคมีสูตร 15 – 15 – 15
5. ปุ๋ยเคมีสูตร 21 – 0 – 0
6. สารเคมีควบคุมวัชพืช
7. สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช
8. สารเคมีป้องกันกำจัดโรคพืช
9. เม็ดพันธุ์ข้าวไร้

วิธีดำเนินการ

1. การศึกษาที่ 1 ศึกษาปริมาณผลผลิตข้าวไร้ในแปลงเกษตรกรบนพื้นที่สูง มีวัตถุประสงค์เพื่อ
 - 1.1 ศึกษาปริมาณผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตข้าวไร้ในแปลงเกษตรกรบนพื้นที่สูง
 - 1.2 ศึกษาความแตกต่างของผลผลิตข้าวไร้ระหว่างแปลงเกษตรกรบนพื้นที่สูง

2. ดำเนินการทดลอง โดยแบ่งออกเป็น 2 การทดลอง คือ

การทดลองที่ 1 : ศึกษาการให้ผลผลิตของข้าวไร้พันธุ์ต่างๆ ภายใต้สภาพแวดล้อมและการจัดการภายใต้สภาพแวดล้อม มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1.1 ศึกษาปริมาณผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตของข้าวไร้ที่เก็บมาจากแปลงเกษตรกรบนพื้นที่สูง เมื่อปลูกในสภาพแวดล้อมและการจัดการแบบเดียวกันภายใต้สภาพแวดล้อมในสถานีทดลอง

การทดลองที่ 2 : ศึกษาการให้ผลผลิตของพันธุ์ข้าวไร้ที่เกษตรกรใช้เป็นพันธุ์ปลูกมากในแต่ละระดับความสูงของพื้นที่ เมื่อปลูกในสภาพความสูงของพื้นที่ที่แตกต่างกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 2.1 ศึกษาปริมาณผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตของข้าวไร่แต่ละพันธุ์ที่ปลูกในระดับความสูงเดียวกัน
- 2.2 ศึกษาปริมาณผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตของข้าวไร่แต่ละพันธุ์ที่ปลูกในระดับความสูงแตกต่างกัน
- 2.3 เปรียบเทียบผลผลิตข้าวไร่ในการทดลองนี้กับผลผลิตข้าวไร่ของเกษตรกรโดยเปรียบเทียบข้าวไร่พันธุ์เดียวกันกับพันธุ์ข้าวไร่ในการทดลองที่ 1 ภายใต้ระดับความสูงของพื้นที่เดียวกัน
- 2.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลผลิต และองค์ประกอบผลผลิตของข้าวไร่พันธุ์เดียวกันระหว่างแปลงทดลองในสถานีกับแปลงเกษตรกร

การศึกษาที่ 1

เก็บข้อมูลระดับแปลงปลูกของเกษตรกรในพื้นที่ปลูกข้าวไร่บนพื้นที่สูง จำนวน 13 แห่ง ในปีเพาะปลูก 2544 โดย

1. รวบรวมข้อมูลสภาพแวดล้อม ในแต่ละพื้นที่ ที่จะมีผลต่อการปลูก และการให้ผลผลิตของข้าวไร่บนพื้นที่สูง ได้แก่ ปริมาณน้ำฝน สภาพภูมิอากาศ
2. สู่มเก็บตัวอย่างข้าวไร่จากแปลงเกษตรกร โดย 1 แปลงสู่มเก็บ ดังนี้
 - 2.1 สู่มเก็บข้าวไร่เป็นพื้นที่ 1 ตารางเมตร ($1 \text{ เมตร} \times 1 \text{ เมตร}$) จำนวน 4 ชุด เพื่อศึกษาปริมาณผลผลิต
 - 2.2 สู่มเก็บข้าวไร่ จำนวน 5 กอ เพื่อศึกษาองค์ประกอบผลผลิต
3. เก็บตัวอย่างดินในแปลงปลูก เพื่อวิเคราะห์หาค่าความอุดมสมบูรณ์ของดิน
4. ศึกษาวิธีการปลูกข้าวไร่ของเกษตรกรในแต่ละพื้นที่ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ ได้แก่ การเตรียมดิน การปลูก การใส่ปุ๋ย การกำจัดวัชพืช

การทดลองที่ 1

ปลูกทดลองผลผลิตข้าวไร่พันธุ์ต่างๆที่สู่มเก็บจากแปลงเกษตรกรในการศึกษาที่ 1 โดยวางแผนการทดลอง แบบ RCBD (Randomized complete block design) จำนวน 2 ชั้น กำหนดให้ตัวอย่างพันธุ์ข้าวไร่ที่สู่มเก็บจากแปลงเกษตรกรแต่ละแปลงเป็นสิ่งทดลอง และใช้พันธุ์ข้าวไร่ที่กรมวิชาการเกษตร และมูลนิธิโครงการหลวงส่งเสริมให้เกษตรกรบนพื้นที่สูงปลูกเป็นพันธุ์ เปรียบเทียบ โดยปลูกข้าวไร่พันธุ์ละ 4 แฉะ ยาวແວละ 5 เมตร ระยะห่างระหว่างแฉะ 25 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างหลุม 25 เซนติเมตร ใช้เมล็ดปลูกอัตรา 12 กิโลกรัมต่อไร่

การปฏิบัติคุ้มครองยา

- การใส่ปุ๋ย หลังจากข้าวออก 20 วัน ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15 – 15 – 15 อัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ โดยรอยตามแควปลูก แล้วพูนโคนต้น ครั้งที่ 2 ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 21 – 0 – 0 อัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ ในระบบกำเนิดช่องดอก
- การกำจัดวัชพืช เมื่อข้าวอายุประมาณ 20 วัน ทำการกำจัดวัชพืชครั้งแรก และกำจัดวัชพืชครั้งที่ 2 เมื่อข้าวอายุ 40 – 45 วัน หลังจากนั้นถ้าบังมีวัชพืชหนาแน่นอีกทีทำการกำจัดวัชพืชอีกครั้งหนึ่งเมื่อข้าวอายุ 60 วัน โดยการด้ายด้วยjobon
- การป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรุพืช ตามความจำเป็น

การทดลองที่ 2

- คัดเลือกพันธุ์ที่เกษตรกรใช้ปลูกมากที่สุดในแต่ละระดับความสูงจากการศึกษาที่ 1
- ปลูกทดสอบผลผลิตข้าวไร่แต่ละพันธุ์ของแต่ละระดับความสูงจากการศึกษาที่ 1 โดยวางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCBD) จำนวน 4 ชั้น กำหนดให้สิ่งทดลอง คือ พันธุ์ข้าวไร่ที่เกษตรกรนิยมปลูกในแต่ละระดับความสูง
- ศึกษารักษาผลผลิตและองค์ประกอบของผลผลิต

การปฏิบัติคุ้มครองยา

- การใส่ปุ๋ย หลังจากข้าวออก 20 วัน ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15 – 15 – 15 อัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ โดยรอยตามแควปลูก แล้วพูนโคนต้น ครั้งที่ 2 ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 21 – 0 – 0 อัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ ในระบบกำเนิดช่องดอก
- การกำจัดวัชพืช เมื่อข้าวอายุประมาณ 20 วัน ทำการกำจัดวัชพืชครั้งแรก และกำจัดวัชพืชครั้งที่ 2 เมื่อข้าวอายุ 40 – 45 วัน หลังจากนั้นถ้าบังมีวัชพืชหนาแน่นอีกทีทำการกำจัดวัชพืชอีกครั้งหนึ่งเมื่อข้าวอายุ 60 วัน โดยการด้ายด้วยjobon
- การป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรุพืช ตามความจำเป็น

บทที่ 4

การบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูล

การบันทึกข้อมูล

การศึกษาที่ 1

1. ข้อมูลทางชีวภาพ

- 1.1 ปริมาณผลผลิตต่อพื้นที่ 1 ตารางเมตร
- 1.2 ลักษณะการสร้างผลผลิต
 - 1.2.1 ผลผลิตทางเศรษฐศาสตร์
 - 1.2.2 ผลผลิตทางชีวภาพ
 - 1.2.3 ดัชนีการเก็บเกี่ยว
- 1.3 ลักษณะองค์ประกอบของผลผลิต ได้แก่
 - 1.3.1 จำนวนกอต่อพื้นที่ 1 ตารางเมตร
 - 1.3.2 จำนวนกอต่อหลุม
 - 1.3.3 จำนวนหน่อต่อหลุม
 - 1.3.4 จำนวนหน่อต่อกอ
 - 1.3.5 จำนวนเมล็ดต่อรวง
 - 1.3.6 น้ำหนัก 1,000 เมล็ด

2. ข้อมูลทางกายภาพ

- 2.1 สภาพภูมิอากาศ
 - 2.1.1 ปริมาณน้ำฝน
 - 2.1.2 อุณหภูมิอากาศ
- 2.2 ความอุดมสมบูรณ์ของดิน
 - 2.2.1 ค่าความเป็นกรด – ด่างของดิน
 - 2.2.2 ปริมาณอินทรีย์ตั้ง
 - 2.2.3 ปริมาณไนโตรเจน
 - 2.2.4 ปริมาณฟอสฟอรัส
 - 2.2.5 ปริมาณโพแทสเซียม

2.2.6 ปริมาณแคลเซียม

2.2.7 ปริมาณแมgnีเซียม

3. ข้อมูลการจัดการการเพาะปลูก

3.1 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

3.2 จำนวนแรงงานในครัวเรือน

3.3 พื้นที่เพาะปลูก

3.4 พืชที่ปลูกก่อนปลูกข้าว

3.5 การจัดการวัชพืชก่อนการเตรียมดิน

3.6 วิธีการเตรียมดิน

3.7 วิธีการปลูก

3.8 ปริมาณการใช้น้ำ

3.9 ความถี่ในการกำจัดวัชพืช

การทดลองที่ 1

1. ข้อมูลทางชีวภาพ

1.1 ปริมาณผลผลิตต่อพื้นที่ 1 ตารางเมตร

1.2 ลักษณะการสร้างผลผลิต

1.2.1 ผลผลิตทางเศรษฐศาสตร์

1.2.2 ผลผลิตทางชีวภาพ

1.2.3 ดัชนีการเก็บเกี่ยว

1.3 ลักษณะองค์ประกอบของผลผลิต ได้แก่

1.3.1 จำนวนกอต่อพื้นที่ 1 ตารางเมตร

1.3.2 จำนวนกอต่อหลุ่ม

1.3.3 จำนวนหน่อต่อหลุ่ม

1.3.4 จำนวนหน่อต่อกอ

1.3.5 จำนวนเมล็ดต่อรวง

1.3.6 น้ำหนัก 1,000 เมล็ด

2. ข้อมูลทางกายภาพ

2.1 สภาพภูมิอากาศ

2.1.1 ปริมาณน้ำฝน

2.1.2 อุณหภูมิอากาศ

2.2 ความอุดมสมบูรณ์ของคิน

2.2.1 ค่าความเป็นกรด – ค่างของคิน

2.2.2 ปริมาณอินทรีย์ต่ำๆ

2.2.3 ปริมาณไนโตรเจน

2.2.4 ปริมาณฟอสฟอรัส

2.2.5 ปริมาณโพแทสเซียม

2.2.6 ปริมาณแคลเซียม

2.2.7 ปริมาณแมgnีเซียม

การทดลองที่ 2

1. ข้อมูลทางชีวภาพ

1.1 ปริมาณผลผลิตต่อพื้นที่ 1 ตารางเมตร

1.2 ลักษณะการสร้างผลผลิต

1.2.1 ผลผลิตทางเศรษฐศาสตร์

1.2.2 ผลผลิตทางชีวภาพ

1.2.3 ดัชนีการเก็บเกี่ยว

1.3 ลักษณะองค์ประกอบของผลผลิต ได้แก่

1.3.1 จำนวนกอต่อพื้นที่ 1 ตารางเมตร

1.3.2 จำนวนกอต่อหลุ่ม

1.3.3 จำนวนหน่อต่อหลุ่ม

1.3.4 จำนวนหน่อต่อกอ

1.3.5 จำนวนเมล็ดต่อรวง

1.3.6 น้ำหนัก 1,000 เมล็ด

2 ข้อมูลทางกายภาพ

2.1 สภาพภูมิอากาศ

2.1.1 ปริมาณน้ำฝน

2.1.2 อุณหภูมิอากาศ

2.2 ความอุดมสมบูรณ์ของดิน

- 2.2.1 ค่าความเป็นกรด – ด่างของดิน
- 2.2.2 ปริมาณอินทรีย์ตั้ง
- 2.2.3 ปริมาณไนโตรเจน
- 2.2.4 ปริมาณฟอสฟอรัส
- 2.2.5 ปริมาณโพแทสเซียม
- 2.2.6 ปริมาณแคลเซียม
- 2.2.7 ปริมาณแมgnีเซียม

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

1. การหาค่าเฉลี่ย (average หรือ mean : \bar{X})

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

2. หาสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน (coefficient of variation : CV, %)

$$C.V. = \frac{\sqrt{EMS}}{\bar{X}} \times 100$$

3. หามาตรฐานแห่งความคลาดเคลื่อน (Standard deviation : SD)

$$SD = \pm \sqrt{\frac{\sum d^2}{n - 1}}$$

4. หาความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิต และองค์ประกอบของผลผลิตต่างๆ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation coefficient , r)

$$r = \frac{\sum XY - [(\sum X)(\sum Y)/n]}{\sqrt{[\sum X^2 - (\sum X)^2 / n][\sum Y^2 - (\sum Y)^2 / n]}}$$

5. วิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance) ของข้อมูลแต่ละลักษณะ ในสภาพแวดล้อมที่ทำการทดลองต่างๆ ตามสมการแบบหุ่นของแผนการทดลอง แบบสุ่มลงในล็อกอย่างสมบูรณ์ (RCBD) ซึ่งเสนอโดย สุรพล (2536) ดังต่อไปนี้

$$Y_{ij} = \mu + T_i + R_j + E_{ij}$$

โดยที่ $i = 1, 2, 3, \dots, v$ (จำนวนพันธุ์)

$j = 1, 2, 3, \dots, r$ (จำนวนชั้น)

Y_{ij} = ค่าสังเกตที่ได้จากสิ่งทดลอง i ในชั้น j

μ = ค่าเฉลี่ยของประชากร

T_i = อิทธิพลของสิ่งทดลอง i

R_j = อิทธิพลของชั้น j

E_{ij} = ความคลาดเคลื่อนการสุ่ม

ANOVA

SOV	df
Block	$b-1$
Treatment	$t-1$
Error	$(b-1)(t-1)$
Total	$bt-1$

เมื่อตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) แสดงความแตกต่างกันทางสถิติของพันธุ์ (treatment) ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test : DMRT (การทดลองที่ 1) และวิธี t – test (การทดลองที่ 2)

LSR 0.05, p หรือ LSR 0.01, $p = (\text{SSR}, p) / (\text{error MS})/n$
 โอดบีที่ R หรือ LSR คือ least significant range .

SSR	คือ	ค่าจากตาราง significant studentized range
	ที่ df ของความคลาดเคลื่อน (error)	
0.05	คือ	ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซ็นต์
0.01	คือ	ระดับความเชื่อมั่นที่ 99 เปอร์เซ็นต์
p	คือ	จำนวนค่าเฉลี่ยในช่วงการเปรียบเทียบที่ $p = (\text{ผลต่างของอันดับ} + 1)$
n	คือ	จำนวนข้อมูลหรือตัวหารในการหาค่าเฉลี่ย

6. วิเคราะห์การจัดกลุ่ม (cluster analysis) โดยใช้หลักการเพิ่มค่าของผลรวมยกกำลังสอง (Incremental Sum of Squares) ของกลุ่มที่เพิ่มขึ้นอยู่ที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ ทั้งหมด ให้ทำการรวมในกลุ่มนี้ก่อนแล้วจึงรวมกับกลุ่มอื่น ๆ ต่อไป จนกว่าจะครบจำนวน สิ่งทดลองที่นำมาเปรียบเทียบ

บทที่ 5

เวลาและสถานที่ดำเนินการ

เวลาดำเนินการ

การศึกษาที่ 1

1 พฤษภาคม 2544 – 30 เมษายน 2545

การทดลองที่ 1

1 พฤษภาคม 2545 – 15 ธันวาคม 2545

การทดลองที่ 2

1 พฤษภาคม 2546 – 15 ธันวาคม 2546

สถานที่ดำเนินการ

การศึกษาที่ 1

ดำเนินการในพื้นที่ป่าลุกข้าวไร่ของเกษตรกรบนพื้นที่สูง ในพื้นที่รับผิดชอบของมูลนิธิโครงการหลวง จำนวน 13 แห่ง คือ

- ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงบุนแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
(ความสูง 1,035 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง)
- ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงอินทนนท์ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
(ความสูง 1,280 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง)
- ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่สะป้อ อำเภอแม่วงศ์ จังหวัดเชียงใหม่
(ความสูง 580 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง)
- ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงทุ่งหลวง อำเภอแม่วงศ์ จังหวัดเชียงใหม่
(ความสูง 980 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง)
- ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแก่น้อย อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่
(ความสูง 1,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง)
- ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
(ความสูง 750 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง)
- ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงห้วยเสี้ยว อำเภอทางดง จังหวัดเชียงใหม่
(ความสูง 620 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง)

8. ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงทุ่งเริง อำเภอทางดง จังหวัดเชียงใหม่
(ความสูง 640 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเลปานกลาง)
9. ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงทุ่งเริง อำเภอทางดง จังหวัดเชียงใหม่
(ความสูง 780 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเลปานกลาง)
10. ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองหอย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่
(ความสูง 1,185 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเลปานกลาง)
11. สถานีเกษตรหลวงปางเค อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่
(ความสูง 650 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเลปานกลาง)
12. ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงห้วยโป่ง อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย
(ความสูง 900 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเลปานกลาง)
13. ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงห้วยน้ำริน อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย
(ความสูง 900 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเลปานกลาง)

การทดลองที่ 1

ดำเนินการทดลองในสถานีทดลอง กือ

1. แปลงทดลองและวิจัย ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่สาใหม่ ตำบลโป่งແยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่
(ความสูง 800 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเลปานกลาง)

การทดลองที่ 2

ดำเนินการในพื้นที่ปลูกข้าวไร่ของเกษตรกรบนพื้นที่สูง จำนวน 3 แห่ง กือ

1. สถานีเกษตรหลวงปางเค อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่
(ความสูง 650 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเลปานกลาง)
2. ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงห้วยน้ำริน อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย
(ความสูง 900 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเลปานกลาง)
3. ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงขุนแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
(ความสูง 1,035 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเลปานกลาง)

บทที่ 6

ผลการทดลองและวิจารณ์

ผลการศึกษาที่ 1

จากการศึกษาการให้ผลผลิตของข้าวไร่ในแปลงเกษตรกรรมพื้นที่สูง ในพื้นที่รับพิดชอบของมูลนิธิโครงการหลวง ในปี พ.ศ. 2544 จำนวน 13 แห่ง ทำการศึกษาปริมาณผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตข้าวไร่ในแปลงเกษตรกร และทำการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis) ได้ดังภาพที่ 1 และจัดกลุ่มลักษณะต่างๆ โดยใช้ระดับความห่างกันของชุดข้อมูล (Linkage distance) เท่ากับ 90,000 พนว่า สามารถจำแนกกลุ่มของลักษณะต่างๆ ออกได้ จำนวน 8 กลุ่ม (ภาพที่ 2) ได้แก่

กลุ่มที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิต เท่ากับ 464.38 กิโลกรัมต่อไร่ ประกอบด้วยสมาชิก จำนวน 2 แปลง ซึ่งปลูกข้าวไร่พันธุ์เขียวหนู ได้แก่ ข้าวไร่ในพื้นที่ศูนย์ฯแกน้อย แปลงที่ 1 และแปลงที่ 2 แสดงปริมาณผลผลิต เท่ากับ 485.74 และ 443.02 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

กลุ่มที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิต เท่ากับ 209.08 กิโลกรัมต่อไร่ ประกอบด้วยสมาชิก จำนวน 2 แปลง ซึ่งปลูกข้าวไร่พันธุ์บือแข่ ได้แก่ ข้าวไร่ในพื้นที่ศูนย์ฯบุนแปะ แปลงที่ 1 และแปลงที่ 3 แสดงปริมาณผลผลิต เท่ากับ 302.60 และ 115.56 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

กลุ่มที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิต เท่ากับ 196.20 กิโลกรัมต่อไร่ ประกอบด้วยสมาชิก จำนวน 2 แปลง ซึ่งปลูกข้าวไร่พันธุ์ลาซอแดง ได้แก่ ข้าวไร่ในพื้นที่ศูนย์ฯหัวยน้ำริน แปลงที่ 1 และแปลงที่ 3 แสดงปริมาณผลผลิต เท่ากับ 182.51 และ 209.89 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

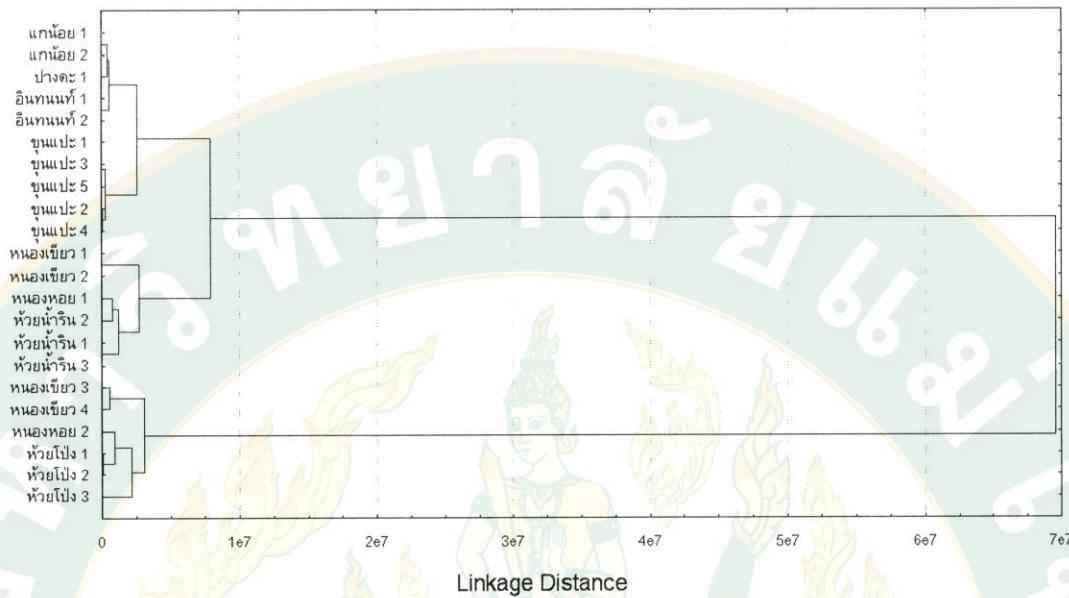
กลุ่มที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิต เท่ากับ 249.50 กิโลกรัมต่อไร่ ประกอบด้วยสมาชิก จำนวน 3 แปลง ซึ่งปลูกข้าวไร่พันธุ์บือแข่ ได้แก่ ข้าวไร่ในพื้นที่ศูนย์ฯบุนแปะ แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 และแปลงที่ 5 แสดงปริมาณผลผลิต เท่ากับ 302.60, 115.56 และ 330.34 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

กลุ่มที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิต เท่ากับ 299.83 กิโลกรัมต่อไร่ ประกอบด้วยสมาชิก จำนวน 2 แปลง ซึ่งปลูกข้าวไร่พันธุ์พื้นเมือง ได้แก่ ข้าวไร่ในพื้นที่ศูนย์ฯอินทนนท์ แปลงที่ 1 และแปลงที่ 2 แสดงปริมาณผลผลิต เท่ากับ 295.54 และ 304.11 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

กลุ่มที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิต เท่ากับ 158.08 กิโลกรัมต่อไร่ ประกอบด้วยสมาชิก จำนวน 2 แปลง ซึ่งปลูกข้าวไร่พันธุ์ข้าวขาว ได้แก่ ข้าวไร่ในพื้นที่ศูนย์ฯหนองเปี้ยว แปลงที่ 1 และแปลงที่ 2 แสดงปริมาณผลผลิต เท่ากับ 137.69 และ 178.46 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

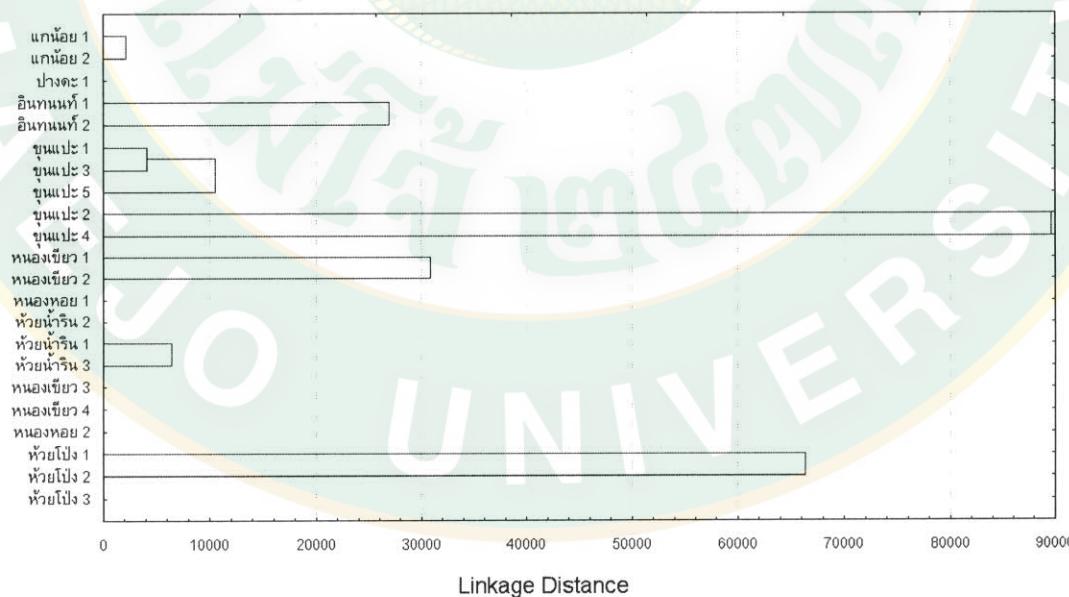
กลุ่มที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิต เท่ากับ 221.61 กิโลกรัมต่อไร่ ประกอบด้วยสมาชิก จำนวน 2 แปลง ซึ่งปลูกข้าวไร่พันธุ์ลาซอแดง ได้แก่ ข้าวไร่ในพื้นที่ศูนย์ฯห้วยโป่ง แปลงที่ 1 และแปลงที่ 2 แสดงปริมาณผลผลิต เท่ากับ 231.49 และ 211.72 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

Cluster Analysis of
Varieties highland Climate
Soil nutrient and Management

ภาพที่ 1 แสดงการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis)

Cluster Analysis of
Varieties highland Climate
Soil nutrient and Management

ภาพที่ 2 แสดงการจำแนกกลุ่มของลักษณะต่าง ๆ โดยใช้ค่า Linkage Distance เท่ากับ 90,000

ตารางที่ 1 แสดงปริมาณผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตข้าวไวร์ในกลุ่มต่างๆ จากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม

กลุ่มที่	แปลงเกษตรกร	พันธุ์ข้าว	ผลผลิต ต่อไร่ (กก./ไร่)	ดัชนี การเก็บเกี่ยว	จำนวนกอ	จำนวนกอ	จำนวนหน่อ	จำนวนหน่อ	จำนวนรวง	จำนวนเมล็ด	น้ำหนัก
					ต่อตารางเมตร (กอ/ตร.ม.)	ต่อหลุม (กอ/หลุม)	ต่อหลุม (หน่อ/หลุม)	ต่อกอ (หน่อ/กอ)	ต่อกอ (รวม/กอ)	ต่อรวง (เมล็ด/รวง)	1,000 เมล็ด (กรัม)
1	แกนข้อ 1	เจี้ยวหนู	485.74	0.292	17	5.00	14.67	2.93	11.67	68.00	31.56
	แกนข้อ 2	เจี้ยวหนู	443.02	0.345	24	6.33	13.67	2.16	11.00	70.33	30.49
		เฉลี่ย	464.38	0.32	20.50	5.67	14.17	2.55	11.33	69.17	31.03
2	ขุนแปะ 1	บีอแข	302.60	0.304	23	6.00	19.67	3.28	17.00	60.24	32.80
	ขุนแปะ 3	บีอแข'	115.56	0.282	22	5.67	15.00	2.65	12.00	63.99	32.32
		เฉลี่ย	209.08	0.29	22.50	5.83	17.33	2.96	14.50	62.11	32.56
3	หัวยันนำริน 1	ลาซอแดง	182.51	0.435	24	3.67	7.33	2.00	5.33	50.67	24.36
	หัวยันนำริน 3	ลาซอแดง	209.89	0.602	22	6.67	13.67	2.05	10.67	60.67	26.65
		เฉลี่ย	196.20	0.52	23.00	5.17	10.50	2.03	8.00	55.67	25.50
4	ขุนแปะ 1	บีอแข'	302.60	0.304	23	6.00	19.67	3.28	17.00	60.24	32.80
	ขุนแปะ 3	บีอแข'	115.56	0.282	22	5.67	15.00	2.65	12.00	63.99	32.32
	ขุนแปะ 5	บีอแข'	330.34	0.357	21	7.33	15.00	2.05	13.00	62.27	34.18
		เฉลี่ย	249.50	0.31	22.00	6.33	16.56	2.66	14.00	62.17	33.10

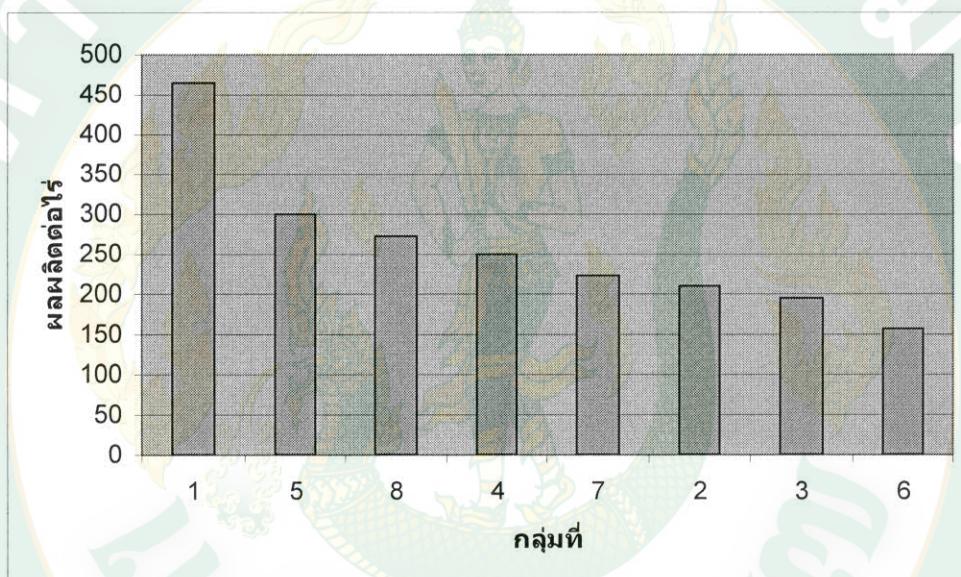
ตารางที่ 1 (ต่อ)

กลุ่มที่	แปลงเกษตรกร	พันธุ์ข้าว	ผลผลิต ต่อไร่ (กก./ไร่)	ดัชนี การเก็บเกี่ยว	จำนวนกอ	จำนวนกอ	จำนวนหน่อ	จำนวนหน่อ	จำนวนรวง	จำนวนเม็ด	น้ำหนัก
					(กอ/ตร.ม.)	(กอ/หกม.)	(หน่อ/หกม.)	(หน่อ/กอ)	(รวง/กอ)	(เม็ด/รวง)	1,000 เม็ด (กรัม)
	อินทนนท์ 1	พื้นเมือง	295.54	0.449	22	3.67	11.67	3.18	8.33	75.00	30.74
5	อินทนนท์ 2	พื้นเมือง	304.11	0.429	20	4.33	12.67	2.92	8.67	77.33	38.71
		เจลี่ย	299.83	0.44	21.00	4.00	12.17	3.05	8.50	76.17	34.73
	หนองจี้ยว 1	ข้าวขาว	137.69	0.213	17	3.00	13.00	4.33	12.00	50.00	22.04
6	หนองจี้ยว 2	ข้าวขาว	178.46	0.265	15	2.00	10.67	5.33	9.33	80.00	27.33
		เจลี่ย	158.08	0.24	16.00	2.50	11.83	4.83	10.67	65.00	24.68
	ห้วยโป่ง 1	ลาชอడง	231.49	0.264	25	4.00	13.67	3.42	15.33	114.77	27.31
7	ห้วยโป่ง 2	ลาชอడง	211.72	0.416	21	3.33	9.33	2.80	10.67	52.33	24.89
		เจลี่ย	221.61	0.34	23.00	3.67	11.50	3.11	13.00	83.55	26.10
	บุนแปะ 2	บีอิเบ'	223.01	0.421	19	3.33	8.33	2.50	6.00	108.09	31.93
8	บุนแปะ 4	บีอิเบ'	320.43	0.326	25	4.00	11.00	2.75	9.00	98.19	33.29
		เจลี่ย	271.72	0.37	22.00	3.67	9.67	2.63	7.50	103.14	32.61

กลุ่มที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิต เท่ากับ 271.72 กิโลกรัมต่อไร่ ประกอบด้วยสมาชิก จำนวน 2 แปลง ซึ่งปลูกข้าวไร่พันธุ์บีโอยexe ได้แก่ ข้าวไร่ในพื้นที่ศูนย์ฯชุมแพ แปลงที่ 2 และแปลงที่ 4 แสดงปริมาณผลผลิต เท่ากับ 223.01 และ 320.43 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

การวิเคราะห์ความแตกต่างของผลผลิตข้าวไร่

จากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis) ซึ่งสามารถจำแนกออกได้ 8 กลุ่ม นำค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของแต่ละกลุ่ม มาเรียงลำดับตามปริมาณของผลผลิต เพื่อศึกษาปริมาณ ความแตกต่างของผลผลิตในแต่ละกลุ่ม ได้ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แสดงการเรียงลำดับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของข้าวไร่ทั้ง 8 กลุ่ม จากการวิเคราะห์ การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis)

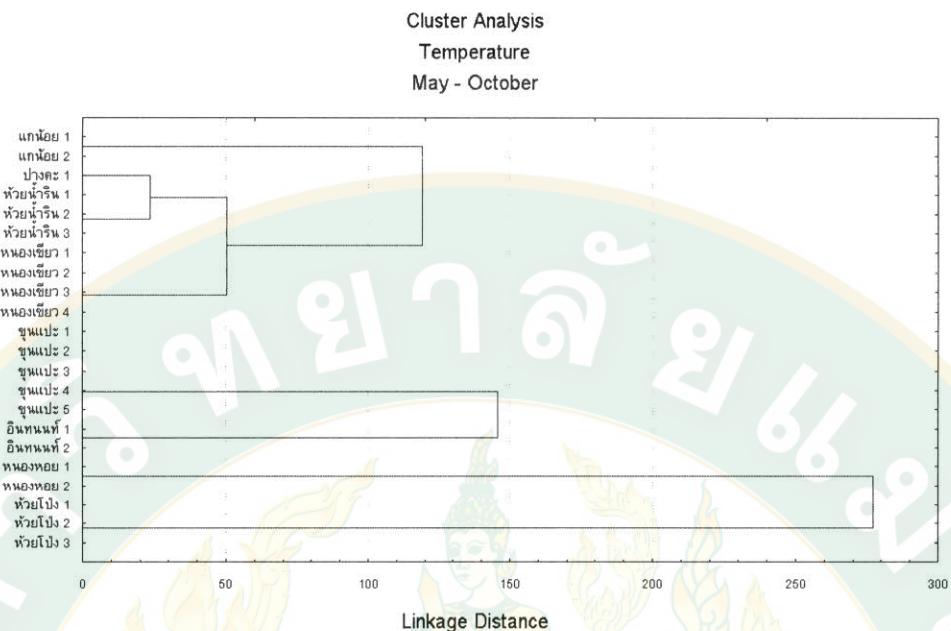
ศึกษาลักษณะของปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตข้าวไร่ โดยการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis) ซึ่งแยกวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตข้าวไร่ ได้แก่

1. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนตุลาคม ปีพ.ศ. 2544 (ภาพที่ 4)

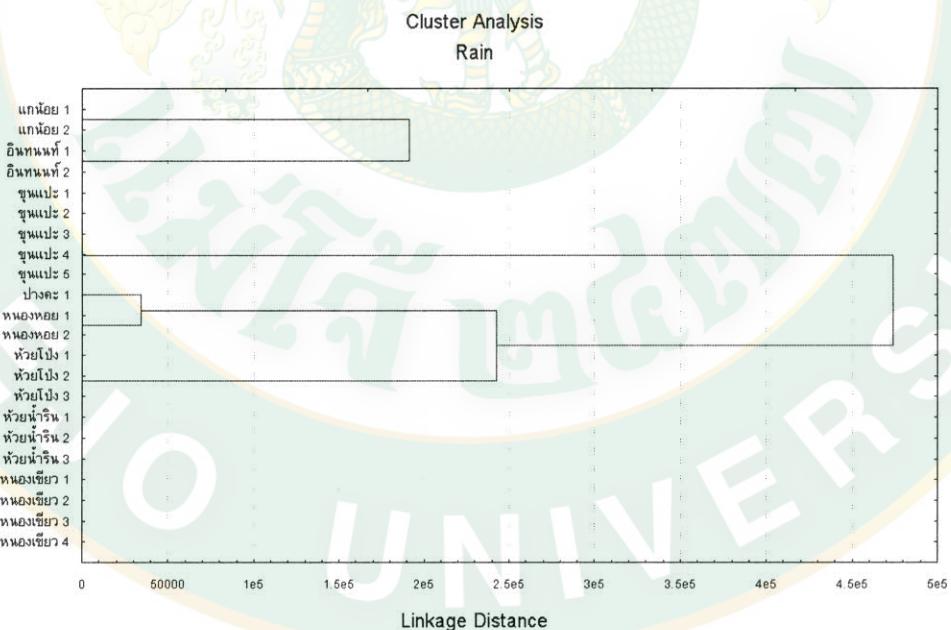
2. ปริมาณน้ำฝน ในช่วงการเพาะปลูก เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนตุลาคม ปีพ.ศ. 2544 (ภาพที่ 5)

3. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน ในแปลงเพาะปลูกของเกษตรกรบนพื้นที่สูง (ภาพที่ 6)

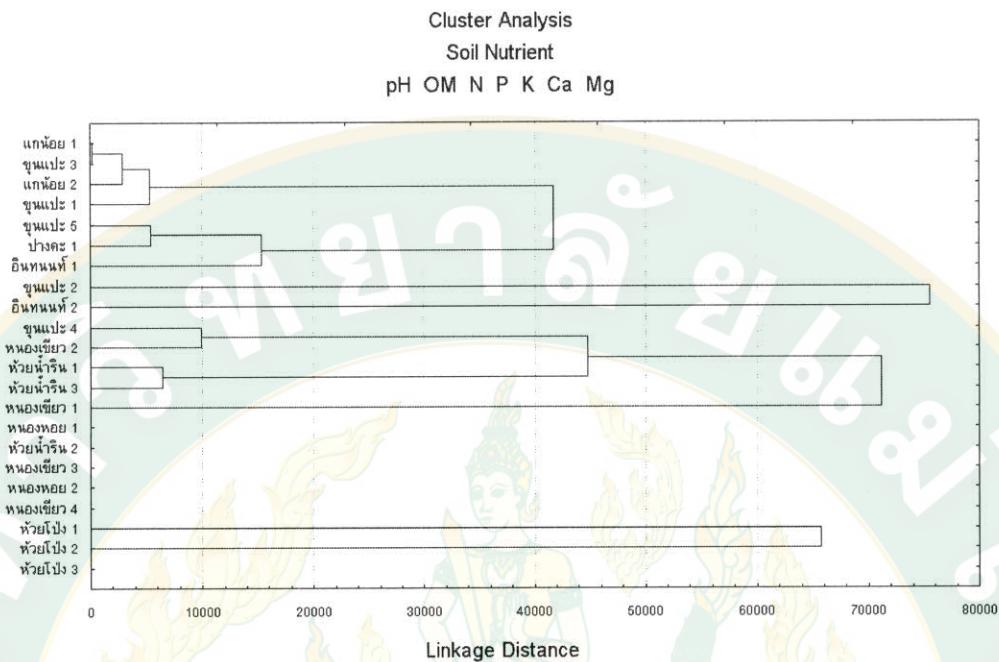
4. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูกของเกษตรกรบนพื้นที่สูง (ภาพที่ 7)

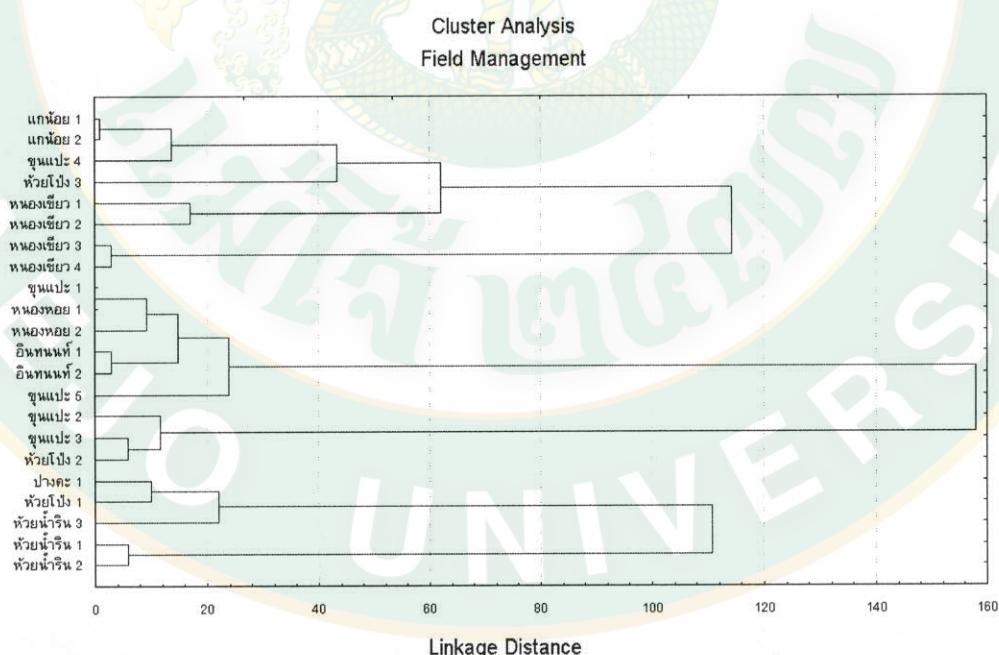
ภาพที่ 4 แสดงการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis) ลักษณะอุณหภูมิอากาศ ในช่วงการเพาะปลูกในช่วงเดือน พฤษภาคม ถึง เดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2544

ภาพที่ 5 แสดงการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis) ลักษณะปริมาณน้ำฝน ในช่วงเดือน พฤษภาคม ถึง เดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2544

ภาพที่ 6 แสดงการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis) ลักษณะปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน

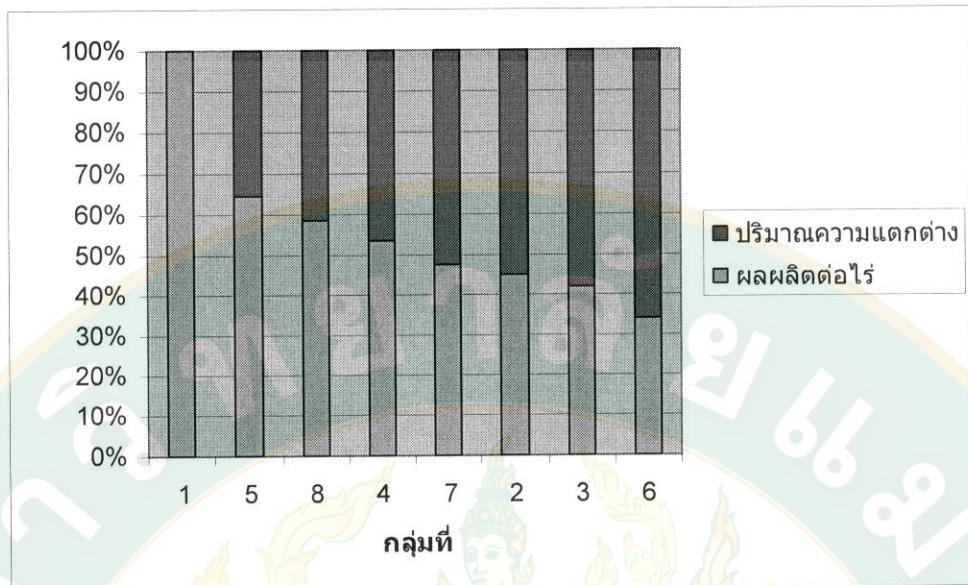
ภาพที่ 7 แสดงการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis) ลักษณะการจัดการในแปลงเพาะปลูก

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 1 กับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่กลุ่มอื่นๆ (ภาพที่ 8) พบว่า กลุ่มที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 5 เท่ากับ 164.56 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 35.44 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 2) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) โดยกลุ่มที่ 1 ปลูกข้าวไร่พันธุ์เขียวหนู และกลุ่มที่ 5 ปลูกข้าวไร่พันธุ์พื้นเมือง
2. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 1 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูกสูงกว่ากลุ่มที่ 5
3. ปริมาณชาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 1 มีปริมาณอินทรีย์ตั้งต้น ในโตรเจน และโพแทสเซียมสูงกว่ากลุ่มที่ 5
4. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 1 ใช้ปุ๋ยอัตรา 30 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืชจำนวน 2 ครั้งตลอดฤดูปลูก และกลุ่มที่ 5 ใช้ปุ๋ยอัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ มีการกำจัดวัชพืชจำนวน 1 ครั้งตลอดฤดูปลูก

กลุ่มที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 8 เท่ากับ 192.66 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 41.49 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 2) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 1 ปลูกข้าวไร่พันธุ์เขียวหนู กลุ่มที่ 8 ปลูกข้าวไร่พันธุ์บีอี้เปล
2. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 1 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก สูงกว่ากลุ่มที่ 8
3. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 1 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนสิงหาคม ใกล้เคียงกับกลุ่มที่ 8 แต่น้อยกว่าในช่วงเดือนสิงหาคม ถึงเดือนกันยายน และมากกว่าในเดือนตุลาคม
4. ปริมาณชาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 1 มีปริมาณแคลเซียมในดินน้อยกว่ากลุ่มที่ 8
5. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก (ภาพที่ 7) ก่อนการปลูกข้าวไร่ กลุ่มที่ 1 ปล่อยพื้นที่ไว้เปล่า และกำจัดวัชพืชโดยการไถกลบ แต่กลุ่มที่ 8 ปลูกห้อมแดง กระหลាปเลี้ย และกำจัดวัชพืชโดยใช้จอบถาง-จุดไฟเผา, พ่นสารเคมี-ใช้จอบถาง

ภาพที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่และปริมาณความแตกต่างของผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่ม
เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 1

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ ปริมาณและเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลผลิต
ต่อไร่ในแต่ละกลุ่ม เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 1

กลุ่มที่	ผลผลิตต่อไร่	ความแตกต่างของผลผลิต	
		ปริมาณ (ก.ก./ไร่)	เปอร์เซ็นต์ (%)
1	464.38	-	-
5	299.83	164.56	35.44
8	271.72	192.66	41.49
4	249.50	214.88	46.27
7	221.61	242.78	52.28
2	209.08	255.30	54.98
3	196.20	268.18	57.75
6	158.08	306.31	65.96

กลุ่มที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 4 เท่ากับ 214.88 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 46.27 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 2) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 1 ปลูกข้าวไร่พันธุ์เขียวหนู กลุ่มที่ 4 ปลูกข้าวไร่พันธุ์บีอี้เปล
2. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 1 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก สูงกว่ากลุ่มที่ 4
3. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 1 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนสิงหาคม ใกล้เคียงกับกลุ่มที่ 4 แต่น้อยกว่าในช่วงเดือนตุลาคม ถึงเดือนกันยายน และมากกว่าในเดือนธันวาคม
4. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก (ภาพที่ 7) ก่อนการปลูกข้าวไร่ กลุ่มที่ 1 ปล่อยพื้นที่ว่างเปล่า และกำจัดวัชพืชโดยการไถถอน แต่กลุ่มที่ 8 ปลูกหอนแดง กะหล่ำปลี และกำจัดวัชพืชโดยใช้ขอบถาง-จุดไฟเผา, พ่นสารเคมี-ใช้ขอบถาง

กลุ่มที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 7 เท่ากับ 242.78 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 52.28 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 2) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 1 ปลูกข้าวไร่พันธุ์เขียวหนู กลุ่มที่ 7 ปลูกข้าวไร่พันธุ์ลាថอแಡง
2. ความสูงของพื้นที่ปลูก (ตารางที่ 1) พื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 1 มีความสูง 1,000 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง ส่วนพื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 7 มีความสูง 900 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง
3. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 1 มีอุณหภูมิอากาศสูงสุด และอุณหภูมิอากาศต่ำสุด แตกต่างกันน้อยกว่า กลุ่มที่ 7 และมีค่าอุณหภูมิเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ 7
4. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 1 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกันยายนน้อยกว่ากลุ่มที่ 7 แต่มากกว่าในเดือนตุลาคม
5. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 1 มีค่าความเป็นกรด-ด่าง ปริมาณอินทรีย์ต่ำ ในโตรเรน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียม และแมgnีเซียม ต่ำกว่ากลุ่มที่ 7
6. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก (ภาพที่ 7) กลุ่มที่ 1 มีแรงงานในครัวเรือน 2 คน เท่ากับกับกลุ่มที่ 7 แต่มีพื้นที่ปลูกข้าว 2 ไร่น้อยกว่ากลุ่มที่ 7 ที่มี 3 ไร่ กำจัดวัชพืช

ก่อนปลูกโดยการไถกลบ เตรียมดินโดยใช้รถไถ ใช้ปุ๋ยอัตรา 30 กิโลกรัมต่อไร่ และกำจัดวัชพืช 2 ครั้งต่อเดือนโดยใช้ปุ๋ยอัตรา 0 และ 25 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 1 และ 2 ครั้งต่อเดือนโดยใช้ปุ๋ยอัตรา 0 และ 25 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 1 และ 2 ครั้งต่อเดือนโดยใช้ปุ๋ยอัตรา 0 และ 25 กิโลกรัมต่อไร่

กลุ่มที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 2 เท่ากับ 255.30 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 54.98 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 2) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 1 ปลูกข้าวไร่พันธุ์เขียวหนู กลุ่มที่ 8 ปลูกข้าวไร่พันธุ์บีโอย่าง
2. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 1 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก สูงกว่ากลุ่มที่ 8
3. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 1 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนสิงหาคม ใกล้เคียงกับกลุ่มที่ 8 แต่น้อยกว่าในช่วงเดือนสิงหาคม ถึงเดือนกันยายน และมากกว่าในเดือนตุลาคม
4. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 1 มีปริมาณแคลเซียมในดินน้อยกว่า กลุ่มที่ 8
5. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก (ภาพที่ 7) ก่อนการปลูกข้าวไร่ กลุ่มที่ 1 ปล่อยพื้นที่ไว้เปล่า และกำจัดวัชพืชโดยการไถกลบ แต่กลุ่มที่ 8 ปลูกห้อมแดง มะหลำปี๊ และกำจัดวัชพืชโดยใช้ขอบถาง-จุดไฟเผา, พ่นสารเคมี-ใช้ขอบถาง

กลุ่มที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 3 เท่ากับ 268.18 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 57.75 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 2) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 1 ปลูกข้าวไร่พันธุ์เขียวหนู กลุ่มที่ 3 ปลูกข้าวไร่พันธุ์ลาซอดี
2. ความสูงของพื้นที่ปลูก (ตารางที่ 1) พื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 1 มีความสูง 1,000 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลเปานกลาง ส่วนพื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 3 มีความสูง 900 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลเปานกลาง
3. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 1 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูกสูงกว่ากลุ่มที่ 3

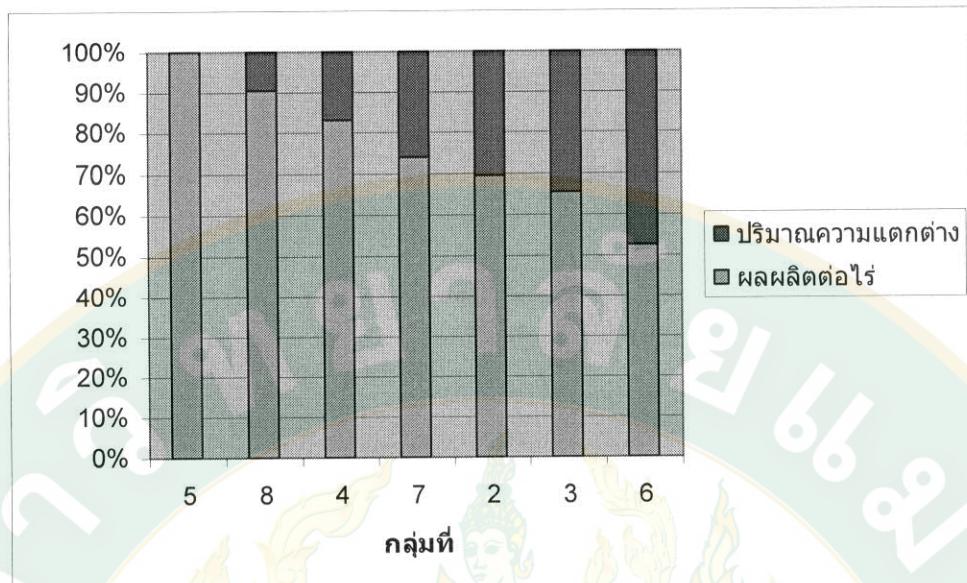
4. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 1 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกันยายน น้อยกว่ากลุ่มที่ 3
5. ปริมาณชาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 1 มีค่าความเป็นกรด-ด่าง ปริมาณอินทรีย์ต่ำ ในโตรเจน แคลเซียม แมgnีเซียม ต่ำกว่ากลุ่มที่ 3 แต่มีปริมาณฟอสฟอรัสสูงกว่า

กลุ่มที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 6 เท่ากับ 306.31 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 65.96 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 2) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 1 ปลูกข้าวไร่พันธุ์เขียวหนู กลุ่มที่ 6 ปลูกข้าวไร่พันธุ์ข้าวขาว
2. ความสูงของพื้นที่ปลูก (ตารางที่ 1) พื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 1 มีความสูง 1,000 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง ส่วนพื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 6 มีความสูง 750 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง
3. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 1 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูกสูงกว่ากลุ่มที่ 6
4. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 1 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกันยายน น้อยกว่ากลุ่มที่ 3
5. ชาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 1 มีค่าความเป็นกรด-ด่าง ปริมาณฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียม และแมgnีเซียม ต่ำกว่ากลุ่มที่ 6

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 5 กับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่กลุ่มอื่น ๆ (ภาพที่ 5) พบว่า กลุ่มที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 8 เท่ากับ 271.72 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 28.11 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 3) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 5 ปลูกข้าวไร่พันธุ์พื้นเมือง กลุ่มที่ 8 ปลูกข้าวไร่พันธุ์บีบเบี้ย
2. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 5 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 8
3. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 5 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกรกฎาคม และเดือนตุลาคม สูงกว่ากลุ่มที่ 8 แต่มีปริมาณน้ำฝนต่ำกว่าในช่วงเดือนสิงหาคมถึงกันยายน

ภาพที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อໄວและปริมาณความแตกต่างของผลผลิตต่อໄວในแต่ละกลุ่ม
เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อໄວของกลุ่มที่ 5

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อໄວ ปริมาณและเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลผลิต
ต่อໄວในแต่ละกลุ่ม เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อໄວของกลุ่มที่ 5

กลุ่มที่	ผลผลิตต่อໄວ	ความแตกต่างของผลผลิต	
		ปริมาณ (ก.ก./ໄວ)	เปอร์เซ็นต์ (%)
5	299.83	-	-
8	271.72	28.11	9.38
4	249.50	50.33	16.79
7	221.61	78.23	26.09
2	209.08	90.75	30.27
3	196.20	103.63	34.56
6	158.08	141.76	47.28

4. ปริมาณชาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 5 มีปริมาณอินทรีย์วัตถุ ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียม และแมgnีเซียม ต่ำกว่ากลุ่มที่ 8
5. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก (ภาพที่ 7) กลุ่มที่ 5 ก่อนการปลูกข้าวไว้ ปล่อยแปลงทึ่ง ว่าง กำจัดวัชพืชก่อนการปลูกโดยวิธีไอกลับ เตรียมดินโดยใช้รรถไถ กลุ่มที่ 8 ก่อนการปลูกข้าวไว้ปลูกหอนแมลง และกะหลាปปี กำจัดวัชพืชก่อนการปลูกโดยใช้จอบดากวนกอง และเตรียมดินโดยใช้จอบบุด

กลุ่มที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 4 เท่ากับ 50.33 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 16.79 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 3) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไว้ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 5 ปลูกข้าวไว้พันธุ์พื้นเมือง กลุ่มที่ 4 ปลูกข้าวไว้พันธุ์ปื้อแข่ง
2. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 5 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 4
3. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 5 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกรกฎาคม และเดือนตุลาคม สูงกว่ากลุ่มที่ 4 แต่มีปริมาณน้ำฝนต่ำกว่าในช่วงเดือนสิงหาคมถึงกันยายน
4. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก (ภาพที่ 7) กลุ่มที่ 5 ทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยวิธีไอกลับ เตรียมดินโดยใช้รรถไถ กลุ่มที่ 4 ทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยใช้สารเคมี-จอบดากวน เตรียมดินโดยใช้จอบบุด

กลุ่มที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 7 เท่ากับ 78.23 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 26.09 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 3) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไว้ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 5 ปลูกข้าวไว้พันธุ์พื้นเมือง กลุ่มที่ 7 ปลูกข้าวไว้พันธุ์ลาซอดแดง
2. ความสูงของพื้นที่ปลูก (ตารางที่ 1) พื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 5 มีความสูง 1,280 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลเปانกลาง ส่วนพื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 7 มีความสูง 900 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลเปานกลาง
3. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 5 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 7

4. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 5 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนมิถุนายน และสิงหาคมถึงเดือนตุลาคม สูงกว่ากลุ่มที่ 4 แต่มีปริมาณน้ำฝนต่ำกว่าในช่วงเดือนกรกฎาคม

5. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 5 มีค่าความเป็นกรด-ด่าง มีปริมาณอินทรีย์ตั้งตระหง่าน โภแทสเซียม แคลเซียม และแมกนีเซียมต่ำกว่ากลุ่มที่ 4

6. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก (ภาพที่ 7) กลุ่มที่ 5 มีจำนวนแรงงาน 2.5 คน มีพื้นที่ปลูก 2.5 ไร่ ทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยวิธีไก่กลบ เตรียมดินโดยใช้รถไถ ใช้ปุ๋ยอัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 1 ครั้งตลอดฤดูปลูก กลุ่มที่ 7 มีจำนวนแรงงาน 2 คน มีพื้นที่ปลูก 3 ไร่ ทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดินโดยใช้จอบถาง-ไฟเผา เตรียมดินโดยใช้จอบบุด ใช้ปุ๋ยอัตรา 12.5 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 1.5 ครั้งตลอดฤดูปลูก

กลุ่มที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 2 เท่ากับ 90.75 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 30.27 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 3) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 5 ปลูกข้าวไร่พันธุ์พื้นเมือง กลุ่มที่ 2 ปลูกข้าวไร่พันธุ์บีบอยแข็ง

2. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 5 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 2

3. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 5 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกรกฎาคม และเดือนตุลาคม สูงกว่ากลุ่มที่ 2 แต่มีปริมาณน้ำฝนต่ำกว่าในช่วงเดือนสิงหาคมถึงกันยายน

4. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 5 มีค่าความเป็นกรด-ด่าง มีปริมาณแคลเซียมสูงกว่ากลุ่มที่ 2 แต่มีปริมาณโภแทสเซียมต่ำกว่า

5. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก (ภาพที่ 7) กลุ่มที่ 5 ทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยวิธีไก่กลบ เตรียมดินโดยใช้รถไถ กลุ่มที่ 2 ทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยใช้สารเคมี-จอบถาง เตรียมดินโดยใช้จอบบุด

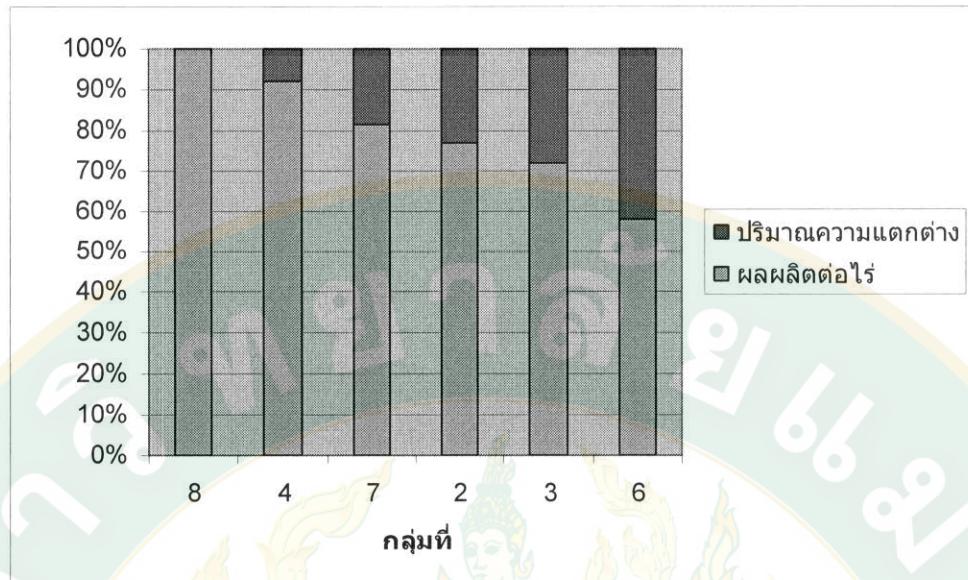
กลุ่มที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 3 เท่ากับ 103.63 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 34.56 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 3) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 5 ปลูกข้าวไร่พันธุ์พื้นเมือง กลุ่มที่ 3 ปลูกข้าวไร่พันธุ์ลักษณะเด่น
 2. ความสูงของพื้นที่ปลูก (ตารางที่ 1) พื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 5 มีความสูง 1,280 เมตร
เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ส่วนพื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 3 มีความสูง 900 เมตร
เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง
 3. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 5 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 3
 4. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 5 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงกันยายนต่ำกว่ากลุ่มที่ 3 แต่มีปริมาณสูงกว่าในเดือนตุลาคม
 5. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 5 มีปริมาณอินทรีย์วัตถุ ในโตรเจน โพแทสเซียม แคลเซียม และแมgnีเซียมต่ำกว่ากลุ่มที่ 3 แต่มีปริมาณฟอสฟอรัสสูงกว่า

กลุ่มที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 6 เท่ากับ 141.76 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 47.28 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 3) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 5 ปลูกข้าวไร่พันธุ์พื้นเมือง กลุ่มที่ 6 ปลูกข้าวไร่พันธุ์ข้าวขาว
2. ความสูงของพื้นที่ปลูก (ตารางที่ 1) พื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 5 มีความสูง 1,280 เมตร
เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ส่วนพื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 6 มีความสูง 750 เมตร
เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง
3. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 5 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 3
4. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 5 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงการเพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 3
5. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 5 มีปริมาณฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียม และแมgnีเซียม ต่ำกว่ากลุ่มที่ 3

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 8 กับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่กลุ่มอื่น ๆ (ภาพที่ 5) พบว่า กลุ่มที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 4 เท่ากับ 22.22 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 8.18 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 4) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

ภาพที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่และปริมาณความแตกต่างของผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่ม
เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 8

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ ปริมาณและเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลผลิต
ต่อไร่ในแต่ละกลุ่ม เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 8

กลุ่มที่	ผลผลิตต่อไร่	ความแตกต่างของผลผลิต	
		ปริมาณ (ก.ก./ไร่)	เปอร์เซ็นต์ (%)
8	271.72	-	-
4	249.50	22.22	8.18
7	221.61	50.12	18.44
2	209.08	62.64	23.05
3	196.20	75.52	27.79
6	158.08	113.65	41.82

1. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 8 ใช้ปุ๋ยอัตรา 27.5 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 2.5 ครั้งตลอดฤดูปลูก กลุ่มที่ 4 ใช้ปุ๋ยอัตรา 22.5 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 1.3 ครั้งตลอดฤดูปลูก

กลุ่มที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 7 เท่ากับ 50.12 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 18.44 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 4) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 8 ปลูกข้าวไร่พันธุ์นิ้อเบี้ย กลุ่มที่ 7 ปลูกข้าวไร่พันธุ์ลาซอร์เดง
2. ความสูงของพื้นที่ปลูก (ตารางที่ 1) พื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 8 มีความสูง 1,035 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลplain กลุ่มที่ 7 มีความสูง 900 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลplain
3. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 8 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 7
4. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 8 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือนพฤษภาคม เดือนสิงหาคม ถึงเดือนตุลาคมสูงกว่ากลุ่มที่ 7 แต่ต่ำกว่าในช่วงเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกรกฎาคม
5. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 8 มีค่าความเป็นกรด-ด่าง มีปริมาณอินทรีย์ต่ำ ไม่ต้องเจน แคลเซียม และแมกนีเซียม ต่ำกว่ากลุ่มที่ 7
6. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก (ภาพที่ 7) กลุ่มที่ 8 ก่อนการปลูกข้าวไร่ปลูกหมัด, กำหลาปเล ทำหลุมปลูกโดยใช้ขอบบุด ใช้ปุ๋ยอัตรา 27.5 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 2.5 ครั้งตลอดฤดูปลูก กลุ่มที่ 7 ก่อนการปลูกข้าวไร่ปลูกข้าวโพด ทำหลุมปลูกโดยไม่กระทุบ ไม่ใช้ปุ๋ย กำจัดวัชพืช 3.5 ครั้งตลอดฤดูปลูก

กลุ่มที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 2 เท่ากับ 62.64 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 23.05 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 4) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก (ภาพที่ 7) กลุ่มที่ 8 ใช้ปุ๋ยอัตรา 27.5 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 2.5 ครั้งตลอดฤดูปลูก กลุ่มที่ 3 ใช้ปุ๋ยอัตรา 22.5 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 1 ครั้งตลอดฤดูปลูก

กลุ่มที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 3 เท่ากับ 75.52 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 27.79 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 4) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

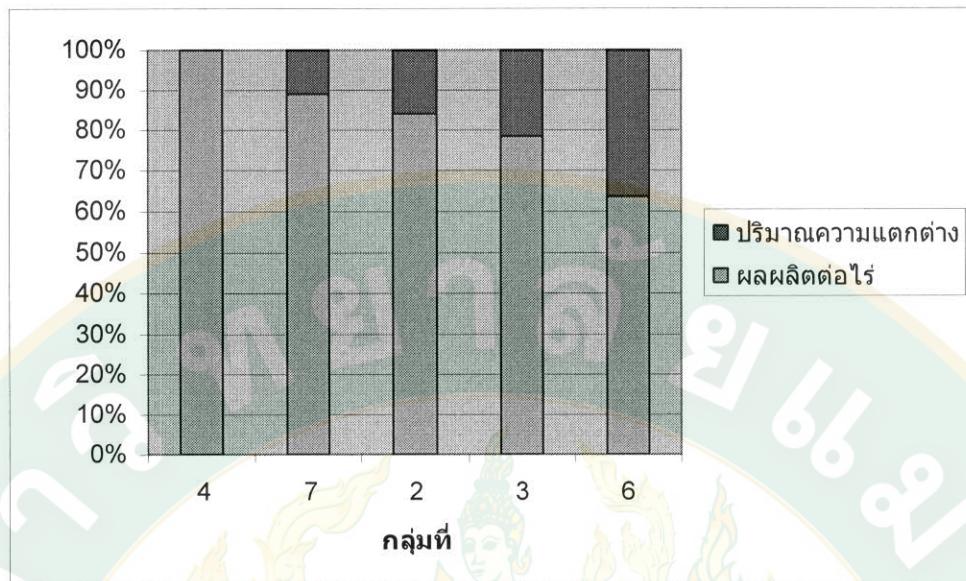
1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 8 ปลูกข้าวไร่พันธุ์บีอี้เบ่ กลุ่มที่ 3 ปลูกข้าวไร่พันธุ์ลาซอเดง
2. ความสูงของพื้นที่ปลูก (ตารางที่ 1) พื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 8 มีความสูง 1,035 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง ส่วนพื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 3 มีความสูง 900 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง
3. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 8 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงการเพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 3
4. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 8 มีปริมาณแคลเซียมและแมgnีเซียมต่ำกว่ากลุ่มที่ 3

กลุ่มที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 6 เท่ากับ 113.65 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 41.82 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 4) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 8 ปลูกข้าวไร่พันธุ์บีอี้เบ่ กลุ่มที่ 6 ปลูกข้าวไร่พันธุ์ข้าวขาว
2. ความสูงของพื้นที่ปลูก (ตารางที่ 1) พื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 8 มีความสูง 1,035 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง ส่วนพื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 6 มีความสูง 750 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง
3. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 8 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 6
4. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 8 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงการเพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 6
5. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 8 มีปริมาณฟอสฟอรัส แคลเซียม และแมgnีเซียมต่ำกว่ากลุ่มที่ 6

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 4 กับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่กลุ่มอื่น ๆ (ภาพที่ 5) พบว่า กลุ่มที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 7 เท่ากับ 27.90 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 11.18 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 5) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 4 ปลูกข้าวไร่พันธุ์บีอี้เบ่ กลุ่มที่ 7 ปลูกข้าวไร่พันธุ์ลาซอเดง

ภาพที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อໄວและปริมาณความแตกต่างของผลผลิตต่อໄວในแต่ละกลุ่ม
เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อໄວของกลุ่มที่ 4

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อໄວ ปริมาณและเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลผลิต
ต่อໄວในแต่ละกลุ่ม เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อໄວของกลุ่มที่ 4

กลุ่มที่	ความแตกต่างของผลผลิต		
	ผลผลิตต่อໄວ	ปริมาณ (ก.ก./ໄວ)	เปอร์เซ็นต์ (%)
4	249.50	-	-
7	221.61	27.90	11.18
2	209.08	40.42	16.20
3	196.20	53.30	21.36
6	158.08	91.43	36.64

2. ความสูงของพื้นที่ป่าลูก (ตารางที่ 1) พื้นที่ป่าลูกของกลุ่มที่ 4 มีความสูง 1,035 เมตร
เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง ส่วนพื้นที่ป่าลูกของกลุ่มที่ 7 มีความสูง 900 เมตร
เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง
3. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 4 มีอุณหภูมิอากาศในช่วง
การเพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 7
4. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 4 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือนพฤษภาคม เดือนสิงหาคม
ถึงเดือนตุลาคมสูงกว่ากลุ่มที่ 7 แต่ต่ำกว่าในช่วงเดือนมิถุนายน ถึงเดือน
กรกฎาคม
5. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 4 มีค่าความเป็นกรด-ด่าง มีปริมาณ
แคลเซียม และแมกนีเซียมต่ำกว่ากลุ่มที่ 7
6. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 4 ปลูกกระหล่ำปลี ใช้ปุ๋ยอัตรา 22.5
กิโลกรัมต่อไร่ กลุ่มที่ 7 ปล่อยพื้นที่ทึ่งว่าง ใช้ปุ๋ยอัตรา 25 กิโลกรัมต่อไร่

กลุ่มที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 2 เท่ากับ 40.42 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 16.20 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 5) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก (ภาพที่ 7) กลุ่มที่ 4 ใช้ปุ๋ยอัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 2 ครั้งตลอดฤดูปลูก กลุ่มที่ 2 ใช้ปุ๋ยอัตรา 22.5 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 1 ครั้งตลอดฤดูปลูก

กลุ่มที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 3 เท่ากับ 53.30 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 21.26 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 5) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 4 ปลูกข้าวไร่พันธุ์บีอี้ กลุ่มที่ 3 ปลูกข้าวไร่พันธุ์
ลาซอเดง

2. ความสูงของพื้นที่ป่าลูก (ตารางที่ 1) พื้นที่ป่าลูกของกลุ่มที่ 4 มีความสูง 1,035 เมตร
เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง ส่วนพื้นที่ป่าลูกของกลุ่มที่ 3 มีความสูง 900 เมตร
เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง

3. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 4 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการ
เพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 3
4. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 4 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงการเพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 3

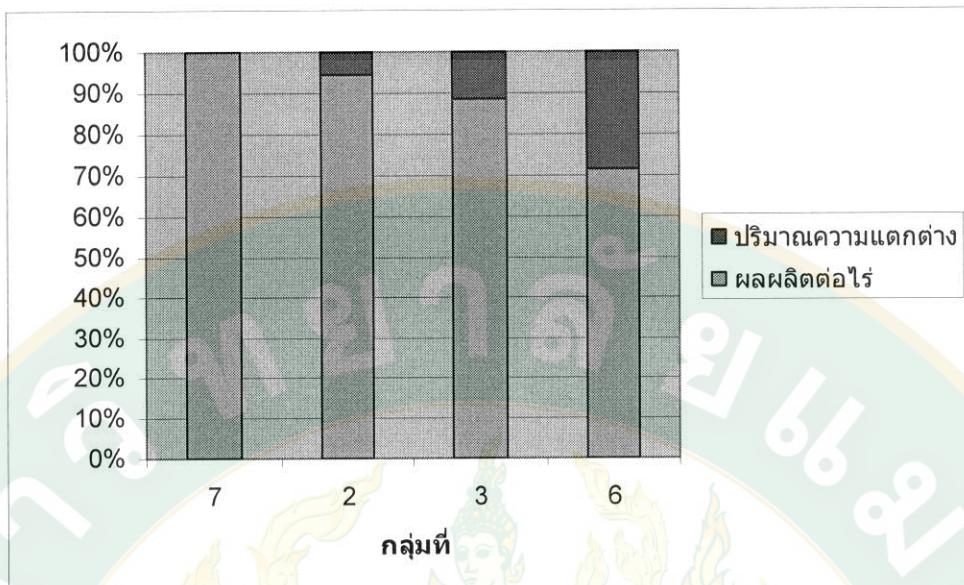
5. ปริมาณชาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 2 มีค่าความเป็นกรด-ด่าง มีปริมาณแคลเซียม และแมgnีเซียมต่ำกว่ากลุ่มที่ 3 แต่มีปริมาณอินทรีย์วัตถุ ในโตรเจนและฟอสฟอรัสสูงกว่า

กลุ่มที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 6 เท่ากับ 91.43 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 36.64 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 5) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 4 ปลูกข้าวไร่พันธุ์บีอี้ กลุ่มที่ 6 ปลูกข้าวไร่พันธุ์ข้าวขาว
2. ความสูงของพื้นที่ปลูก (ตารางที่ 1) พื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 4 มีความสูง 1,035 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง ส่วนพื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 6 มีความสูง 750 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง
3. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 4 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 6
4. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 4 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงการเพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 6
5. ปริมาณชาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 4 มีปริมาณฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียม และแมgnีเซียมต่ำกว่ากลุ่มที่ 6

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 7 กับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่กลุ่มอื่น ๆ (ภาพที่ 5) พบว่า กลุ่มที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2 เท่ากับ 12.53 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 5.65 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 6) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 7 ปลูกข้าวไร่พันธุ์ลาซอร์เดง กลุ่มที่ 2 ปลูกข้าวไร่พันธุ์บีอี้
2. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 7 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูกสูงกว่ากลุ่มที่ 2
3. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 7 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือนพฤษภาคม เดือนสิงหาคม ถึงเดือนตุลาคม ต่ำกว่ากลุ่มที่ 2 แต่สูงกว่าในช่วงเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกรกฎาคม
4. ปริมาณชาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 7 มีค่าความเป็นกรด-ด่าง มีปริมาณแคลเซียม และแมgnีเซียมสูงกว่ากลุ่มที่ 2

ภาพที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่และปริมาณความแตกต่างของผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่ม เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 7

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ ปริมาณและเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่ม เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 7

กลุ่มที่	ความแตกต่างของผลผลิต		
	ผลผลิตต่อไร่	ปริมาณ (ก.ก./ไร่)	เปอร์เซ็นต์ (%)
7	221.61	-	-
2	209.08	12.53	5.65
3	196.20	25.41	11.47
6	158.08	63.53	28.67

5. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 7 ปลูกกะหล่ำปลี ใช้ปุ๋ยอัตรา 22.5 กิโลกรัมต่อไร่ กลุ่มที่ 2 ปล่อยพื้นที่ทึ่งว่าง ใช้ปุ๋ยอัตรา 25 กิโลกรัมต่อไร่

กลุ่มที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 3 เท่ากับ 25.41 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 11.47 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 6) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

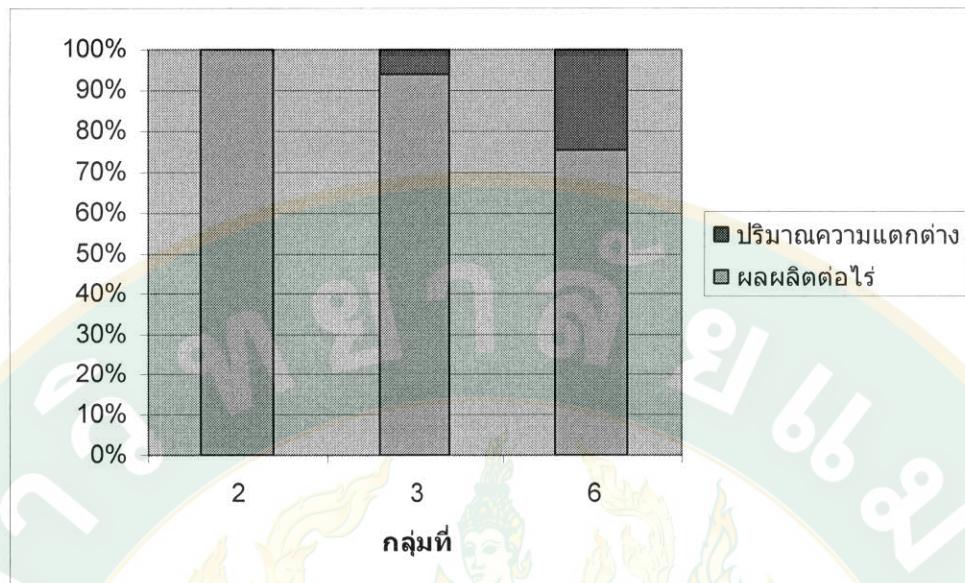
1. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 7 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูกสูงกว่ากลุ่มที่ 3
2. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 7 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนมิถุนายน และเดือนสิงหาคมถึงเดือนตุลาคมต่ำกว่ากลุ่มที่ 3 แต่มีปริมาณสูงกว่าในเดือนกรกฎาคม
3. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 7 มีปริมาณฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียม และแมกนีเซียมสูงกว่ากลุ่มที่ 3

กลุ่มที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 6 เท่ากับ 63.53 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 28.67 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 6) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 7 ปลูกข้าวไร่พันธุ์ลากอแดง กลุ่มที่ 6 ปลูกข้าวไร่พันธุ์ข้าวขาว
2. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 7 มีอุณหภูมิอากาศในเดือนพฤษภาคมและเดือนตุลาคมสูงกว่ากลุ่มที่ 6
3. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 7 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงการเพาะปลูกสูงกว่ากลุ่มที่ 6
4. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 7 มีค่าความเป็นกรด-ด่าง ปริมาณในโตรเจน แคลเซียม และแมกนีเซียม สูงกว่ากลุ่มที่ 6 แต่มีปริมาณฟอสฟอรัสต่ำกว่า

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 2 กับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่กลุ่มอื่น ๆ (ภาพที่ 13) พบว่า กลุ่มที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 3 เท่ากับ 12.88 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 6.16 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 7) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 2 ปลูกข้าวไร่พันธุ์บีบี้แย่ กลุ่มที่ 3 ปลูกข้าวไร่พันธุ์ลากอแดง

ภาพที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อ ໄວ່ และปริมาณความแตกต่างของผลผลิตต่อ ໄວ່ ในแต่ละกลุ่ม
เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อ ໄວ່ ของกลุ่มที่ 2

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อ ໄວ່ ปริมาณและเบอร์ເຮັດຕີ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลผลิต
ต่อ ໄວ່ ในแต่ละกลุ่ม เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อ ໄວ່ ของกลุ่มที่ 2

กลุ่มที่	ความแตกต่างของผลผลิต		
	ผลผลิตต่อ ໄວ່	ปริมาณ (ກ.ກ./ໄວ່)	เบอร์ເຮັດຕີ (%)
2	209.08	0.00	0.00
3	196.20	12.88	6.16
6	158.08	51.01	24.39

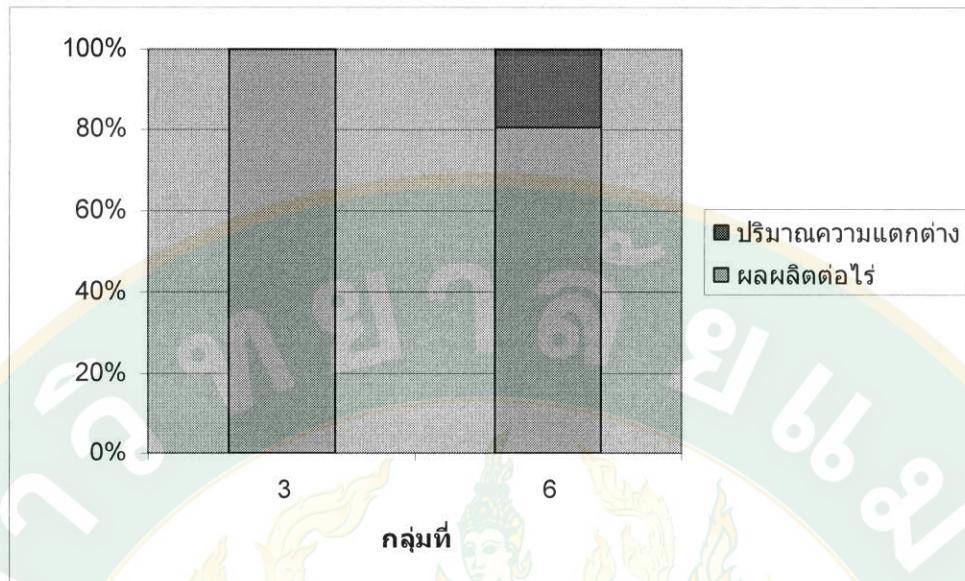
2. ความสูงของพื้นที่ปลูก (ตารางที่ 1) พื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 2 มีความสูง 1,035 เมตร
เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง ส่วนพื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 3 มีความสูง 900 เมตร
เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง
3. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 2 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการ
เพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 3
4. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 4 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงการเพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 3
5. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 2 มีค่าความเป็นกรด-ด่าง มีปริมาณ
เคลตเซียม และแมกนีเซียมต่ำกว่ากลุ่มที่ 3 แต่มีปริมาณอินทรีย์วัตถุ และ
ไนโตรเจนสูงกว่า

กลุ่มที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 6 เท่ากับ 51.01 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 24.39 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 7) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 2 ปลูกข้าวไร่พันธุ์บีอี้ กลุ่มที่ 6 ปลูกข้าวไร่พันธุ์
ข้าวขาว
2. ความสูงของพื้นที่ปลูก (ตารางที่ 1) พื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 2 มีความสูง 1,035 เมตร
เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง ส่วนพื้นที่ปลูกของกลุ่มที่ 6 มีความสูง 750 เมตร
เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง
3. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก (ภาพที่ 4) กลุ่มที่ 2 มีอุณหภูมิอากาศในช่วงการ
เพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 6
4. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 2 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงการเพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 6
5. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน (ภาพที่ 6) กลุ่มที่ 2 มีปริมาณฟอสฟอรัส โพแทสเซียม
เคลตเซียม และแมกนีเซียมต่ำกว่ากลุ่มที่ 6

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 3 กับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 6 (ภาพที่ 10) พบว่า กลุ่มที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มที่ 6 เท่ากับ 38.13 กิโลกรัมต่อไร่ หรือเท่ากับ 19.43 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 8) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่

1. พันธุ์ข้าวไร่ (ตารางที่ 1) กลุ่มที่ 3 ปลูกข้าวไร่พันธุ์ดาซองแดง กลุ่มที่ 6 ปลูกข้าวไร่พันธุ์
ข้าวขาว
2. ปริมาณน้ำฝน (ภาพที่ 5) กลุ่มที่ 3 มีปริมาณน้ำฝนในช่วงการเพาะปลูกต่ำกว่ากลุ่มที่ 6

ภาพที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่และปริมาณความต้องของผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่ม เพรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 3

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ ปริมาณและเปอร์เซ็นต์ความต้องของค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในแต่ละกลุ่ม เพรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มที่ 3

กลุ่มที่	ผลผลิตต่อไร่	ความต้องของผลผลิต	
		ปริมาณ (ก.ก./ไร่)	เปอร์เซ็นต์ (%)
3	196.20	-	-
6	158.08	38.13	19.43

ศึกษาถุ่มของปัจจัยการผลิตที่มีผลต่อปริมาณผลผลิตของข้าวไร่บนพื้นที่สูง ในปี พ.ศ. 2544 โดยการจำแนกตามสภาพการปลูกของเกษตรกรบนพื้นที่สูงจำนวนทั้งสิ้น 48 ราย ในพื้นที่รับผิดชอบของนุญลนินธิโครงการหลวง จำนวน 13 แห่ง

1. พันธุ์ข้าว

พันธุ์ข้าวไร่ที่เกษตรกรใช้ปลูก มีจำนวน 6 พันธุ์ ได้แก่

- 1.1 พันธุ์บือแข็ง
- 1.2 พันธุ์เขียวหนู
- 1.3 พันธุ์ข้าวขาว
- 1.4 พันธุ์เบี้ยอ
- 1.5 พันธุ์ข้าวกำ
- 1.6 พันธุ์ลาซอแดง

ศึกษาค่าเฉลี่ยของผลผลิต องค์ประกอบผลผลิต และดัชนีการเก็บเกี่ยวของข้าวแต่ละพันธุ์ พบว่า ผลผลิตข้าวพันธุ์เขียวหนู แสดงลักษณะผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 464.38 กิโลกรัมต่อไร่ รองลงมา ได้แก่ พันธุ์บือแข็ง ข้าวขาว เบี้ยอ และพันธุ์ลาซอแดง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 258.39, 256.91, 239.39 และ 215.44 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ และพันธุ์ข้าวกำ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 207.95 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ 9)

ค่าดัชนีการเก็บเกี่ยว พบว่า ข้าวพันธุ์ลาซอแดง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.3772 รองลงมา คือ ข้าวกำ บือแข็ง เบี้ยอ และเขียวหนู ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.3756, 0.3380, 0.3280 และ 0.3186 ตามลำดับ และ พันธุ์ข้าวขาว แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตทางเศรษฐกิจต่ำสุด เท่ากับ 0.3181 (ตารางที่ 9)

ปริมาณผลผลิตทางเศรษฐกิจสูงสุด พบว่า ข้าวพันธุ์เขียวหนู แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตทางเศรษฐกิจสูงสุด เท่ากับ 290.24 กรัมต่อตารางเมตร รองลงมา คือ พันธุ์บือแข็ง ข้าวขาว เบี้ยอ และ ลาซอแดง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 161.49, 160.57, 149.62 และ 134.65 กรัมต่อตารางเมตร ตามลำดับ และ ข้าวกำ แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตทางเศรษฐกิจต่ำสุด เท่ากับ 135.78 กรัมต่อตารางเมตร (ตารางที่ 9)

ปริมาณผลผลิตชีวภาพ พบว่า พันธุ์เขียวหนู แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตชีวภาพสูงสุด เท่ากับ 920.88 กรัมต่อตารางเมตร รองลงมา คือ ข้าวขาว บือแข็ง เบี้ยอ และลาซอแดง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 508.73, 480.32, 458.95 และ 377.74 กรัมต่อตารางเมตร ตามลำดับ และ ข้าวกำ แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตชีวภาพต่ำสุด เท่ากับ 346.04 กรัมต่อตารางเมตร (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยของผลผลิต ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบของผลผลิตของพันธุ์ข้าวที่เกษตรกรใช้ปลูก

พันธุ์ข้าว	ผลผลิต ต่อไร่ (ก.ก./ไร่)	ดัชนี การเก็บเกี่ยว	ผลผลิต		จำนวน				น้ำหนัก 1,000 เมล็ด (กรัม)	
			ทางเศรษฐกิจ	ชีวภาพ	กอต่อตารางเมตร	ต้นต่อกอ	หน่อต่อกอ	วงต่อกอ		
			(กรัม/ตร.ม.)	(กรัม/ตร.ม.)	(กอ/ตร.ม.)	(ต้น/กอ)	(หน่อ/กอ)	(วง/กอ)	(เมล็ด/วง)	
เขียวหนู	464.38	0.3186	290.24	920.88	20.50	5.67	14.17	11.33	59.17	31.03
ปีอี้เปลี่ยน	258.39	0.3380	161.49	480.32	22.00	5.27	13.80	11.40	78.56	32.90
ข้าวขาว	256.91	0.3181	160.57	508.73	18.50	4.39	12.00	10.14	76.87	31.58
เป็นชื่อ	239.39	0.3280	149.62	458.95	14.08	5.56	13.11	11.40	78.31	30.64
ลาซอแดง	215.44	0.3772	134.65	377.74	21.00	4.44	11.31	9.93	66.85	29.46
ข้าวกำ	207.95	0.3756	129.97	346.04	14.00	3.67	8.33	9.00	65.38	30.42

จำนวนกอต่อตารางเมตร พบว่า ข้าวพันธุ์บีโภเบี้ย แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 22.00 กอ ต่อตารางเมตร รองลงมา คือ พันธุ์ลาซอแดง เบี้ยวนู ข้าวขาว และ เป็นอีกซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.00, 20.50, 18.50 และ 14.08 กอต่อตารางเมตร ตามลำดับ และ ข้าวกำ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 14.00 กอต่อตารางเมตร (ตารางที่ 9)

จำนวนต้นต่อกอ พบว่า เบี้ยวนู แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 5.67 ต้นต่อกอ รองลงมา คือ พันธุ์เบ็ป้อ บีโภเบี้ย ลาซอแดง และ ข้าวขาว ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.56, 5.27, 4.44 และ 4.39 ต้น ต่อ กอ ตามลำดับ และ ข้าวกำ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 3.67 ต้นต่อ กอ (ตารางที่ 9)

จำนวนหน่อต่อ กอ พบว่า พันธุ์เบี้ยวนู แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 14.17 หน่อต่อ กอ รองลงมา คือ พันธุ์บีโภเบี้ย เบ็ป้อ ข้าวขาว และ พันธุ์ลาซอแดง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 13.80, 13.11, 12.00 และ 11.31 หน่อต่อ กอ ตามลำดับ และ ข้าวกำ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 8.33 หน่อ ต่อ กอ (ตารางที่ 9)

จำนวนรวงต่อ กอ พบว่า พันธุ์บีโภเบี้ย และ เบ็ป้อ แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ คือ 11.40 รวง ต่อ กอ รองลงมา คือ พันธุ์เบี้ยวนู ข้าวขาว และ ลาซอแดง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 11.33, 10.14, และ 9.93 รวงต่อ กอ ตามลำดับ และ ข้าวกำ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 9.00 รวงต่อ กอ (ตารางที่ 9)

จำนวนเมล็ดต่อรวง พบว่า พันธุ์บีโภเบี้ย แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 78.56 เมล็ด ต่อรวง รองลงมา คือ พันธุ์เบ็ป้อ ข้าวขาว ลาซอแดง และ ข้าวกำ ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 78.31, 76.87, 66.85 และ 65.38 เมล็ดต่อรวง ตามลำดับ และ พันธุ์เบี้ยวนู แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 59.17 เมล็ด ต่อรวง (ตารางที่ 9)

น้ำหนัก 1,000 เมล็ด พบว่า พันธุ์บีโภเบี้ย แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 32.90 กรัม รองลงมา คือ ข้าวขาว เบี้ยวนู เบ็ป้อ และ ข้าวกำ ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.58, 31.03, 30.64 และ 30.42 กรัม ตามลำดับ และ พันธุ์ลาซอแดง แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 29.46 กรัม (ตารางที่ 9)

2. ความสูงของพื้นที่ป่าลูก

ระดับความสูงของพื้นที่ป่าลูก แบ่งออกได้ 3 ระดับ ได้แก่

2.1 พื้นที่ป่าลูกที่มีระดับความสูง 500 ถึง 700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง

2.2 พื้นที่ป่าลูกที่มีระดับความสูง 700 ถึง 1,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง

2.3 พื้นที่ป่าลูกที่มีระดับความสูง 1,000 ถึง 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง

ศึกษาค่าเฉลี่ยของผลผลิต องค์ประกอบผลผลิต และดัชนีการเก็บเกี่ยวของแต่ละระดับความสูง ของพื้นที่ป่าลูก พบว่า

ผลผลิตข้าวในพื้นที่ป่าลูกที่มีระดับความสูง 1,000 ถึง 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ยปริมาณผลผลิตสูงสุด เท่ากับ 305.80 กิโลกรัมต่อไร่ รองลงมา คือ พื้นที่ป่าลูกที่มีระดับความสูง 700 ถึง 1,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 271.92 กิโลกรัมต่อไร่ และพื้นที่ป่าลูกที่มีระดับความสูง 500 ถึง 700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ยปริมาณผลผลิตต่ำสุด เท่ากับ 217.24 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ 10)

ดัชนีการเก็บเกี่ยว พบว่า พื้นที่ป่าลูกที่ระดับความสูง 1,000 ถึง 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ยดัชนีการเก็บเกี่ยวสูงสุด เท่ากับ 0.360 รองลงมา คือ พื้นที่ป่าลูกที่มีระดับความสูง 700 ถึง 1,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.351 และ พื้นที่ป่าลูกที่มีระดับความสูง 500 ถึง 700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 0.337 (ตารางที่ 10)

ปริมาณผลผลิตทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า พื้นที่ป่าลูกที่ระดับความสูง 1,000 ถึง 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตทางเศรษฐกิจสูงสุด เท่ากับ 191.12 กรัมต่อตารางเมตร รองลงมา คือ พื้นที่ป่าลูกที่มีระดับความสูง 700 ถึง 1,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 169.95 กรัมต่อตารางเมตร และพื้นที่ป่าลูกที่มีระดับความสูง 500 ถึง 700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตทางเศรษฐศาสตร์ ต่ำสุด เท่ากับ 135.78 กรัมต่อตารางเมตร (ตารางที่ 10)

ปริมาณผลผลิตชีวภาพ พบว่า พื้นที่ป่าลูกที่ระดับความสูง 1,000 ถึง 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตชีวภาพสูงสุด เท่ากับ 543.84 กรัมต่อตารางเมตร รองลงมา คือ พื้นที่ป่าลูกที่มีระดับความสูง 700 ถึง 1,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 521.66 กรัมต่อตารางเมตร และพื้นที่ป่าลูกที่มีระดับความสูง 500 ถึง 700 เมตร

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยของผลผลิต ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบของผลผลิตของระดับความสูงของพื้นที่ป่าลูก

ความสูง ของพื้นที่ป่าลูก	ผลผลิต ต่อไร่ (ก.ก./ไร่)	ดัชนี เก็บเกี่ยว	ผลผลิต		จำนวน				น้ำหนัก 1,000 เมล็ด	
			ทางเศรษฐกิจ (กรัม/ตร.ม.)	ชีวภาพ (กรัม/ตร.ม.)	กอต่อตารางเมตร (กอ/ตร.ม.)	ต้นต่อ กอ (ต้น/กอ)	หน่อต่อ กอ (หน่อ/กอ)	วงต่อ กอ (วง/กอ)		
500 - 700	217.24	0.337	135.78	404.56	17.08	5.24	12.00	10.30	71.28	31.93
700 - 1,000	271.92	0.351	169.95	521.66	19.00	3.90	12.10	10.73	78.39	28.02
1,000 - 1,200	305.80	0.360	191.12	543.84	20.82	5.30	13.85	10.33	75.25	33.35

หนึ่งอีระดับน้ำทະເລປັນກຄາງ ແສດງຄ່າເຊີ້ມພລພລິດໝົວກາພຕໍ່າສຸດ ເທົກັນ 404.56 ກຣັມຕໍ່ອຕາຮາງເມຕຣ
(ຕາຮາງທີ 10)

จำนวนกอต่อตารางเมตร พื้นที่ปูลูกที่ระดับความสูง 1,000 ถึง 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 20.82 กอต่อตารางเมตร รองลงมาคือ พื้นที่ปูลูกที่มีระดับความสูง 700 ถึง 1,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.00 กอต่อตารางเมตร และพื้นที่ปูลูกที่มีระดับความสูง 500 ถึง 700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 17.08 กอต่อตารางเมตร (ตารางที่ 10)

จำนวนต้นต่อ กอ พบ.ว่า พื้นที่ป่าลูกที่ระดับความสูง 1,000 ถึง 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 5.30 ต้นต่อ กอ รองลงมา คือ พื้นที่ป่าลูกที่มีระดับความสูง 500 ถึง 700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง แสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.24 ต้นต่อ กอ และพื้นที่ป่าลูก ที่มีระดับความสูง 700 ถึง 1,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 3.90 ต้นต่อ กอ (ตารางที่ 10)

จำนวนหน่อต่อ กอ พนวฯ พื้นที่ป่าลูกที่ระดับความสูง 1,000 ถึง 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 13.85 หน่อต่อ กอ รองลงมา คือ พื้นที่ป่าลูกที่มีระดับความสูง 700 ถึง 1,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง แสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.10 หน่อต่อ กอ และพื้นที่ป่าลูกที่มีระดับความสูง 500 ถึง 700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 12.00 หน่อต่อ กอ (ตารางที่ 10)

จำนวนรองต่อกร พนว่า พื้นที่ปูลูกที่มีระดับความสูง 700 ถึง 1,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 10.73 รองต่อกร รองลงมา คือ พื้นที่ปูลูกที่ระดับความสูง 1,000 ถึง 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง แสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.33 รองต่อกร และพื้นที่ปูลูกที่มีระดับความสูง 500 ถึง 700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 10.30 รองต่อกร (ตารางที่ 10)

จำนวนเมล็ดต่อร่วง พบว่า พื้นที่ปลูกที่มีระดับความสูง 700 ถึง 1,000 เมตร
เห็นอีกด้านหน้าทะเบียนกลาง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 78.39 เมล็ดต่อร่วง รองลงมา คือ พื้นที่
ปลูก ที่ระดับความสูง 1,000 ถึง 1,200 เมตรเห็นอีกด้านหน้าทะเบียนกลาง แสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ
75.25 เมล็ดต่อร่วง และพื้นที่ปลูกที่มีระดับความสูง 500 ถึง 700 เมตรเห็นอีกด้านหน้าทะเบียนกลาง
แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 71.28 เมล็ดต่อร่วง (ตารางที่ 10)

น้ำหนัก 1,000 เมล็ด พบร่วมกับพื้นที่ป่าลูกที่ระดับความสูง 1,000 ถึง 1,200 เมตร
เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 33.35 กรัม รองลงมา คือพื้นที่ป่าลูกที่มี
ระดับความสูง 500 ถึง 700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง แสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.93 กรัม และ

พื้นที่ป่าลูกที่มีระดับความสูง 700 ถึง 1,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 28.02 กรัม (ตารางที่ 10)

3. วิธีการจัดการวัชพืชก่อนการเตรียมดิน

วิธีการจัดการวัชพืชก่อนการเตรียมดิน แบ่งออกได้ 5 วิธี ได้แก่

- 3.1 ใช้ขอบถาง - จุดไฟเผา
- 3.2 ใช้สารเคมี - ใช้ขอบถาง
- 3.3 ใช้ไฟเผา
- 3.4 ไถกลบ
- 3.5 ใช้ขอบถางรวมกอง

ศึกษาค่าเฉลี่ยของผลผลิต องค์ประกอบของผลผลิต และค่าเฉลี่ยของการเก็บเกี่ยวของวิธีการจัดการวัชพืชก่อนการเตรียมดิน พบว่า

ผลผลิตข้าวของวิธีการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยวิธีการไถกลบ และวิธีการใช้ขอบถางรวมกอง แสดงค่าเฉลี่ยปริมาณผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 295.18 และ 295.82 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ รองลงมา ได้แก่ วิธีการใช้ขอบถาง - จุดไฟเผา วิธีการใช้ไฟเผา และวิธีการใช้สารเคมี - ใช้ขอบถาง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 222.08, 221.61 และ 220.91 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 11)

ค่าเฉลี่ยของการเก็บเกี่ยว พบร่วมกับ วิธีการใช้ขอบถาง - จุดไฟเผา แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.3363 ร่องลงมา คือ วิธีการใช้สารเคมี - ใช้ขอบถาง วิธีการใช้ไฟเผา และวิธีการไถกลบ ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.3507, 0.3506 และ 0.3316 ตามลำดับ และ วิธีการใช้ขอบถางรวมกอง แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 0.3210 (ตารางที่ 11)

ปริมาณผลผลิตทางเศรษฐศาสตร์ พบร่วมกับ วิธีการใช้ขอบถางรวมกอง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 184.89 กรัมต่อตารางเมตร รองลงมา คือ วิธีการไถ วิธีการใช้ขอบถาง - จุดไฟเผา วิธีการใช้ไฟเผา ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 184.49, 138.80 138.51 และ กรัมต่อตารางเมตร ตามลำดับ และ วิธีการใช้สารเคมี - ใช้ขอบถาง แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 138.07 (ตารางที่ 11)

ปริมาณผลผลิตชีวภาพ พบร่วมกับ วิธีการใช้ขอบถางรวมกอง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 579.09 กรัมต่อตารางเมตร รองลงมา คือ วิธีการไถกลบ วิธีการใช้ขอบถาง - จุดไฟเผา และ วิธีการใช้ไฟเผา ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 562.60, 407.87 และ 391.81 กรัมต่อตารางเมตร

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยของผลผลิต ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบของผลผลิตของวิธีการจัดการวัชพืชก่อนการเตรียมดิน

วิธีการจัดการวัชพืช ก่อนการเตรียมดิน	ผลผลิต ต่อไร่ (ก.ก./ไร่)	ดัชนี เก็บเกี่ยว	ผลผลิต			จำนวน				น้ำหนัก 1,000 เมล็ด (กรัม)
			ทางเศรษฐกิจ (กรัม/ตร.ม.)	ชีวภาพ (กรัม/ตร.ม.)	กอต่อตารางเมตร (กอ/ตร.ม.)	ต้นต่อกอ	หน่อต่อกอ	ร่วงต่อกอ	เมล็ดต่อร่วง (เมล็ด/ร่วง)	
			(ต้น/กอ)	(หน่อ/กอ)	(ร่วง/กอ)	(เมล็ด/ร่วง)	(กรัม)			
ใช้jobถาง - จุดไฟเผา	222.08	0.3663	138.80	407.87	19.46	4.85	11.79	10.37	68.36	29.55
ใช้สารเคมี - ใช้jobถาง	220.91	0.3507	138.07	388.37	11.00	5.33	11.95	11.05	82.28	32.59
ใช้ไฟเผา	221.62	0.3506	138.51	391.81	19.13	5.54	12.00	10.00	71.42	30.87
ไถกลบ	295.18	0.3316	184.49	562.60	19.94	4.46	12.96	9.92	73.27	31.89
ใช้jobถางรวมกอง	295.82	0.3210	184.89	579.09	21.00	4.67	14.33	12.38	87.30	31.94

ตามลำดับ และวิธีการใช้สารเคมี – ใช้ขอบถาง แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตชีวภาพต่ำสุด เท่ากับ 388.37 กรัม ต่อตารางเมตร (ตารางที่ 11)

จำนวนกอต่อตารางเมตร วิธีการใช้ขอบถางรวมกองแสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 21.00 กอ ต่อตารางเมตรรองลงมา คือ วิธีการไถกลบ วิธีการใช้ขอบถาง – จุดไฟเผา และวิธีการใช้ไฟเผา ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 19.94, 19.46 และ 119.13 กอต่อตารางเมตร ตามลำดับ และ วิธีการใช้สารเคมี – ใช้ขอบถาง แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 11.00 กอต่อตารางเมตร (ตารางที่ 11)

จำนวนตันต่อ กอ พบว่า วิธีการใช้ไฟเผา แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 5.54 ตันต่อ กอ รองลงมา คือ วิธีการใช้สารเคมี – ใช้ขอบถาง วิธีการใช้ขอบถาง – จุดไฟเผา และ วิธีการใช้ขอบถาง รวมกอง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.33, 4.85 และ 4.67 ตันต่อ กอ ตามลำดับ และ วิธีการไถกลบ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.46 ตันต่อ กอ (ตารางที่ 11)

จำนวนหน่อต่อ กอ พบว่า วิธีการใช้ขอบถางรวมกอง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 14.33 หน่อต่อ กอ รองลงมา คือ วิธีการไถกลบ วิธีการใช้ไฟเผา วิธีการใช้สารเคมี – ใช้ขอบถาง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 12.96, 12.00 และ 11.95 หน่อต่อ กอ ตามลำดับ และ วิธีการใช้ขอบถาง – จุดไฟเผา แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 11.79 หน่อต่อ กอ (ตารางที่ 11)

จำนวนรวงต่อ กอ พบว่า วิธีการใช้ขอบถางรวมกอง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 12.38 รวง ต่อ กอ รองลงมา คือ วิธีการใช้สารเคมี – ใช้ขอบถาง วิธีการใช้ขอบถาง – จุดไฟเผา และ วิธีการใช้ไฟเผา ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 11.05, 10.37 และ 10.00 รวงต่อ กอ ตามลำดับ และ วิธีการไถกลบ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 9.92 รวงต่อ กอ (ตารางที่ 11)

จำนวนเม็ดต่อรวง พบว่า วิธีการใช้ขอบถางรวมกอง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 87.30 เม็ดต่อรวง รองลงมา วิธีการใช้สารเคมี – ใช้ขอบถาง วิธีการไถกลบ และ วิธีการใช้ไฟเผา ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 82.28, 73.27 และ 71.42 เม็ดต่อรวง ตามลำดับ และ วิธีการใช้ขอบถาง – จุดไฟเผา แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 68.36 เม็ดต่อรวง (ตารางที่ 11)

น้ำหนัก 1,000 เม็ด พบว่า วิธีการใช้สารเคมี – ใช้ขอบถาง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 32.59 กรัม รองลงมา คือ วิธีการใช้ขอบถางรวมกอง วิธีการไถกลบ และ วิธีการใช้ไฟเผา ซึ่งแสดง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.94, 31.80 และ 30.87 กรัม ตามลำดับ และ วิธีการใช้ขอบถาง – จุดไฟเผา แสดง ค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 30.87 กรัม (ตารางที่ 11)

4. วิธีการเตรียมดิน

วิธีการเตรียมดิน แบ่งออกได้ 3 วิธี ได้แก่

4.1 ไม่เตรียมดิน

4.2 ใช้ขอบบุด

4.3 ใช้รถไถ

ศึกษาค่าเฉลี่ยของผลผลิต องค์ประกอบของผลผลิต และดัชนีการเก็บเกี่ยวของวิธีการเตรียมดิน พบว่า

ผลผลิตต่อไร่ การใช้รถไถ แสดงลักษณะผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 342.88 กิโลกรัมต่อไร่ รองลงมา ได้แก่ การใช้ขอบบุด ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 229.24 กิโลกรัมต่อไร่ และไม่เตรียมดิน แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 222.40 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ 12)

ดัชนีการเก็บเกี่ยว พบว่า ไม่เตรียมดิน แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.3724 รองลงมา คือ การใช้ขอบบุด แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.3454 และ การใช้รถไถ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 0.3181 (ตารางที่ 12)

ปริมาณผลผลิตทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า การใช้รถไถ แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 214.30 กิโลกรัมต่อตารางเมตร รองลงมา คือ การใช้ขอบบุด แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 143.27 กิโลกรัมต่อตารางเมตร และ ไม่เตรียมดิน แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 139.00 กิโลกรัมต่อตารางเมตร (ตารางที่ 12)

ปริมาณผลผลิตชีวภาพ พบว่า การใช้รถไถ แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 648.33 กิโลกรัมต่อตารางเมตร รองลงมา คือ การใช้ขอบบุด แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 426.38 กิโลกรัมต่อตารางเมตร และ ไม่เตรียมดิน แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 373.27 กิโลกรัมต่อตารางเมตร (ตารางที่ 12)

จำนวนกอต่อตารางเมตร การใช้ขอบบุด แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 19.18 กอต่อตารางเมตร รองลงมา คือ การใช้รถไถ แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 19.10 กอต่อตารางเมตร และ ไม่เตรียมดิน แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 10.75 กอต่อตารางเมตร (ตารางที่ 12)

จำนวนตันต่อ กอ พบร่วมกัน การใช้ขอบบุด แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 5.11 ตันต่อ กอ รองลงมา คือ ไม่เตรียมดิน แสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ตันต่อ กอ และการใช้รถไถ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.23 ตันต่อ กอ (ตารางที่ 12)

จำนวนหน่อต่อ กอ พบร่วมกัน การใช้รถไถ แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 13.07 หน่อต่อ กอ รองลงมา คือ การใช้ขอบบุด แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 12.50 หน่อต่อ กอ และ ไม่เตรียมดิน แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 10.50 หน่อต่อ กอ (ตารางที่ 12)

จำนวนรวมต่อ กก พบว่า ไม่เตรียมดิน แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 10.75 รวมต่อ กก รองลงมา คือ การใช้ขอบขุด แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 10.55 รวมต่อ กก และการใช้รถไถ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 9.87 รวมต่อ กก (ตารางที่ 12)

จำนวนเมล็ดต่อ วง พบว่า การใช้รถไถ แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 78.27 เมล็ดต่อ วง รองลงมา คือ การใช้ขอบขุด แสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 73.11 เมล็ดต่อ วง และไม่เตรียมดิน แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 72.31 เมล็ดต่อ วง (ตารางที่ 12)

น้ำหนัก 1,000 เมล็ด พบว่า ไม่เตรียมดิน แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 33.57 กรัม รองลงมา คือ การใช้รถไถ แสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.20 กรัม และใช้ขอบขุด แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 29.46 กรัม (ตารางที่ 12)

5 วิธีการทำหุ่มปุก

วิธีการทำหุ่มปุก แบ่งออกได้ 2 วิธี ได้แก่

5.1 การใช้ขอบขุดเป็นหุ่ม

5.2 การใช้ไม้กระทุงเป็นหุ่ม

ศึกษาค่าเฉลี่ยของผลผลิต องค์ประกอบของผลผลิต และดัชนีการเก็บเกี่ยวของวิธีการทำหุ่มปุก พบว่า

ผลผลิตของ การใช้ขอบขุดเป็นหุ่ม แสดงลักษณะผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 259.55 กิโลกรัม ต่อไร่ สูงกว่า การใช้ไม้กระทุงเป็นหุ่ม ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 210.15 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ 13)

ค่าดัชนีการเก็บเกี่ยวของการใช้ไม้กระทุงเป็นหุ่ม แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.4263 สูงกว่า การใช้ขอบขุดเป็นหุ่ม ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.3324 (ตารางที่ 13)

ปริมาณผลผลิตทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า การใช้ขอบขุดเป็นหุ่ม แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิต ทางเศรษฐกิจ เท่ากับ 162.22 กรัมต่อตารางเมตร สูงกว่า การใช้ไม้กระทุงเป็นหุ่ม ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 131.35 กรัมต่อตารางเมตร (ตารางที่ 13)

ปริมาณผลผลิตชีวภาพ พบว่า การใช้ขอบขุดเป็นหุ่ม แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตชีวภาพ เท่ากับ 162.22 กรัมต่อตารางเมตร สูงกว่า การใช้ไม้กระทุงเป็นหุ่ม ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 131.35 กรัมต่อตารางเมตร (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยของผลผลิต ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบของผลผลิตของวิธีการเตรียมดิน

วิธีการ เตรียมดิน	ผลผลิต ต่อไร่ (ก.ก./ไร่)	ดัชนี การเก็บเกี่ยว	ผลผลิต		จำนวน				น้ำหนัก 1,000 เมล็ด (กรัม)	
			ทางเศรษฐกิจ	ทางชีวภาพ	กอต่อตารางเมตร	ต้นต่อ กอ	หน่อต่อ กอ	วงต่อ กอ		
			(กรัม/ตร.ม.)	(กรัม/ตร.ม.)	(กอ/ตร.ม.)	(ต้น/กอ)	(หน่อ/กอ)	(วง/กอ)		
ไม่เตรียมดิน	222.40	0.3724	139.00	373.27	10.75	4.67	10.50	10.75	72.31	33.57
ใช้จอบขุด	229.24	0.3454	143.27	426.38	19.18	5.11	12.50	10.55	73.11	30.91
ใช้รถไถ	342.88	0.3378	214.30	648.33	19.10	4.23	13.07	9.87	78.27	31.20

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยของผลผลิต ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบของผลผลิตของวิธีการทำหลุมปลูก

วิธีการ ทำหลุมปลูก	ผลผลิต ต่อไร่ (ก.ก./ไร่)	ดัชนี การเก็บเกี่ยว	ผลผลิต		จำนวน				น้ำหนัก 1,000 เมล็ด (กรัม)	
			ทางเศรษฐกิจ	ชีวภาพ	กอต่อตารางเมตร	ต้นต่อ กอ	หน่อต่อ กอ	วงต่อ กอ		
			(กรัม/ตร.ม.)	(กรัม/ตร.ม.)	(กอ/ตร.ม.)	(ต้น/กอ)	(หน่อ/กอ)	(วง/กอ)		
ขอนขุดหลุม	259.55	0.3324	162.22	493.70	19.00	4.91	12.80	10.58	75.84	31.35
ไม้มีกระหุ้งหลุม	210.15	0.4263	131.35	318.80	15.29	4.76	10.38	9.52	64.03	30.31

จำนวนกอต่อตารางเมตร การใช้ขอบบุดเป็นหลุม แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 19.00 กอต่อตารางเมตร สูงกว่า การใช้ไม้กระทุงเป็นหลุม ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 15.29 กอต่อตารางเมตร (ตารางที่ 13)

จำนวนต้นต่อ กอ พบว่า การใช้ขอบบุดเป็นหลุม แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.91 ต้นต่อ กอ สูงกว่า การใช้ไม้กระทุงเป็นหลุม ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.76 ต้นต่อ กอ (ตารางที่ 13)

จำนวนหน่อต่อ กอ พบว่า การใช้ขอบบุดเป็นหลุม แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 12.80 หน่อต่อ กอ สูงกว่า การใช้ไม้กระทุงเป็นหลุม ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 10.38 หน่อต่อ กอ (ตารางที่ 13)

จำนวนรวงต่อ กอ พบว่า การใช้ขอบบุดเป็นหลุม แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 10.58 รวงต่อ กอ สูงกว่า การใช้ไม้กระทุงเป็นหลุม ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.52 รวงต่อ กอ (ตารางที่ 13)

จำนวนเม็ดต่อ รวง พบว่า การใช้ขอบบุดเป็นหลุม แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 75.84 เม็ดต่อ รวง สูงกว่า การใช้ไม้กระทุงเป็นหลุม ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 64.03 เม็ดต่อ รวง (ตารางที่ 13)

น้ำหนัก 1,000 เม็ด พบว่า การใช้ขอบบุดเป็นหลุม แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 31.35 กรัมสูงกว่า การใช้ไม้กระทุงเป็นหลุม ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 30.31 กรัม (ตารางที่ 13)

6 ชนิดปุ๋ยที่ใช้

ชนิดปุ๋ยที่ใช้ แบ่งออกได้ 4 ชนิด ได้แก่

6.1 ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21

6.2 ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15

6.3 ปุ๋ยเคมีสูตร 16-20-0

6.4 ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ผสมกับสูตร 46-0-0

ศึกษาค่าเฉลี่ยของผลผลิต องค์ประกอบผลผลิต และดัชนีการเก็บเกี่ยวของวิธีการเตรียมดิน พบว่า

ผลผลิตต่อไร่ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 แสดงลักษณะผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 460.02 กิโลกรัมต่อไร่ รองลงมา ได้แก่ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ผสมกับสูตร 46-0-0 และการใช้ ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 311.23 และ 302.06 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ และการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-20-0 แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 232.10 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยของผลผลิต ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบของผลผลิตของชนิดปุ๋ยที่ใช้

ชนิดปุ๋ย ที่ใช้	ผลผลิต ต่อไร่ (ก.ก./ไร่)	ดัชนี การเก็บเกี่ยว	ผลผลิต		จำนวน				น้ำหนัก 1,000 เมล็ด (กรัม)	
			ทางเศรษฐกิจ	ชีวภาพ	กอต่อตารางเมตร	ต้นต่อ กอ	หน่อต่อ กอ	รากต่อ กอ		
			(กรัม/ตร.ม.)	(กรัม/ตร.ม.)	(กอ/ตร.ม.)	(ต้น/กอ)	(หน่อ/กอ)	(ราก/กอ)	(เมล็ด/ราก)	
13-13-21	460.02	0.2854	287.51	1,007.52	19.00	4.89	14.67	9.67	92.67	31.98
15-15-15	302.06	0.3453	188.79	583.57	14.00	3.15	11.22	9.56	74.37	32.05
15-15-15 พสม										
46-0-0	311.23	0.2788	194.52	666.68	18.25	3.69	13.00	11.00	62.08	27.85
16-20-0	232.10	0.3574	145.06	402.08	17.60	2.32	13.53	11.33	87.60	31.83

ค่าดัชนีการเก็บเกี่ยว พบว่า การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-20-0 แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.3574 รองลงมา คือ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 และ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ผสมกับสูตร 46-0-0 ซึ่ง แสดงค่าเฉลี่ย รองลงมา เท่ากับ 0.3453 และ 0.2854 ตามลำดับ และ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 0.2788 (ตารางที่ 14)

ปริมาณผลผลิตทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 287.51 กรัมต่อตารางเมตร รองลงมา คือ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ผสมกับสูตร 46-0-0 และ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 194.52 และ 188.79 กรัมต่อตารางเมตร ตามลำดับ และ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-20-0 แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 145.06 กรัมต่อตารางเมตร (ตารางที่ 14)

ปริมาณผลผลิตชีวภาพ พบว่า การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1,007.52 กรัมต่อตารางเมตร รองลงมา คือ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ผสมกับสูตร 46-0-0 และ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 666.68 และ 583.57 กรัมต่อตารางเมตร ตามลำดับ และ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-20-0 แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 402.08 กรัมต่อตารางเมตร (ตารางที่ 14)

จำนวนกอต่อตารางเมตร พบว่า การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 19.00 กอต่อตารางเมตร รองลงมา คือ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ผสมกับสูตร 46-0-0 และ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-20-0 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 18.25 และ 17.60 กอต่อตารางเมตร ตามลำดับ และ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 14.00 กอต่อตารางเมตร (ตารางที่ 14)

จำนวนต้นต่อ กอ พบว่า การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.89 ต้นต่อ กอ รองลงมา คือ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ผสมกับสูตร 46-0-0 และ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ซึ่ง แสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และ 3.15 ต้นต่อ กอ ตามลำดับ และ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-20-0 แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.23 ต้นต่อ กอ (ตารางที่ 14)

จำนวนหน่อต่อ กอ พบว่า การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 14.67 หน่อต่อ กอ รองลงมา คือ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-20-0 และ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ผสมกับ สูตร 46-0-0 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 13.53 และ 13.00 หน่อต่อ กอ ตามลำดับ และ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 11.22 หน่อต่อ กอ (ตารางที่ 14)

จำนวนรวงต่อ กอ พบว่า การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-20-0 แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 11.33 รวงต่อ กอ รองลงมา คือ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ผสมกับสูตร 46-0-0 และ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 ซึ่ง แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 11.00 และ 9.67 รวงต่อ กอ ตามลำดับ และ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 9.87 รวงต่อ กอ (ตารางที่ 14)

จำนวนเมล็ดต่อร่วง พบว่า การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 92.67 เมล็ดต่อร่วง รองลงมา การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-20-0 และการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 87.60 และ 74.37 เมล็ดต่อร่วง ตามลำดับ และการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ผสมกับสูตร 46-0-0 แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 72.31 เมล็ดต่อร่วง (ตารางที่ 14)

น้ำหนัก 1,000 เมล็ด พบว่า การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 32.05 กรัม รองลงมา คือ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 และการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-20-0 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.98 กรัม และ 31.83 กรัม ตามลำดับ และการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ผสมกับสูตร 46-0-0 แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 27.85 กรัม (ตารางที่ 14)

7 ปริมาณปุ๋ย

ปริมาณปุ๋ยที่เกย์ตระกรใช้ในเบลงข้าวไร่ แบ่งออกได้ 8 อัตรา ได้แก่

- 7.1 ไม่มีการใช้ปุ๋ย
- 7.2 15 กิโลกรัมต่อไร่
- 7.3 20 กิโลกรัมต่อไร่
- 7.4 25 กิโลกรัมต่อไร่
- 7.5 30 กิโลกรัมต่อไร่
- 7.6 35 กิโลกรัมต่อไร่
- 7.7 40 กิโลกรัมต่อไร่
- 7.8 50 กิโลกรัมต่อไร่

ทำการหาค่าเฉลี่ยของผลผลิตและลักษณะคัชณีการเก็บเกี่ยวของแต่ละกลุ่มปริมาณปุ๋ยที่ใช้ พบว่า

ผลผลิตข้าว การใช้ปุ๋ย 30 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงลักษณะผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 351.62 กิโลกรัมต่อไร่ รองลงมา ได้แก่ การใช้ปุ๋ย 20, 40, 35, 0, 25 และ 15 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 269.63, 251.25, 241.84, 233.54, 230.00 และ 209.60 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ และ การใช้ปุ๋ย 50 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 183.08 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ 15)

ค่าดัชนีการเก็บเกี่ยว การใช้ปุ๋ย 40 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงลักษณะผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 0.4278 รองลงมา ได้แก่ การใช้ปุ๋ย 35, 20, 0, 25, 15 และ 50 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ

0.3664, 0.3628, 0.3605, 0.3594, 0.3309 และ 0.3153 ตามลำดับ และการใช้ปุ๋ย 30 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 0.2930 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ 15)

ปริมาณผลผลิตทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า การใช้ปุ๋ย 30 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงถักยัณะผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 219.76 กรัมต่อตารางเมตร รองลงมา ได้แก่ การใช้ปุ๋ย 20, 40, 35, 0, 25 และ 15 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 168.52, 157.03, 151.15, 145.90, 143.72 และ 131.00 กรัมต่อตารางเมตร ตามลำดับ และการใช้ปุ๋ย 50 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 114.43 กรัมต่อตารางเมตร (ตารางที่ 15)

ปริมาณผลผลิตชีวภาพ พบว่า การใช้ปุ๋ย 30 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 732.66 กรัมต่อตารางเมตร รองลงมา ได้แก่ การใช้ปุ๋ย 20, 0, 35, 25, 15 และ 40 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 464.33, 428.62, 412.49, 407.55, 397.00 และ 367.08 กรัมต่อตารางเมตร ตามลำดับ และการใช้ปุ๋ย 50 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 350.55 กรัมต่อตารางเมตร (ตารางที่ 15)

จำนวนกอต่อตารางเมตร การใช้ปุ๋ย 30 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 19.86 กอต่อพื้นที่ รองลงมา ได้แก่ การใช้ปุ๋ย 20, 25, 0, 15 และ 35 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 19.80, 19.50, 19.00, 17.50, และ 14.00 กอต่อตารางเมตร ตามลำดับ และการใช้ปุ๋ย 50 และ 40 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากัน คือ 12.00 กอต่อตารางเมตร (ตารางที่ 15)

จำนวนต้นต่อ กอ พบว่า การใช้ปุ๋ย 35 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 7.67 ต้นต่อ กอ รองลงมา ได้แก่ การใช้ปุ๋ย 15, 20, 0, 50, 40 และ 25 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 5.72, 5.27, 4.94, 4.78, 4.67 และ 3.83 ต้นต่อ กอ ตามลำดับ และการใช้ปุ๋ย 30 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 3.81 ต้นต่อ กอ (ตารางที่ 15)

จำนวนหน่อต่อ กอ พบว่า การใช้ปุ๋ย 20 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 13.97 หน่อต่อ กอ รองลงมา ได้แก่ การใช้ปุ๋ย 35, 40, 30, 0, 25 และ 15 หน่อต่อ กอ ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 13.00, 13.00, 12.62, 12.21, 11.67 และ 11.39 หน่อต่อ กอ ตามลำดับ และการใช้ปุ๋ย 50 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 11.18 หน่อต่อ กอ (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยของผลผลิต ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบของผลผลิตของปริมาณการใช้ปุ๋ย

ปริมาณการใช้ปุ๋ย (ก.ก./ไร่)	ผลผลิต ต่อไร่ (ก.ก./ไร่)	ดัชนี เก็บเกี่ยว	ผลผลิต		จำนวน				น้ำหนัก 1,000 เม็ด (กรัม)	
			ทางเศรษฐกิจ (กรัม/ตร.ม.)	ชีวภาพ (กรัม/ตร.ม.)	กอต่อตารางเมตร (กอ/ตร.ม.)	ต้นต่อ กอ (หน่อ/กอ)	หน่อต่อ กอ (หน่อ/กอ)	วงต่อ กอ (วง/กอ)		
0	233.44	0.3605	145.90	428.62	19.00	4.94	12.21	10.54	76.68	29.80
15.00	209.60	0.3309	131.00	397.00	17.50	5.72	11.39	9.36	60.01	33.27
20.00	269.63	0.3628	168.52	464.33	19.80	5.27	13.97	10.63	66.98	33.45
25.00	230.00	0.3594	143.75	407.55	19.50	3.83	11.67	10.54	86.22	29.67
30.00	351.62	0.2930	219.76	732.66	19.86	3.81	12.62	10.57	80.74	30.16
35.00	241.84	0.3664	151.15	412.49	14.00	7.67	13.00	10.67	99.67	36.87
40.00	251.25	0.4278	157.03	367.08	12.00	4.67	13.00	11.33	57.33	29.96
50.00	183.08	0.3153	114.43	350.55	12.00	4.78	11.11	10.33	77.91	29.90

จำนวนร่วงต่อ กอ พบว่า การใช้ปุ๋ย 40 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 11.33 ร่วงต่อ กอ รองลงมา ได้แก่ การใช้ปุ๋ย 35, 20, 30, 25, 0 และ 50 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.67, 10.63, 10.57, 10.54, 10.54 และ 10.33 ร่วงต่อ กอ ตามลำดับ และการใช้ปุ๋ย 15 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 9.36 ร่วงต่อ กอ (ตารางที่ 15)

จำนวนเมล็ดต่อ ร่วง พบว่า การใช้ปุ๋ย 35 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 99.67 เมล็ดต่อ ร่วง รองลงมา ได้แก่ การใช้ปุ๋ย 25, 30, 50, 0, 20 และ 15 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 86.22, 80.74, 77.91, 76.68, 66.98 และ 60.11 เมล็ดต่อ ร่วง ตามลำดับ และการใช้ปุ๋ย 40 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 57.33 เมล็ดต่อ ร่วง (ตารางที่ 15)

น้ำหนัก 1,000 เมล็ด พบว่า การใช้ปุ๋ย 35 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 36.67 กรัม รองลงมา ได้แก่ การใช้ปุ๋ย 20, 15, 30, 40, 50 และ 0 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.45, 33.27, 30.16, 29.96, 29.90 และ 29.80 กรัม ตามลำดับ และการใช้ปุ๋ย 25 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 29.67 กรัม (ตารางที่ 15)

8. การกำจัดวัชพืชตลอดฤดูปลูก

จำนวนการกำจัดวัชพืชตลอดฤดูปลูก แบ่งออกได้ 6 กลุ่ม ได้แก่

- 8.1 1 ครั้งตลอดฤดูปลูก
- 8.2 2 ครั้งตลอดฤดูปลูก
- 8.3 3 ครั้งตลอดฤดูปลูก
- 8.4 4 ครั้งตลอดฤดูปลูก

ทำการหาค่าเฉลี่ยของผลผลิตและลักษณะดัชนีการเก็บเกี่ยวของแต่ละกลุ่มจำนวนการกำจัดวัชพืชตลอดฤดูปลูก พบว่า

ผลผลิตข่าวของทำการกำจัดวัชพืช 2 ครั้ง แสดงลักษณะผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 306.23 กิโลกรัมต่อไร่ รองลงมา ได้แก่ การกำจัดวัชพืช 3 ครั้ง และการกำจัดวัชพืช 1 ครั้ง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 225.81 และ 216.64 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ และการกำจัดวัชพืช 4 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 199.47 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ 16)

ค่าดัชนีการเก็บเกี่ยว พบว่า การกำจัดวัชพืช 4 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.5297 รองลงมา คือ การกำจัดวัชพืช 3 ครั้ง และการกำจัดวัชพืช 1 ครั้ง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.3864 และ 0.3416 ตามลำดับ และ การกำจัดวัชพืช 2 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 0.3212 (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยของผลผลิต ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบของผลผลิตของจำนวนการกำจัดวัชพืช

จำนวนการกำจัด วัชพืช (ครั้ง)	ผลผลิต ต่อไร่ (ก.ก./ไร่)	ดัชนี เก็บเกี่ยว	ผลผลิต		จำนวน				น้ำหนัก 1,000 เม็ด (กรัม)	
			ทางเศรษฐกิจ	ชีวภาพ	กอต่อตารางเมตร	ต้นต่อกอ	หน่อต่อกอ	วงต่อกอ		
			(กรัม/ตร.ม.)	(กรัม/ตร.ม.)	(กอ/ตร.ม.)	(หน่อ/กอ)	(หน่อ/กอ)	(วง/กอ)	(เม็ด/วง)	
1 ครั้ง	216.64	0.3416	135.40	401.44	20.18	5.05	12.55	10.30	64.46	32.07
2 ครั้ง	306.23	0.3212	191.40	594.89	17.21	4.74	12.86	10.83	83.30	31.04
3 ครั้ง	225.81	0.3864	141.13	372.48	15.00	4.53	10.80	9.93	89.66	29.68
4 ครั้ง	199.47	0.5297	124.67	238.14	20.00	5.50	11.67	9.17	54.17	26.76

ปริมาณผลผลิตทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า การกำจัดวัชพืช 2 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 191.40 กรัมต่ำตาร่างเมตร รองลงมา คือ การกำจัดวัชพืช 3 ครั้ง และการกำจัดวัชพืช 1 ครั้ง ซึ่ง แสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 141.13 และ 135.40 กรัมต่ำตาร่างเมตร ตามลำดับ และ การกำจัดวัชพืช 4 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 124.67 กรัมต่ำตาร่างเมตร (ตารางที่ 16)

ปริมาณผลผลิตชีวภาพ พบว่า การกำจัดวัชพืช 2 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 191.40 กรัมต่ำตาร่างเมตร รองลงมา คือ การกำจัดวัชพืช 3 ครั้ง และการกำจัดวัชพืช 1 ครั้ง ซึ่งแสดง ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 141.13 และ 135.40 กรัมต่ำตาร่างเมตร ตามลำดับ และ การกำจัด วัชพืช 4 ครั้ง ข้าวกำ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 124.67 กรัมต่ำตาร่างเมตร (ตารางที่ 16)

จำนวนกอต่ำตาร่างเมตร การกำจัดวัชพืช 1 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 20.18 กอ ต่ำตาร่างเมตร รองลงมา คือ การกำจัดวัชพืช 4 ครั้ง และการกำจัดวัชพืช 2 ครั้ง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 20.00 และ 17.21 กอต่ำตาร่างเมตร ตามลำดับ และ การกำจัดวัชพืช 4 ครั้ง แสดง ค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 15.00 กอต่ำตาร่างเมตร (ตารางที่ 16)

จำนวนต้นต่อ กอ พบว่า การกำจัดวัชพืช 4 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 5.50 ต้น ต่อ กอ รองลงมา คือ การกำจัดวัชพืช 1 ครั้ง และการกำจัดวัชพืช 2 ครั้ง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.05 และ 4.53 ต้นต่อ กอ ตามลำดับ และการกำจัดวัชพืช 3 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.53 ต้นต่อ กอ (ตารางที่ 16)

จำนวนหน่อต่อ กอ พบว่า การกำจัดวัชพืช 2 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 12.86 หน่อต่อ กอ รองลงมา คือ การกำจัดวัชพืช 1 ครั้ง และการกำจัดวัชพืช 4 ครั้ง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 12.55 และ 11.67 หน่อต่อ กอ ตามลำดับ และการกำจัดวัชพืช 3 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 10.80 หน่อต่อ กอ (ตารางที่ 16)

จำนวนรวงต่อ กอ พบว่า การกำจัดวัชพืช 2 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 10.83 รวงต่อ กอ รองลงมา คือ การกำจัดวัชพืช 1 ครั้ง และการกำจัดวัชพืช 3 ครั้ง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 10.30 และ 9.93 รวงต่อ กอ ตามลำดับ และการกำจัดวัชพืช 4 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 9.17 รวงต่อ กอ (ตารางที่ 16)

จำนวนเมล็ดต่อรวง พบว่า การกำจัดวัชพืช 3 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 89.66 เมล็ด ต่อรวง รองลงมา คือ การกำจัดวัชพืช 2 ครั้ง และ การกำจัดวัชพืช 1 ครั้ง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 83.30 และ 64.46 เมล็ดต่อรวง ตามลำดับ และการกำจัดวัชพืช 4 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ย ต่ำสุด เท่ากับ 54.17 เมล็ดต่อรวง (ตารางที่ 16)

น้ำหนัก 1,000 เมล็ด พบว่า การกำจัดวัชพืช 1 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 32.07 กรัม รองลงมา คือ การกำจัดวัชพืช 2 ครั้ง และการกำจัดวัชพืช 3 ครั้ง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.68

26.76 กรัม ตามลำดับ และการกำจัดวัชพืช 4 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 26.76 กรัม (ตารางที่ 16)

ผลการทดลองที่ 1

จากการทดลองที่ 1 ทำการเปรียบเทียบผลผลิตข้าวไร่ที่ปลูกในสถานีทดลอง โดยเปรียบเทียบผลผลิตข้าวไร่ ที่เก็บจากแปลงเกษตรกรบนพื้นที่สูง ในปี พ.ศ. 2544 (การศึกษาที่ 1) เมื่อปลูกภายใต้สภาพแวดล้อมและวิธีการจัดการแบบเดียวกันในสถานีทดลอง โดยทำการทดลอง ณ แปลงทดลองและวิจัย ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่สาไหเม่ ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ (ความสูง 800 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง) ทำการเตรียมดินโดยการใช้รถไถ ทำหลุมปลูกโดยใช้ไม้กระถุง ปลูกโดยใช้เมล็ดพันธุ์อัตรา 12 กิโลกรัมต่อไร่ ใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ในอัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ ทำการกำจัดวัชพืช 2 ครั้งตลอดฤดูปลูก และใช้พันธุ์ข้าวไร่ที่ทางราชการและมูลนิธิโครงการหลวงส่งเสริมให้เกษตรกรบนพื้นที่สูงปลูก ได้แก่ ข้าวไร่พันธุ์จ้าวขาว เจ้าช่อ นำ รู ข้าวไร่-ขุนแปะ ขาวสะโพง ขาวหัวบัว ป่อง ผู้เผ่าแก่น้อย และพันธุ์ลาซอร์เดง เป็นพันธุ์เปรียบเทียบ วางแผนการทดลอง แบบ RCBD (Randomized complete block design) จำนวน 2 ชั้้า พืบว่า

ผลผลิตต่อไร่ ข้าวไร่พันธุ์เจ้าช่อ แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 411.88 กิโลกรัมต่อไร่ ไม่แตกต่างทางสถิติกับข้าวไร่จากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ หัวบัว ป่อง แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 ศูนย์ฯ หัวบัวน้ำริน แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 แปลงที่ 3 ศูนย์ฯ หนองเขียว แปลงที่ 2 แปลงที่ 3 แปลงที่ 4 ศูนย์ฯ หัวบัวเสี้ยว แปลงที่ 2 แปลงที่ 3 และศูนย์ฯ หุ่งเริง แปลงที่ 4 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 281.04, 255.23, 334.63, 290.37, 309.32, 363.26, 319.57, 328.25, 243.00 และ 291.47 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ และไม่แตกต่างทางสถิติกับข้าวไร่พันธุ์เปรียบเทียบ ได้แก่ ข้าวไร่พันธุ์จ้าวขาว นำ รู ข้าวไร่-ขุนแปะ ขาวสะโพง ผู้เผ่าแก่น้อย และพันธุ์ลาซอร์เดง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่เท่ากับ 381.78, 354.55, 262.82, 300.95, 356.79 และ 248.24 กิโลกรัมต่อไร่ตามลำดับ (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 แสดงผลผลิต องค์ประกอบผลผลิต และดัชนีการเก็บเกี่ยวของข้าวไร่ที่เก็บจากแปลงเกษตรกรในการศึกษาที่ 1 เมื่อปีก่อนในสถานีทดลอง

ลำดับ ทดลอง	แปลง เกษตรกร	พันธุ์ข้าว	ผลผลิต			ดัชนีการ เก็บเกี่ยว	จำนวน				เมล็ดดี (%)	น้ำหนัก 1,000 เมล็ด (กรัม)
			ต่อไร่ (ก.ก./ไร่)	ทางเศรษฐศาสตร์ (กรัม/คร.ม.)	ทางชีวภาพ (กรัม/คร.ม.)		รวงต่อหก (รวง/กอ)	เมล็ดต่อหก (เมล็ด/กอ)	เมล็ดดีต่อหก (เมล็ด/กอ)	เมล็ดลีบต่อหก (เมล็ด/กอ)		
							(รวง/กอ)	(เมล็ด/กอ)	(เมล็ด/กอ)	(เมล็ด/กอ)		
1	เบรีบันเทียน	ข้าวขาว	381.78 ^{ab}	238.61 ^{ab}	553.89 ^{abc}	0.4303 ^{abc}	11.00	1,063.80 ^{abc}	737.60	311.20 ^{bc}	71.24 ^{ab}	38.25 ^a
2	เบรีบันเทียน	เจ้าชื่อ	411.88 ^a	257.43 ^a	554.93 ^{abc}	0.4672 ^{abc}	11.90	1,193.10 ^{abc}	970.60	222.50 ^c	80.77 ^a	37.15 ^{ab}
3	เบรีบันเทียน	น้ำรุ	354.55 ^{abc}	221.60 ^{abc}	525.59 ^{abcd}	0.4223 ^{abc}	11.80	1,229.40 ^{abc}	703.30	526.10 ^{abc}	57.79 ^{bcd}	37.05 ^{abc}
4	เบรีบันเทียน	ข้าวไร่บุนแปะ	262.82 ^{abcd}	164.26 ^{abcd}	472.50 ^{abcd}	0.3440 ^{abc}	16.60	1,107.00 ^{abc}	681.70	425.30 ^{bc}	61.36 ^{abcd}	28.11 ^{hi}
5	เบรีบันเทียน	ข้าวสารโน๊ซ	300.95 ^{abcd}	188.09 ^{abcd}	453.05 ^{abcd}	0.4154 ^{abc}	8.90	963.30 ^{abc}	716.50	246.80 ^c	74.42 ^{ab}	30.91 ^{gh}
6	เบรีบันเทียน	ข้าวห้วยโน้จ	126.81 ^d	79.26 ^d	231.94 ^d	0.3425 ^{abc}	11.80	513.40 ^c	299.80	213.60 ^c	58.15 ^{abcd}	31.12 ^{gh}
7	เบรีบันเทียน	ผู้เด็กแก่น้อย	356.79 ^{abc}	222.99 ^{abc}	392.04 ^{bcd}	0.5724 ^a	14.50	1,179.00 ^{abc}	866.20	312.80 ^{bc}	73.48 ^{ab}	33.03 ^{b-g}
8	เบรีบันเทียน	ลาชอแคน	248.24 ^{abcd}	155.15 ^{abcd}	465.13 ^{abcd}	0.3324 ^{abc}	10.30	659.80 ^{bc}	500.20	309.90 ^{bc}	61.39 ^{abcd}	36.66 ^{abc}
9	หัวบง 1	ลาชอแคน	281.04 ^{abcd}	175.65 ^{abcd}	582.39 ^{ab}	0.3029 ^{bc}	16.40	944.40 ^{abc}	678.80	265.60 ^{bc}	72.20 ^{abc}	30.35 ^{gh}
10	หัวบง 2	ลาชอแคน	255.23 ^{abcd}	159.52 ^{abcd}	507.16 ^{abcd}	0.3145 ^{bc}	13.60	878.00 ^{abc}	207.20	670.80 ^{ab}	23.76 ^c	33.82 ^{b-g}
11	หัวบงน้ำริน 1	ลาชอแคน	334.63 ^{abc}	209.14 ^{abc}	466.63 ^{abcd}	0.4438 ^{abc}	13.50	758.20 ^{bc}	380.30	378.20 ^{bc}	49.80 ^{cd}	26.93 ^j
12	หัวบงน้ำริน 2	ลาชอแคน	290.37 ^{abcd}	181.48 ^{abcd}	421.98 ^{abcd}	0.4302 ^{abc}	9.50	930.70 ^{abc}	552.60	378.10 ^{bc}	59.32 ^{abcd}	28.08 ^{hi}
13	หัวบงน้ำริน 3	ลาชอแคน	309.32 ^{abcd}	193.32 ^{abcd}	503.40 ^{abcd}	0.3819 ^{abc}	14.20	619.40 ^{bc}	629.90	268.40 ^{bc}	70.44 ^{abc}	36.20 ^{abcd}
14	หนองเขียว 1	ข้าวขาว	179.77 ^{cd}	112.36 ^{cd}	308.49 ^{bed}	0.3608 ^{abc}	9.90	1,049.40 ^{abc}	413.10	206.30 ^c	64.47 ^{abcd}	23.76 ^j
Mean			277.97	173.73	519.89	0.3700	12.12	974.14	621.35	357.64	63.25	32.74
F test			* *	* *	* *	**	ns	**	ns	* *	* *	* *
C.V. (%)			20.64	20.64	19.92	19.59	19.59	22.71	31.07	35.59	10.93	4.03

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ตัวอย่าง	แปลง	พื้นที่ชี้วัด	ผลผลิต			ดัชนีการ เก็บเกี่ยว	จำนวน				เบอร์เซ็นต์ เมล็ดคิด (%)	น้ำหนัก 1,000 เมล็ด (กรัม)
			ต่อไร่	ทางเศรษฐศาสตร์	ทางชีวภาพ		รวมต่อ畝	เมล็ดต่อ กก.	เมล็ดคิดต่อ กก.	เมล็ดลีบต่อ กก.		
			(ก.ก./ไร่)	(กรัม/ตร.ม.)	(กรัม/ตร.ม.)		(รวม/กก.)	(เมล็ด/กก.)	(เมล็ด/กก.)	(เมล็ด/กก.)		
15	หนองเพี้ยว 2	ข้าวขาว	363.26 ^{abc}	227.04 ^{abc}	702.10 ^a	0.5026 ^{ab}	12.70	1,215.80 ^{abc}	526.10	523.30 ^{abc}	49.88 ^{cd}	29.60 ^{gh}
16	หนองเพี้ยว 3	ข้าวขาว	319.57 ^{abcd}	199.73 ^{abod}	487.95 ^{abod}	0.4102 ^{abc}	13.10	1,199.50 ^{abc}	745.50	470.30 ^{bc}	61.49 ^{abcd}	31.57 ^{eFG}
17	หนองเพี้ยว 4	ข้าวขาว	328.25 ^{abc}	205.16 ^{ab}	396.12 ^{abcd}	0.5192 ^{ab}	9.50	549.90 ^{bc}	678.20	521.30 ^{abc}	56.54 ^{bcd}	35.60 ^{de}
18	แก้น้อย 1	ເບີຍຫນຸ່ງ	208.39 ^{bcd}	130.24 ^{bcd}	466.87 ^{abed}	0.2789 ^{bc}	15.00	836.50 ^{abc}	321.60	228.30 ^c	57.86 ^{abcd}	32.06 ^{d-h}
19	แก้น้อย 2	ເບີຍຫນຸ່ງ	215.02 ^{bcd}	134.39 ^{bcd}	365.73 ^{bcd}	0.3589 ^{abc}	12.20	898.30 ^{abc}	605.90	230.70 ^c	72.82 ^{ab}	30.95 ^{g,h}
20	ห້ວຍເຕື້ອຍ 1	ข้าวขาว	214.53 ^{bcd}	134.08 ^{bcd}	583.40 ^{ab}	0.2337 ^c	10.70	1,086.20 ^{abc}	767.20	319.00 ^{bc}	69.19 ^{abc}	33.82 ^{b-e}
21	ห້ວຍເຕື້ອຍ 2	ข้าวขาว	243.00 ^{abed}	151.87 ^{abed}	450.70 ^{abed}	0.3265 ^{bc}	12.60	1,017.70 ^{abc}	615.10	402.60 ^{bc}	62.51 ^{abcd}	32.82 ^{c-e}
22	ห້ວຍເຕື້ອຍ 3	ข้าวขาว	367.39 ^{abc}	229.62 ^{abc}	572.19 ^{abc}	0.4012 ^{abc}	13.00	1,044.30 ^{abc}	757.10	287.20 ^{bc}	72.66 ^{abc}	35.68 ^{a-c}
23	ทุ่งเริง 1	ເບີ້ມດົກ	210.29 ^{cd}	131.43 ^{cd}	511.69 ^{abed}	0.2569 ^c	9.80	674.60 ^{bc}	464.90	209.70 ^c	68.92 ^{abc}	33.36 ^{b-e}
24	ทุ่งเริง 2	ເບີ້ມດົກ	174.27 ^{cd}	108.92 ^{cd}	320.20 ^{bcd}	0.3533 ^{abc}	11.60	581.60 ^{bc}	368.00	213.60 ^c	63.31 ^{abcd}	34.88 ^{a-f}
25	ทุ่งเริง 3	ເບີ້ມດົກ	202.49 ^{bcd}	126.55 ^{bcd}	548.15 ^{abc}	0.2316 ^c	15.40	1,540.90 ^a	659.00	881.90 ^a	44.17 ^d	33.61 ^{b-s}
26	ทุ่งเริง 4	ເບີ້ມດົກ	291.47 ^{abed}	182.17 ^{abed}	267.69 ^{cd}	0.2322 ^c	11.90	1,276.30 ^{ab}	943.10	333.20 ^{bc}	73.66 ^{ab}	33.30 ^{b-s}
27	ทุ่งเรາ 1	ເບີ້ມດົກ	196.15 ^{bcd}	122.60 ^{bcd}	430.66 ^{abed}	0.2835 ^{bc}	9.10	1,088.50 ^{abc}	827.00	261.50 ^{bc}	74.34 ^{ah}	34.96 ^{a-i}
28	ทุ่งเรາ 2	ເບີ້ມດົກ	354.89 ^{abc}	221.81 ^{abc}	523.36 ^{abed}	0.4107 ^{abc}	8.80	1,177.00 ^{abc}	781.40	395.60 ^{bc}	65.00 ^{abcd}	33.29 ^{b-g}
Mean			277.97	173.73	519.89	0.3700	12.12	974.14	621.35	357.64	63.25	32.74
F test			**	**	**	**	ns	**	ns	**	**	**
C.V. (%)			20.64	20.64	19.92	19.59	19.59	22.71	31.07	35.59	10.93	4.03

ค่าดัชนีการเก็บเกี่ยว พบว่า ข้าวไร่พันธุ์ผู้เม่าแก่น้อย แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.5724 ไม่แตกต่างทางสถิติกับข้าวไร่จากแปลงเกษตรกร ศูนย์ฯ หัวยน้ำริน แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 แปลงที่ 3 ศูนย์ฯ หนองเจียว แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 แปลงที่ 3 แปลงที่ 4 ศูนย์ฯ แกน้อย แปลงที่ 2 ศูนย์ฯ หัวยเลี้ยว แปลงที่ 3 ศูนย์ฯ ทุ่งเริง แปลงที่ 2 และศูนย์ฯ ทุ่งเรา แปลงที่ 2 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.4438, 0.4302, 0.3819, 0.3608, 0.5026, 0.4102, 0.5192, 0.3589, 0.4012, 0.3533 และ 0.4107 ตามลำดับ และไม่แตกต่างทางสถิติกับข้าวไร่พันธุ์เปรียบเทียบ ได้แก่ ข้าวไร่พันธุ์จ้าวขาว เจ้าช่อ น้ำรู ข้าวไร่ขุนแปะ ขาวสะโภะ ขาวหัวยโป่ง และพันธุ์ลาซอแดง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.4303, 0.4672, 0.4223, 0.3440, 0.4154, 0.3425 และ 0.3324 ตามลำดับ (ตารางที่ 17)

ปริมาณผลผลิตทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า ข้าวไร่พันธุ์เจ้าช่อ แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 257.43 กรัมต่otorangeเมตร ไม่แตกต่างทางสถิติกับข้าวไร่จากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ หัวยโป่ง แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 ศูนย์ฯ หัวยน้ำริน แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 แปลงที่ 3 ศูนย์ฯ หนองเจียว แปลงที่ 2 แปลงที่ 3 แปลงที่ 4 ศูนย์ฯ หัวยเลี้ยว แปลงที่ 2 แปลงที่ 3 และศูนย์ฯ ทุ่งเริง แปลงที่ 4 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 175.65, 159.52, 209.14, 181.48, 193.32, 227.04, 199.73, 205.16, 151.87, 229.62, 182.17 และ 221.81 กรัมต่otorangeเมตร ตามลำดับ และไม่แตกต่างทางสถิติกับข้าวไร่พันธุ์เปรียบเทียบ ได้แก่ ข้าวไร่พันธุ์จ้าวขาว น้ำรู ข้าวไร่ขุนแปะ ขาวสะโภะ ผู้เม่าแก่น้อย และพันธุ์ลาซอแดง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 238.61, 221.60, 164.26, 188.09, 222.99 และ 115.15 กรัมต่otorangeเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ 17)

ปริมาณผลผลิตชีวภาพ พบว่า ข้าวไร่จากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ หนองเจียว แปลงที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 702.10 กรัมต่otorangeเมตร ไม่แตกต่างทางสถิติกับข้าวไร่จากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ หัวยโป่ง แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 ศูนย์ฯ หัวยน้ำริน แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 แปลงที่ 3 ศูนย์ฯ หนองเจียว แปลงที่ 3 แปลงที่ 4 ศูนย์ฯ แกน้อย แปลงที่ 1 ศูนย์ฯ หัวยเลี้ยว แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 แปลงที่ 3 ศูนย์ฯ ทุ่งเริง แปลงที่ 1 แปลงที่ 3 และศูนย์ฯ ทุ่งเรา แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 582.39, 507.16, 466.63, 421.98, 503.40, 487.95, 396.12, 466.87, 583.40, 572.19, 511.69, 548.15, 430.66 และ 523.36 กรัมต่otorangeเมตร ตามลำดับ และไม่แตกต่างทางสถิติกับข้าวไร่พันธุ์เปรียบเทียบ ได้แก่ ข้าวไร่พันธุ์จ้าวขาว เจ้าช่อ น้ำรู ข้าวไร่ขุนแปะ ขาวสะโภะ และพันธุ์ลาซอแดง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 553.89, 554.93, 525.59, 472.50, 453.05 และ 465.13 กรัมต่otorangeเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ 17)

จำนวนรวงต่อกอ พบว่า ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดย ข้าวไร่พันธุ์ข้าวไร่ขุนแปะ แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 16.60 รวงต่อกอ และ ข้าวไร่จากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ ทุ่งเรา แปลงที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 8.80 รวงต่อกอ (ตารางที่ 17)

จำนวนเมล็ดต่อกร พบว่า ข้าวไร่จากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ ทุ่งเริง แปลงที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1,540.90 เมล็ดต่อกร ไม่แตกต่างทางสถิติกับข้าวไร่จากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ หัวยโป่ง แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 ศูนย์ฯ หัวยน้ำริน แปลงที่ 2 ศูนย์ฯ หนองเขียว แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 แปลงที่ 3 ศูนย์ฯ แกน้อย แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 ศูนย์ฯ หัวยเสี้ยว แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 แปลงที่ 3 ศูนย์ฯ ทุ่งเริง แปลงที่ 4 และศูนย์ฯ ทุ่งเริง แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 994.40, 878.00, 930.70, 1,049.40, 1,215.80, 1,199.50, 836.50, 898.30, 1,086.20, 1,017.70, 1,044.30, 1,276.30, 1,088.50 และ 1,177.00 เมล็ดต่อกร ตามลำดับ และ ไม่แตกต่างทางสถิติกับข้าวไร่พันธุ์เปรีบเนทีบ ได้แก่ ข้าวไร่พันธุ์จ้าวขาว เจ้าช่อ นำรู ข้าวไร่บุนแปะ ขาวสะโภะ และผู้เม่า แกน้อย ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1,063.80, 1,193.10, 1,229.40, 1,107.00, 963.30 และ 1,179.00 เมล็ดต่อกร ตามลำดับ (ตารางที่ 17)

จำนวนเมล็ดดีต่อกร พบว่า ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดย ข้าวไร่พันธุ์เจ้าช่อ แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 970.60 เมล็ดต่อกร และ ข้าวไร่จากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ หัวยโป่ง แปลงที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 207.20 เมล็ดต่อกร (ตารางที่ 17)

จำนวนเมล็ดดีต่อกร พบว่า ข้าวไร่จากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ ทุ่งเริง แปลงที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 881.90 เมล็ดต่อกร ไม่แตกต่างทางสถิติกับข้าวไร่จากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ หัวยโป่ง แปลงที่ 2 ศูนย์ฯ หนองเขียว แปลงที่ 2 แปลงที่ 4 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 670.80, 523.30 และ 521.30 เมล็ดต่อกร ตามลำดับ และ ไม่แตกต่างทางสถิติกับข้าวไร่พันธุ์เปรีบเนทีบ ได้แก่ ข้าวไร่พันธุ์นำรู ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 256.10 เมล็ดต่อกร ตามลำดับ (ตารางที่ 17)

เบอร์เซ็นต์เมล็ดดี พบว่า ข้าวไร่พันธุ์เจ้าช่อ แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 80.77 เปอร์เซ็นต์ ไม่แตกต่างทางสถิติกับข้าวไร่จากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ หัวยโป่ง แปลงที่ 1 ศูนย์ฯ หัวยน้ำริน แปลงที่ 2 แปลงที่ 3 ศูนย์ฯ หนองเขียว แปลงที่ 1 แปลงที่ 3 ศูนย์ฯ แกน้อย แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 ศูนย์ฯ หัวยเสี้ยว แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 แปลงที่ 3 ศูนย์ฯ ทุ่งเริง แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 แปลงที่ 4 และ ศูนย์ฯ ทุ่งเริง แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 72.20, 59.32, 70.44, 64.47, 61.49, 57.86, 72.82, 69.19, 62.51, 72.66, 68.92, 63.31, 73.66, 74.34 และ 65.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และ ไม่แตกต่างทางสถิติกับข้าวไร่พันธุ์เปรีบเนทีบ ได้แก่ ข้าวไร่พันธุ์จ้าวขาว ข้าวไร่บุนแปะ ขาวสะโภะ ขาวหัวยโป่ง ผู้เม่าแกน้อย และพันธุ์ลาซาอองแดง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 71.24, 61.36, 74.42, 58.15, 73.48 และ 61.39 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 17)

น้ำหนัก 1,000 เมล็ด พบว่า ข้าวไร่พันธุ์เจ้าขาว แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 38.25 กรัม ไม่แตกต่างทางสถิติกับข้าวไร่จากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ หัวยน้ำริน แปลงที่ 3 ศูนย์ฯ หนองเขียว แปลงที่ 4 ศูนย์ฯ หัวยเสี้ยว แปลงที่ 3 ศูนย์ฯ ทุ่งเริง แปลงที่ 2 ศูนย์ฯ ทุ่งเริง แปลงที่ 1 ซึ่งแสดง

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.20, 35.60, 35.68, 34.88 และ 34.96 กรัม ตามลำดับ และไม่แตกต่างทางสถิติกับข้าวไร่พันธุ์เปรี้ยบเทียบ ได้แก่ ข้าวไร่พันธุ์เจ้าช่อ น้ำรู และพันธุ์ลาซาอแอง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.15, 37.05 และ 36.66 กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ 17)

ความแตกต่างของผลผลิตข้าวไร่ในสถานีทดลองกับแปลงเกษตรกร

ทำการศึกษาความแตกต่างของผลผลิตข้าวไร่ที่ปลูกในสถานีทดลอง ในปีพาะปຸກ 2545 กับ ผลผลิตข้าวไร่ในแปลงเกษตรกรในปีพาะปຸກ 2544 พบว่า

ข้าวไร่พันธุ์ลาซาอแองจากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ หัวยิ่ง แปลงที่ 1 และ แปลงที่ 2 แสดงปริมาณผลผลิตต่อไร่เมื่อปຸກในสถานีทดลอง เท่ากับ 281.04 และ 255.23 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ หากว่าปริมาณผลผลิตในแปลงเกษตรกร เท่ากับ 49.55 และ 43.51 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ เท่ากับ 17.63 และ 17.05 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 18) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิตในสถานีทดลองกับแปลงเกษตรกร ได้แก่

1. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน ในสถานีทดลอง มีค่าความเป็นกรด-ด่าง มีปริมาณอินทรีย์ต่ำ แคดเชียม และแมกนีเซียม ต่ำกว่าในแปลงเกษตรกร แต่มีปริมาณฟอสฟอรัสสูงกว่า

2. วิธีการจัดการในแปลงพาะปຸກ ในสถานีทดลอง ทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยวิธีไก่ครบ เตรียมดิน โดยใช้รถไถ ทำหลุมปຸກโดยใช้ไม้กระหุงหลุม ใช้ปุ๋ยอัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 2 ครั้งตลอดฤดูปຸກ ในแปลงเกษตรกร ทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยใช้ขอบถาง-ไฟเผา เตรียมดิน โดยใช้ขอบบุด ทำหลุมปຸกโดยใช้ขอบบุด ใช้ปุ๋ยอัตรา 12.5 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 1.5 ครั้งตลอดฤดูปຸກ

ข้าวไร่พันธุ์ลาซาอแองจากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ หัวน้ำริน แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 และแปลงที่ 3 แสดงปริมาณผลผลิตต่อไร่เมื่อปຸກในสถานีทดลอง เท่ากับ 334.63, 290.37 และ 309.32 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ หากว่าปริมาณผลผลิตในแปลงเกษตรกร เท่ากับ 152.12, 101.31 และ 99.43 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ เท่ากับ 45.46, 34.89 และ 32.14 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 18) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิตในสถานีทดลองกับแปลงเกษตรกร ได้แก่

1. ปริมาณน้ำฝน ปริมาณน้ำฝนในสถานีทดลองในช่วงการพาะปຸກ มีปริมาณต่ำกว่าในแปลงเกษตรกร

ตารางที่ 18 แสดงปริมาณของผลผลิตข้าวไร่ในสถานีทดลอง ปี พ.ศ. 2545 (การทดลองที่ 1) และ¹
ความแตกต่างของผลผลิตเปรียบเทียบกับผลผลิตในแปลงเกษตรกร ปี พ.ศ. 2544
(การศึกษาที่ 1)

แปลงเกษตรกร	พันธุ์ข้าว	ผลผลิตต่อไร่		ความแตกต่าง	
		สถานีทดลอง	แปลงเกษตรกร	ปริมาณ	เปอร์เซ็นต์
				(ก.ก./ไร่)	(%)
หัวยโป่ง 1	ลาซอแಡง	281.04	231.49	49.55	17.63
หัวยโป่ง 2	ลาซอแಡง	255.23	211.72	43.51	17.05
หัวยน้ำริน 1	ลาซอแಡง	334.63	182.51	152.12	45.46
หัวยน้ำริน 2	ลาซอแಡง	290.37	189.06	101.31	34.89
หัวยน้ำริน 3	ลาซอแಡง	309.32	209.89	99.43	32.14
หนองเขียว 1	ข้าวขาว	179.77	137.69	42.08	23.41
หนองเขียว 2	ข้าวขาว	363.26	178.46	184.80	50.87
หนองเขียว 3	ข้าวขาว	319.57	460.02	-140.44	-30.53
หนองเขียว 4	ข้าวขาว	328.25	436.00	-107.75	-24.71
หัวยเสี้ยว 1	ข้าวขาว	214.53	238.21	-23.67	-9.94
หัวยเสี้ยว 2	ข้าวขาว	243.00	214.54	28.45	11.71
หัวยเสี้ยว 3	ข้าวขาว	367.39	228.91	138.48	37.69
แก่น้อย 1	เขียวหนู	208.39	485.74	-277.35	-57.10
แก่น้อย 2	เขียวหนู	215.02	443.02	-228.00	-51.46
ทุ่งเริง 1	เบ็คกี้	210.29	230.37	-20.07	-8.72
ทุ่งเริง 2	เบ็คกี้	174.27	169.75	4.52	2.59
ทุ่งเริง 3	เบ็คกี้	202.49	241.84	-39.35	-16.27
ทุ่งเริง 4	เบ็คกี้	291.47	91.54	199.93	68.59
ทุ่งเรາ 1	เบ็คกี้	196.15	276.54	-80.39	-29.07
ทุ่งเรາ 2	เบ็คกี้	354.89	316.52	38.37	10.81

2. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน ในสถานีทดลอง มีปริมาณอินทรีย์วัตถุ ไนโตรเจน และฟอสฟอรัส สูงกว่าในแปลงเกษตรกร
3. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก ในสถานีทดลอง ก่อนปลูกข้าวไร่ปล่อยพื้นที่ทึ่งว่างทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยวิธีไถกลบ เตรียมดินโดยใช้รถไถ ใช้ปุ๋ยอัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 2 ครั้งตลอดฤดูปลูก ในแปลงเกษตรกร ก่อนปลูกข้าวไร่ปลูกข้าวโพด ทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยใช้จอบถ่านไฟเผา เตรียมดินโดยใช้จอบบุด ไม่ใช้ปุ๋ย กำจัดวัชพืช 3.5 ครั้งตลอดฤดูปลูก

ข้าวไร่พันธุ์ข้าวขาวจากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ หนองเงี้ยว แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 แสดงปริมาณผลผลิตต่อไร่เมื่อปลูกในสถานีทดลอง เท่ากับ 179.77 และ 363.26 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับมากกว่าปริมาณผลผลิตในแปลงเกษตรกร เท่ากับ 42.08 และ 184.80 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ เท่ากับ 23.41 และ 50.87 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 18) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิตในสถานีทดลองกับแปลงเกษตรกร ได้แก่

1. ปริมาณน้ำฝน ปริมาณน้ำฝนในช่วงการเพาะปลูกในสถานีทดลอง มีปริมาณต่ำกว่าในแปลงเกษตรกร
2. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก ในสถานีทดลอง ใช้ปุ๋ยอัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ ในแปลงเกษตรกร ใช้ปุ๋ยอัตรา 30 กิโลกรัมต่อไร่

ข้าวไร่พันธุ์ข้าวขาว จากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ หนองเงี้ยว แปลงที่ 3 แปลงที่ 4 แสดงปริมาณผลผลิตต่อไร่เมื่อปลูกในสถานีทดลอง เท่ากับ 319.57 และ 328.25 กิโลกรัมต่อไร่ น้อยกว่าปริมาณผลผลิตในแปลงเกษตรกร เท่ากับ 140.44 และ 107.75 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ เท่ากับ 30.53 และ 24.71 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 18) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิตในสถานีทดลองกับแปลงเกษตรกร ได้แก่

1. ปริมาณน้ำฝน ปริมาณน้ำฝนในสถานีทดลองในช่วงการเพาะปลูก มีปริมาณต่ำกว่าในแปลงเกษตรกร
2. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน ในสถานีทดลอง มีค่าความเป็นกรด-ด่าง มีปริมาณอินทรีย์วัตถุ ไนโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียม และแมgnีเซียม ต่ำกว่าในแปลงเกษตรกร
3. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก ในสถานีทดลอง ก่อนปลูกข้าวไร่ปล่อยพื้นที่ทึ่งว่าง ทำหลุมปลูกโดยใช้ไม้กระหุงหลุม ใช้ปุ๋ยอัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ ในแปลง

เกย์ตระกร ก่อนปลูกข้าวไร่ปลูกไม้ดอก ทำหลุมปลูกโดยใช้ขอบขุดเป็นหลุม
ใช้ปุ๋ยอัตรา 30 กิโลกรัมต่อไร่

ข้าวไร่พันธุ์ข้าวขาว จากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ หัวยเลี้ยว แปลงที่ 1 แสดงปริมาณผลผลิต
ต่อไร่เมื่อปลูกในสถานีทดลอง เท่ากับ 214.53 กิโลกรัมต่อไร่ น้อยกว่าปริมาณผลผลิตในแปลง
เกษตรกร เท่ากับ 23.67 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ เท่ากับ 9.94 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 18) และปัจจัยที่ทำให้
เกิดความแตกต่างของผลผลิตในสถานีทดลองกับแปลงเกษตรกร ได้แก่

1. ความสูงของพื้นที่ปลูก พื้นที่ปลูกในสถานีทดลอง มีความสูง 800 เมตร เหนือระดับ
น้ำทะเลปานกลาง ส่วนพื้นที่ปลูกในแปลงเกษตรกร มีความสูง 620 เมตร
เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง
2. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน ในสถานีทดลอง มีปริมาณโพแทสเซียม และแมgnีเซียม
ต่ำกว่าในแปลงเกษตรกร
3. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก ในสถานีทดลอง ก่อนปลูกข้าวไร่ปล่อยทิ้งไว้ ทำการ
กำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยวิธีไถกลบ เตรียมดินโดยใช้รถไถ ใช้ปุ๋ยอัตรา
20 กิโลกรัมต่อไร่ ในแปลงเกษตรกรก่อนปลูกข้าวไร่ปลูกข้าวโพด ทำการกำจัด
วัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยใช้จอบด่างรวมกอง -ไฟเผา ไม่เตรียมดิน ใช้ปุ๋ย
อัตรา 15 กิโลกรัมต่อไร่

ข้าวไร่พันธุ์ข้าวขาวจากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ หัวยเลี้ยว แปลงที่ 2 แปลงที่ 3 แสดงปริมาณ
ผลผลิตต่อไร่เมื่อปลูกในสถานีทดลอง เท่ากับ 243.00 และ 367.39 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ
มากกว่าปริมาณผลผลิตในแปลงเกษตรกร เท่ากับ 28.45 และ 138.48 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ เท่ากับ
11.71 และ 37.69 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 18) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของ
ผลผลิตในสถานีทดลองกับแปลงเกษตรกร ได้แก่

1. ความสูงของพื้นที่ปลูก พื้นที่ปลูกในสถานีทดลอง มีความสูง 800 เมตรเหนือระดับ
น้ำทะเลปานกลาง ส่วนพื้นที่ปลูกในแปลงเกษตรกร มีความสูง 620 เมตร
เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง
2. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน ในสถานีทดลอง มีปริมาณฟอสฟอรัสสูงกว่าในแปลง
เกษตรกร
3. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก ในสถานีทดลอง ก่อนปลูกข้าวไร่ปล่อยทิ้งไว้ ทำการ
กำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยวิธีไถกลบ เตรียมดินโดยใช้รถไถ ใช้ปุ๋ยอัตรา

20 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 2 ครั้งตลอดฤดูปลูก ในแปลงเกษตรกร ก่อนปลูก ข้าวไร่ปลูกไม่ผล ทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยใช้ขอบางรวมกอง ไม่เตรียมดิน กำจัดวัชพืช 3 ครั้งตลอดฤดูปลูก

ข้าวไร่พันธุ์เขียวหนู จากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ แก่น้อย แปลงที่ 1 และแปลงที่ 2 แสดงปริมาณผลผลิตต่อไร่เมื่อปลูกในสถานีทดลอง เท่ากับ 208.39 และ 215.02 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ น้อยกว่าปริมาณผลผลิตในแปลงเกษตรกร เท่ากับ 277.35 และ 228.00 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ เท่ากับ 57.10 และ 51.46 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 18) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิตในสถานีทดลองกับแปลงเกษตรกร ได้แก่

1. ความสูงของพื้นที่ปลูก พื้นที่ปลูกในสถานีทดลอง มีความสูง 800 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลplain ล่าง ส่วนพื้นที่ปลูกในแปลงเกษตรกร มีความสูง 1,000 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลplain มาก
2. อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูก อุณหภูมิอากาศในช่วงการเพาะปลูกในสถานีทดลอง ต่ำกว่าในแปลงเกษตรกร
3. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน ในสถานีทดลองมีปริมาณฟอสฟอรัส แคลเซียม และแมกนีเซียม สูงกว่าในแปลงเกษตรกร
4. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก ในสถานีทดลอง ทำหลุมปลูกโดยใช้ไม้กระถุง ใช้ปุ๋ยอัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ ในแปลงเกษตรกรทำหลุมปลูกโดยใช้ขอบขุ่น ใช้ปุ๋ยอัตรา 30 กิโลกรัมต่อไร่

ข้าวไร่พันธุ์เขียวหนูจากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ ทุ่งเริง แปลงที่ 2 และแปลงที่ 4 แสดงปริมาณผลผลิตต่อไร่เมื่อปลูกในสถานีทดลอง เท่ากับ 174.27 และ 291.47 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ มากกว่าปริมาณผลผลิตในแปลงเกษตรกร เท่ากับ 4.52 และ 199.93 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ เท่ากับ 2.59 และ 68.59 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 18) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิตในสถานีทดลองกับแปลงเกษตรกร ได้แก่

1. ความสูงของพื้นที่ปลูก พื้นที่ปลูกในสถานีทดลอง มีความสูง 800 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลplain ล่าง ส่วนพื้นที่ปลูกในแปลงเกษตรกร มีความสูง 640 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลplain มาก
2. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก ในสถานีทดลอง ทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยวิธีไอกกลบ เตรียมดินโดยใช้รถไถ ทำหลุมปลูกโดยใช้ไม้กระถุง ใช้ปุ๋ย

อัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 2 ครั้งตลอดฤดูปลูก ในแปลงเกษตรกร ทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดินโดยจุลไฟเเพ, ใช้ขอบถางรวมกอง เตรียมดิน โดยใช้ขอบขุด ทำหลุมปลูกโดยใช้ขอบขุดเป็นหลุม ใช้ปุ๋ยอัตรา 35 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 1.5 ครั้งตลอดฤดูปลูก

ข้าวไร่พันธุ์เบี้บสีอ่อน จากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ ทุ่งเริง แปลงที่ 1 และแปลงที่ 3 แสดงปริมาณผลผลิตต่อไร่เมื่อปลูกในสถานีทดลอง เท่ากับ 210.29 และ 202.49 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ น้อยกว่าปริมาณผลผลิตในแปลงเกษตรกร เท่ากับ 20.07 และ 39.35 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ เท่ากับ 8.72 และ 16.27 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 18) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิตในสถานีทดลองกับแปลงเกษตรกร ได้แก่

1. ความสูงของพืชน้ำที่ปลูก พืชน้ำที่ปลูกในสถานีทดลอง มีความสูง 800 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง ส่วนพืชน้ำที่ปลูกในแปลงเกษตรกร มีความสูง 640 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง
2. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน ในสถานีทดลอง มีค่าความเป็นกรด-ด่าง มีปริมาณฟอสฟอรัส และแคลเซียม สูงกว่าในแปลงเกษตรกร
3. วิธีการจัดการในแปลงพืชปลูก ในสถานีทดลอง ทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยวิธีไอกลม เตรียมดินโดยใช้รถไถ ทำหลุมปลูกโดยใช้ไม้กระทุง ใช้ปุ๋ยอัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 2 ครั้งตลอดฤดูปลูก ในแปลงเกษตรกร ทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยใช้ขอบขุด ทำหลุมปลูกโดยใช้ขอบขุดเป็นหลุม ใช้ปุ๋ยอัตรา 25 กิโลกรัมต่อไร่ กำจัดวัชพืช 1.5 ครั้งตลอดฤดูปลูก

ข้าวไร่พันธุ์เบี้บสีอ่อน จากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ ทุ่งเริง แปลงที่ 1 แสดงปริมาณผลผลิตต่อไร่เมื่อปลูกในสถานีทดลอง เท่ากับ 196.15 กิโลกรัมต่อไร่ น้อยกว่าปริมาณผลผลิตในแปลงเกษตรกร เท่ากับ 80.39 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ เท่ากับ 29.07 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 18) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิตในสถานีทดลองกับแปลงเกษตรกร ได้แก่

1. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน ในสถานีทดลอง มีค่าความเป็นกรด-ด่าง มีปริมาณอินทรีย์วัตถุ ในโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียม และแมกนีเซียม ต่ำกว่าในแปลงเกษตรกร

2. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก ในสถานีทดลอง ทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยวิธีไถกลบ เตรียมดินโดยใช้รถไถ ทำหลุมปลูกโดยใช้ไม้กระทุง ใช้ปุ๋ยอัตรา 20 กิโลกรัมต่�이ร ในการแปลงเกษตรกร ทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยใช้ขอบถาง-ไฟเผา เตรียมดินโดยใช้ขอบบุด ทำหลุมปลูกโดยใช้ขอบบุด เป็นหลุม ไม่ใช้ปุ๋ย กำจัดวัชพืช 1.5 ครั้งตลอดฤดูปลูก

ข้าวไร่พันธุ์เบี้นี่จากแปลงเกษตรกรศูนย์ฯ ทุ่งเรา แปลงที่ 2 แสดงปริมาณผลผลิตต่อไร่ เมื่อปลูกในสถานีทดลอง เท่ากับ 354.89 กิโลกรัมต่�이ร มากกว่าปริมาณผลผลิตในแปลงเกษตรกร เท่ากับ 38.37 กิโลกรัมต่�이ร หรือ เท่ากับ 10.81 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 18) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิตในสถานีทดลองกับแปลงเกษตรกร ได้แก่

1. ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน ในสถานีทดลอง มีค่าความเป็นกรด-ด่าง มีปริมาณ โพแทสเซียม และแคลเซียม ต่ำกว่าในแปลงเกษตรกร แต่มีปริมาณฟอสฟอรัส สูงกว่า

2. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก ในสถานีทดลอง ทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยวิธีไถกลบ เตรียมดินโดยใช้รถไถ ทำหลุมปลูกโดยใช้ไม้กระทุง ใช้ปุ๋ยอัตรา 20 กิโลกรัมต่�이ร ในการแปลงเกษตรกร ทำการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยใช้ขอบถาง-ไฟเผา เตรียมดินโดยใช้ขอบบุด ทำหลุมปลูกโดยใช้ขอบบุด เป็นหลุม ไม่ใช้ปุ๋ย กำจัดวัชพืช 1.5 ครั้งตลอดฤดูปลูก

ข้าวไร่ที่ปลูกในสถานีทดลอง ปี พ.ศ. 2545 (การทดลองที่ 1) พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 4 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ลาซอนแดง พันธุ์ข้าวขาว พันธุ์เขียวหวาน และพันธุ์เบี้นี่ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของปริมาณและความแตกต่างของผลผลิตข้าวไร่ทั้ง 4 พันธุ์ ในสถานีทดลอง ปี พ.ศ. 2545 (การทดลองที่ 1) กับค่าเฉลี่ยของปริมาณผลผลิตในแปลงเกษตรกร ในปี พ.ศ. 2544 (การศึกษาที่ 1) พบว่า

ข้าวไร่พันธุ์ลาซอนแดง แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในสถานีทดลอง (การทดลองที่ 1) เท่ากับ 294.12 กิโลกรัมต่�이ร สูงกว่าค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในแปลงเกษตรกร ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย 204.93 กิโลกรัมต่�이ร เท่ากับ 89.18 กิโลกรัมต่�이ร หรือเท่ากับ 29.43 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 แสดงปริมาณของผลผลิตข้าวไร่พันธุ์ต่าง ๆ ในสถานีทดลอง ปี พ.ศ. 2545 (การทดลองที่ 1) และความแตกต่างของผลผลิตเปรียบเทียบกับผลผลิตในแปลงเกษตรกรปี พ.ศ. 2544 (การศึกษาที่ 1)

พันธุ์ข้าว	ผลผลิตต่อไร่		ความแตกต่าง	
	สถานีทดลอง	แปลงเกษตรกร	ปริมาณ	เปอร์เซ็นต์ (%)
		(ก.ก./ไร่)	(ก.ก./ไร่)	
ตาซอแดง	294.12	204.93	89.18	29.43
ข้าวขาว	287.97	270.55	17.42	8.36
เขียวหวาน	211.71	464.38	-252.68	-54.28
เบี้ยด้อ	238.26	221.09	17.17	4.66

ข้าวไร่พันธุ์ข้าวขาว แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในสถานีทดลอง (การทดลองที่ 1) เท่ากับ 287.97 กิโลกรัมต่อไร่ สูงกว่าค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในแปลงเกษตรกร ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย 270.55 กิโลกรัมต่อไร่ เท่ากับ 17.42 กิโลกรัมต่อไร่ หรือเท่ากับ 8.36 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 19)

ข้าวไร่พันธุ์เขียวหวาน แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในสถานีทดลอง (การทดลองที่ 1) เท่ากับ 211.71 กิโลกรัมต่อไร่ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในแปลงเกษตรกร ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย 464.38 กิโลกรัมต่อไร่ เท่ากับ 252.68 กิโลกรัมต่อไร่ หรือเท่ากับ 54.28 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 19)

ข้าวไร่พันธุ์เบี้ยด้อ แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในสถานีทดลอง (การทดลองที่ 1) เท่ากับ 238.26 กิโลกรัมต่อไร่ สูงกว่าค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในแปลงเกษตรกร ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย 221.09 กิโลกรัมต่อไร่ เท่ากับ 17.17 กิโลกรัมต่อไร่ หรือเท่ากับ 4.66 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 19)

ผลการทดลองที่ 2

จากการศึกษาพันธุ์ข้าวไร่ที่เกยตระกรบนพื้นที่สูงใช้เป็นพันธุ์ปลูกมากที่สุดในแต่ละระดับความสูง พบว่า

พันธุ์ข้าวไร่ที่ใช้ปลูกมาก ที่ระดับความสูง 500-700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง ได้แก่ ข้าวไร่พันธุ์ข้าวขาว

พันธุ์ข้าวไร่ที่ใช้ปลูกมาก ที่ระดับความสูง 700-1,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง ได้แก่ ข้าวไร่พันธุ์ลาซอแดง

พันธุ์ข้าวไร่ที่ใช้ปลูกมาก ที่ระดับความสูง 1,000-1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง ได้แก่ ข้าวไร่พันธุ์บีโอบี้

ทำการศึกษาเปรียบเทียบปริมาณของผลผลิตข้าวไร่ที่เกยตระกรใช้ปลูกมากในแต่ละระดับความสูง ได้แก่ พันธุ์ข้าวขาว พันธุ์ลาซอแดง และพันธุ์บีโอบี้ ทำการทดลองเปรียบเทียบผลผลิตในพื้นที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง 3 ระดับ ได้แก่

- พื้นที่ระดับความสูง 500-700 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง

ทำการทดลองในแปลงวิจัยพืช สถานีเกษตรหลวงปางเค (ความสูง 650 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง)

- พื้นที่ระดับความสูง 700-1,000 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง

ทำการทดลองในแปลงเกษตรศูนย์ฯ หัวยน้ำริน (ความสูง 900 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง)

- พื้นที่ระดับความสูง 1,000-1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง

ทำการทดลองในแปลงเกษตรศูนย์ฯ ขุนแปะ (ความสูง 1,100 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง)

ในแต่ละพื้นที่ ทำการทดลอง โดยวางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCBD) จำนวน 4 ชั้้ พบว่า

ผลผลิตต่อไร่ของข้าวทั้ง 3 พันธุ์ ที่ทดลองในแปลงวิจัยพืช สถานีเกษตรหลวงปางเค (ความสูง 650 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง) มีความแตกต่างทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ โดย พันธุ์ลาซอแดง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 330.68 กิโลกรัมต่อไร่ ไม่แตกต่างทางสถิติ กับพันธุ์ข้าวขาว ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยรองลงมาเท่ากับ 310.44 กิโลกรัมต่อไร่ แต่ทั้ง 2 พันธุ์ แตกต่างทางสถิติกับพันธุ์บีโอบี้ ที่แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ต่ำสุด เท่ากับ 259.72 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 แสดงผลผลิตต่อไร่ ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบผลผลิตของข้าวไร่ 3 พันธุ์ที่ปลูกในพื้นที่ความสูง 650 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล ปานกลาง

พันธุ์	ผลผลิต ต่อไร่ (ก.ก./ไร่)	ผลผลิต		ดัชนี การเก็บเกี่ยว	จำนวน			เบอร์เซ็นต์ เมล็ดดี	น้ำหนัก 1,000 เมล็ด
		ทางชีวภาพ (กรัม/ตร.ม.)	ทางเศรษฐศาสตร์ (กรัม/ตร.ม.)		รวมต่อ กอ (รวม/กอ)	เมล็ดดีต่อ รวม (เมล็ด/รวม)	เมล็ดลีบต่อ รวม (เมล็ด/รวม)		
บีโอะเจ'	259.72 ^b	492.08 ^a	162.32 ^b	0.2480 ^b	8.15 ^b	72.18	19.35	78.56	34.03 ^a
ข้าวขาว	310.44 ^a	413.26 ^b	194.02 ^a	0.3194 ^a	11.60 ^a	72.60	23.70	75.63	30.47 ^c
ลาซอแดง	330.68 ^a	411.96 ^b	206.67 ^a	0.3335 ^a	13.20 ^a	72.53	26.40	74.01	32.56 ^b
Mean	300.28	439.10	187.67	0.3003	10.98	72.02	25.07	74.50	32.35
F-Test	*	**	*	**	*	ns	ns	ns	**
CV (%)	9.14	4.55	9.14	8.12	16.66	9.71	33.59	8.27	1.33

ตารางที่ 21 แสดงผลผลิตต่อไร่ ดัชนีการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบผลผลิตของข้าวไร่ 3 พันธุ์ที่ปลูกในพื้นที่ความสูง 900 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล ปานกลาง

พันธุ์	ผลผลิต ต่อไร่ (ก.ก./ไร่)	ผลผลิต		ดัชนี การเก็บเกี่ยว	จำนวน			เปอร์เซ็นต์ เมล็ดดี (%)	น้ำหนัก (กรัม)
		ทางชีวภาพ (กรัม/ตร.ม.)	ทางเศรษฐศาสตร์ (กรัม/ตร.ม.)		วงต่อกรอ (วง/กอ)	เมล็ดดีต่อวง (เมล็ด/วง)	เมล็ดถังต่อวง (เมล็ด/วง)		
บีอี้เปล	272.10 ^b	402.43 ^a	170.06 ^b	0.2970 ^b	9.55 ^b	63.65	14.95	81.34	32.96
ข้าวขาว	320.57 ^a	379.83 ^b	200.36 ^a	0.3448 ^a	11.25 ^a	70.45	17.10	80.59	30.39
ลาซอแดง	329.09 ^a	375.03 ^b	205.68 ^a	0.3543 ^a	12.50 ^a	69.40	19.05	78.54	33.54
Mean	307.25	385.76	192.03	0.3321	11.10	67.83	17.03	80.16	32.29
F-Test	*	ns	*	**	*	ns	ns	ns	ns
CV (%)	6.59	4.83	6.59	6.34	8.33	9.50	28.49	5.14	5.06

ตารางที่ 22 แสดงผลผลิตต่อไร่ ค่านิการเก็บเกี่ยว และองค์ประกอบของผลผลิตของข้าวไร่ 3 พันธุ์ที่ปลูกในพื้นที่ความสูง 1,100 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล ปานกลาง

พันธุ์	ผลผลิต ต่อไร่ (ก.ก./ไร่)	ผลผลิต		ค่านิการ เก็บเกี่ยว	จำนวน รวมต่อไร่ (ร旺/กอ)	เมล็ดดีต่อร旺		เมล็ดดี (%)	เบอร์เซ็นต์ เมล็ดดี (กรัม)	น้ำหนัก 1,000 เมล็ด
		ทางชีวภาพ (กรัม/ตร.ม.)	ทางศรമชุศาสตร์ (กรัม/ตร.ม.)			เมล็ดดีต่อร旺 (เมล็ด/ร旺)	เมล็ดดีบ่อร旺 (เมล็ด/ร旺)			
บีโอยี่	332.29 ^a	370.52 ^a	207.68 ^a	0.3589	11.9 ^a	77.40	17.15	82.22	34.04 ^a	
ข้าวขาว	291.45 ^b	329.04 ^b	182.15 ^b	0.3563	10.5 ^b	67.75	21.25	76.56	30.31 ^b	
ลาซอแಡง	264.64 ^b	328.18 ^b	165.40 ^b	0.3352	10.9 ^b	66.70	13.55	83.53	31.59 ^b	
Mean	296.12	342.58	185.07	0.3501	11.10	70.62	17.32	80.77	31.98	
F-Test	**	*	**	ns	**	ns	ns	ns	**	
CV (%)	4.84	4.51	4.84	4.13	12.54	15.86	39.78	6.33	1.57	

ผลผลิตต่อไร่ของข้าวทั้ง 3 พันธุ์ ที่ทดลองในแปลงเกษตรกร ศูนย์ฯ หัวยน้ำริน (ความสูง 900 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง) มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซ็นต์ โดยพันธุ์ลาซาชอเดง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 329.29 กิโลกรัมต่อไร่ ไม่แตกต่างทางสถิติกับพันธุ์ข้าวขาว ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยรองลงมาเท่ากับ 320.57 กิโลกรัมต่อไร่ แต่ทั้งสองพันธุ์ แตกต่างทางสถิติกับพันธุ์บีโอยแข็ง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 272.10 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ 21)

ผลผลิตต่อไร่ของข้าวทั้ง 3 พันธุ์ ที่ทดลองในแปลงเกษตรกร ศูนย์ฯ บุนนา (ความสูง 1,100 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง) มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซ็นต์ โดยพันธุ์บีโอยแข็ง แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 332.29 กิโลกรัมต่อไร่ แตกต่างทางสถิติกับพันธุ์ข้าวขาวและลาซาชอเดง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยรองลงมาเท่ากับ 291.45 และ 264.64 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 22)

จากการศึกษาความแตกต่างของผลผลิตข้าวไร่ที่ปลูกในแปลงทดลอง ปี พ.ศ. 2546 (การทดลองที่ 2) เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของผลผลิตข้าวไร่ในแปลงเกษตรกร (การศึกษาที่ 1) โดยเปรียบเทียบข้าวไร่พันธุ์เดียวกัน ในระดับความสูงเดียวกัน พบว่า

ข้าวไร่พันธุ์ลาซาชอเดงซึ่งปลูกในแปลงทดลอง ในพื้นที่ความสูง 650 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ เท่ากับ 330.68 กิโลกรัมต่อไร่ สูงกว่าค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ ในแปลงเกษตรกร ในพื้นที่ระดับความสูง 500-700 เมตร ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย 198.49 กิโลกรัมต่อไร่ เท่ากับ 132.19 กิโลกรัมต่อไร่ หรือเท่ากับ 39.98 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 23)

ข้าวไร่พันธุ์ข้าวขาวซึ่งปลูกในแปลงทดลอง ในพื้นที่ความสูง 650 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ เท่ากับ 310.44 กิโลกรัมต่อไร่ สูงกว่าค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในแปลงเกษตรกร ในพื้นที่ระดับความสูง 500-700 เมตร ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย 221.70 กิโลกรัมต่อไร่ เท่ากับ 88.74 กิโลกรัมต่อไร่ หรือเท่ากับ 28.59 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 23)

ข้าวไร่พันธุ์ข้าวขาวซึ่งปลูกในแปลงทดลอง ในพื้นที่ความสูง 900 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ เท่ากับ 320.57 กิโลกรัมต่อไร่ สูงกว่าค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ ในแปลงเกษตรกร ในพื้นที่ระดับความสูง 700-1,000 เมตร ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย 309.51 กิโลกรัมต่อไร่ เท่ากับ 11.06 กิโลกรัมต่อไร่ หรือเท่ากับ 3.45 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 แสดงปริมาณของและความแตกต่างผลผลิตข้าวไร่ 3 พันธุ์ที่ปลูกในแปลงทดลอง
ปี พ.ศ. 2546 (การทดลองที่ 2) เปรียบเทียบกับผลผลิตในแปลงเกษตรกร ปี พ.ศ. 2544
(การศึกษาที่ 1)

พันธุ์ข้าว	แปลงทดลอง		แปลงเกษตรกร		ความแตกต่าง	
	ความสูง เหนือระดับ น้ำทะเล	ผลผลิต ปานกลาง ต่อไร่	ความสูง เหนือระดับ น้ำทะเล	ผลผลิต ปานกลาง ต่อไร่	ปริมาณ	เปอร์เซ็นต์
	(เมตร)	(ก.ก./ไร่)	(เมตร)	(ก.ก./ไร่)	(ก.ก./ไร่)	(%)
ลาซอเดง	650	330.68	500-700	198.49	132.19	39.98
ข้าวขาว	650	310.44	500-700	221.70	88.74	28.59
ข้าวขาว	900	320.57	700-1,000	309.51	11.06	3.45
ลาซอเดง	900	329.09	700-1,000	232.40	96.69	29.38
บีอแย่	1,100	332.29	1,000- 1,200	258.39	73.90	22.24

ข้าวไร่พันธุ์ลาซอเดงซึ่งปลูกในแปลงทดลอง ในพื้นที่ความสูง 900 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ เท่ากับ 329.09 กิโลกรัมต่อไร่ สูงกว่าค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ในแปลงเกษตรกร ในพื้นที่ระดับความสูง 700-1,000 เมตร ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย 232.40 กิโลกรัมต่อไร่ เท่ากับ 96.69 กิโลกรัมต่อไร่ หรือเท่ากับ 29.38 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 23)

ข้าวไร่พันธุ์บีอแย่ซึ่งปลูกในแปลงทดลอง ในพื้นที่ความสูง 1,100 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ เท่ากับ 332.29 กิโลกรัมต่อไร่ สูงกว่าค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ ในแปลงเกษตรกร ในพื้นที่ระดับความสูง 1,000-1,200 เมตร ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย 258.39 กิโลกรัม ต่อไร่ เท่ากับ 73.90 กิโลกรัมต่อไร่ หรือเท่ากับ 22.24 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 23)

บทที่ 7

สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาความแตกต่างของผลผลิตข้าวไร่บนพื้นที่สูงในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย ดำเนินการศึกษาระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2544 ถึง 15 ธันวาคม พ.ศ. 2546 ทำการศึกษาความแตกต่างของผลผลิตข้าวไร่ในแปลงเกษตรกรบนพื้นที่สูง โดยทำการสุ่มเก็บตัวอย่างผลผลิตข้าวไร่ในแปลงเกษตรกรบนพื้นที่สูง ในพื้นที่รับผิดชอบของมูลนิธิโครงการหลวง จำนวน 13 แห่ง ในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงราย เพื่อศึกษาปริมาณผลผลิต องค์ประกอบของผลผลิต และทำการศึกษาวิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูกของเกษตรกร โดยวิธีการสัมภาษณ์ จากนั้นทำการศึกษาความแตกต่างของผลผลิตข้าวไร่ระหว่างแปลงเกษตรกรบนพื้นที่สูง โดยทำการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis) พบว่า สามารถจำแนกกลุ่มและองค์ประกอบของผลผลิตออกได้ จำนวน 8 กลุ่ม โดย กลุ่มที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่สูงสุด เท่ากับ 464.38 กิโลกรัมต่อไร่ สูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ทั้ง 7 กลุ่ม ที่แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ เท่ากับ 299.83, 271.72, 249.50, 221.61, 209.08, 196.20 และ 158.08 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตข้าวไร่ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลผลิต ได้แก่ พื้นที่ข้าวไร่ที่ใช้ปลูก ความสูงของพื้นที่เพาะปลูก อุณหภูมิอากาศ ปริมาณน้ำฝน ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน และวิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูกของเกษตรกร

จากการศึกษากลุ่มของปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตข้าวไร่บนพื้นที่สูง พบว่า

1. พื้นที่ข้าว พบว่า ข้าวพื้นที่ขึ้นใหม่ แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 464.38 กิโลกรัมต่อไร่ รองลงมา ได้แก่ พื้นที่ปีอ่อน ข้าวขาว, เป็นชื้อ, และพื้นที่ลากซอยแดง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตเท่ากับ 258.39, 256.91, 239.39 และ 215.44 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ และพื้นที่ข้าวกำลังแสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่ำสุด เท่ากับ 207.95 กิโลกรัมต่อไร่

2. ความสูงของพื้นที่เพาะปลูก พบว่า ผลผลิตข้าวไร่ที่ปลูกในพื้นที่เพาะปลูกที่มีระดับความสูง 1,000 ถึง 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตสูงสุด เท่ากับ 305.80 กิโลกรัมต่อไร่ รองลงมา คือ ข้าวไร่ที่ปลูกในพื้นที่เพาะปลูกที่มีระดับความสูง 700 ถึง 1,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 271.92 กิโลกรัมต่อไร่ และข้าวไร่ที่ปลูกในพื้นที่เพาะปลูกที่มีระดับความสูง 500 ถึง 700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นกลาง แสดงค่าเฉลี่ยปริมาณผลผลิตต่ำสุด เท่ากับ 217.24 กิโลกรัมต่อไร่

3. วิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูก พนว่า

3.1 วิธีการกำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยวิธีการไถถอน และวิธีการใช้ขอบถางรวมกอง แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 295.18 และ 295.82 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ รองลงมา ได้แก่ วิธีการใช้ขอบถาง – จุดไฟเผา, วิธีการใช้ไฟเผา และวิธีการใช้สารเคมี – ใช้ขอบถางซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 222.08, 221.61 และ 220.91 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

3.2 วิธีการเตรียมดินโดยการใช้รถไถ แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 342.88 กิโลกรัมต่อไร่ รองลงมา ได้แก่ การใช้ขอบบุกซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 229.24 กิโลกรัมต่อไร่ และไม่เตรียมดินแสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 222.40 กิโลกรัมต่อไร่

3.3 วิธีการทำหลุมปลูก โดยการใช้ขอบบุกเป็นหลุม แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 259.55 กิโลกรัมต่อไร่ สูงกว่า การใช้ไม้กระทุงเป็นหลุมซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 210.15 กิโลกรัมต่อไร่

3.4 ชนิดปุ๋ยที่ใช้ พนว่า การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 460.02 กิโลกรัมต่อไร่ รองลงมา ได้แก่ การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ผสมกับสูตร 46-0-0 และการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 311.23 และ 302.06 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ และการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-20-0 แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 232.10 กิโลกรัมต่อไร่

3.5 อัตราปุ๋ยที่ใช้ พนว่า การใช้ปุ๋ยอัตรา 30 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 351.62 กิโลกรัมต่อไร่ รองลงมา ได้แก่ การใช้ปุ๋ยในอัตรา 20, 40, 35, 0, 25 และ 15 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 269.63, 251.25, 241.84, 233.54, 230.00 และ 209.60 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ และการใช้ปุ๋ยอัตรา 50 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 183.08 กิโลกรัมต่อไร่

3.6 จำนวนการกำจัดวัชพืชตลอดฤดูปลูก พนว่า การกำจัดวัชพืช 2 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 306.23 กิโลกรัมต่อไร่ รองลงมา ได้แก่ การกำจัดวัชพืช 3 ครั้ง และการกำจัดวัชพืช 1 ครั้ง ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 225.81 และ 216.64 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ และการกำจัดวัชพืช 4 ครั้ง แสดงค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 199.47 กิโลกรัมต่อไร่

จากการทดลองที่ 1 ทำการศึกษาผลผลิตข้าวไร่ที่ปลูกในสถานีทดลอง โดยทำการเปรียบเทียบผลผลิตข้าวไร่ที่เก็บจากแปลงเกษตรกรบนพื้นที่สูง ในปี พ.ศ. 2544 (การศึกษาที่ 1) เมื่อปลูกภายใต้สภาพแวดล้อมและวิธีการจัดการแบบเดียวกันในสถานีทดลอง โดยทำการทดลองณ แปลงทดลองและวิจัย ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่ساใหม่ ตำบลโป่งແย়ে อำเภอเมือง จังหวัด

เชียงใหม่ (ความสูง 800 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง) วางแผนการทดลอง แบบ Randomized complete block design (RCBD) จำนวน 2 ชั้น พบร่วมกัน

ข้าวไร่พันธุ์เจ้าช่อ (พันธุ์เปรียบเทียบ) แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 411.88 กิโลกรัมต่อไร่ ไม่แตกต่างทางสถิติกับข้าวไร่จากแปลงเกษตรกร ศูนย์ฯ หัวยง แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 ศูนย์ฯ หัวยน้ำริน แปลงที่ 1 แปลงที่ 2 แปลงที่ 3 ศูนย์ฯ หนองเขียว แปลงที่ 2 แปลงที่ 3 แปลงที่ 4 ศูนย์ฯ หัวยเสี้ยว แปลงที่ 2 แปลงที่ 3 และศูนย์ฯ ทุ่งเริง แปลงที่ 4 ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 281.04, 255.23, 334.63, 290.37, 309.32, 363.26, 319.57, 328.25, 243.00 และ 291.47 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

ข้าวไร่ที่เก็บจากแปลงเกษตรกร ในปี พ.ศ. 2544 ที่นำมาปลูกในสถานีทดลอง (การทดลองที่ 1) พบร่วมกัน มีจำนวนทั้งสิ้น 4 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ลาซอแดง พันธุ์ข้าวขาว พันธุ์เขียวหนู และพันธุ์เบี้ล้อ ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่เมื่อปลูกในสถานีทดลอง เท่ากับ 294.12, 287.97, 211.71 และ 238.26 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ ที่เก็บจากแปลงเกษตรกร ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ย เท่ากับ 204.93, 270.55, 464.38 และ 221.09 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ พบร่วมกัน ข้าวไร่พันธุ์ลาซอแดง พันธุ์ข้าวขาว และพันธุ์เบี้ล้อ แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่เมื่อปลูกในสถานีทดลอง สูงกว่าค่าเฉลี่ยในแปลงเกษตรกร เท่ากับ 89.18, 17.42 และ 17.17 กิโลกรัมต่อไร่ หรือเท่ากับ 29.43, 8.36 และ 4.66 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และข้าวไร่พันธุ์เขียวหนู แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่เมื่อปลูกในสถานีทดลอง ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในแปลงเกษตรกร เท่ากับ 252.68 กิโลกรัมต่อไร่ หรือเท่ากับ 54.28 เปอร์เซ็นต์

จากการทดลองที่ 2 ทำการศึกษาผลผลิตของพันธุ์ข้าวไร่ที่เก็บตระบวนพื้นที่สูงใช้เป็นพันธุ์ปลูกมากที่สุดในแต่ละระดับความสูงของพื้นที่เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง จำนวน 3 พันธุ์ ได้แก่ ข้าวไร่พันธุ์ข้าวขาว (500-700 เมตร) ข้าวไร่พันธุ์ลาซอแดง (700-1,000 เมตร) และข้าวไร่พันธุ์เบี้ล้อ (1,000-1,200 เมตร) โดยทำการทดลองในพื้นที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง 3 ระดับ ได้แก่ สถานีเกษตรหลวงปางมะ (650 เมตร) ศูนย์ฯ หัวยน้ำริน (900 เมตร) ศูนย์ฯ บุนนาค (1,100 เมตร) โดยในแต่ละพื้นที่ ทำการทดลอง โดยวางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCBD) จำนวน 4 ชั้น พบร่วมกัน ข้าวไร่พันธุ์ลาซอแดง ที่ปลูกในพื้นที่ระดับความสูง 650, 900 และ 1,100 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ เท่ากับ 330.68, 329.29 และ 264.64 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ ไม่แตกต่างทางสถิติกับพันธุ์ข้าวขาว ที่แสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 310.44, 320.57 และ 291.45 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ แต่ค่าเฉลี่ยของทั้งสองพันธุ์แตกต่างทางสถิติกับพันธุ์เบี้ล้อ ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 259.72, 272.10 และ 332.29 กิโลกรัม

ต่อไป ตามลำดับ โดยที่ข้าวไร่พันธุ์ลักษณะเดงและพันธุ์ข้าวขาว แสดงค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่สูงกว่า พันธุ์ปีอ่อนเบร์ เมื่อปลูกในพื้นที่ระดับความสูง 650 และ 900 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง แต่ แสดงค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเมื่อปลูกในพื้นที่ความสูง 1,100 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการเกษตรและกรมส่งเสริมสหกรณ์. 2541. เทคโนโลยีการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดี.
กรมวิชาการเกษตร. กรุงเทพฯ. 124 หน้า.
- เฉลิมพล แซมเพชร. 2542. สรีริวิทยาการผลิตพืชไร่. ภาควิชาพืชไร่ คณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. นพบุรีการพิมพ์:เชียงใหม่. 276 หน้า.
- ทวี คุปต์กัญจนากุล. 2539. การเพิ่มศักยภาพผลผลิตของข้าว: มุมมองทางสรีริวิทยา. หน้า 75-91.
ใน การสัมมนาวิชาการครบรอบ 80 ปี ศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี วันที่ 13 – 14 พฤษภาคม
2539 ณ ศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี. มีเดีย เพรส: กรุงเทพฯ.
- วรวิทย์ พานิชย์พัฒน์ สุเทพ ลิ้มทองกุล และ สุเทพ นุชสวัสดิ์. 2529. ความรู้เรื่องข้าว.
หน้า 22-54. ใน วรวิทย์ พานิชย์พัฒน์ และคณะ.(ผู้ร่วมรวม). การทำงานน้ำฝน.
พิมพ์ครั้งที่ 7. กรมวิชาการเกษตร. กรุงเทพฯ.
- สุรพล อุดมศักดิ์. 2536. สถิติการวางแผนการทดลอง เล่ม 1. สมมติรอฟเซท: กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 382 หน้า.
- สรัสวดี ดำรงการเดิศ. 2533. รายงานการพัฒนาการเกษตร กรณีศึกษาเรื่องข้าว. สำนักงาน
เศรษฐกิจการเกษตร. 30 หน้า.
- สุวิทย์ เถาห์คิริวงศ์. 2532. ถาวรภาพของการเกษตรในระบบการทำฟาร์ม. หน้า 124-138.
ใน เอกสารเสนอการสัมมนาระบบการทำฟาร์ม ครั้งที่ 6 วันที่ 27 – 30 มีนาคม 2532
ณ โรงแรมโน蛮ะ จ.ขอนแก่น.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2544. สถิติการเพาะปลูก ผลผลิต และการส่งออกข้าว
[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.oae.go.th> (5 มกราคม 2544).
- หทัยชนก คงเกี้ยว. 2542. ปัญหาพิเศษเรื่อง การเปรียบเทียบพันธุ์ข้าวไร่ที่ดำเนินงานต่อโรคใบจุด
(*Curvularia leaf spot*) ซึ่งเกิดจากเชื้อ (*Curvularia lunata*) (Wakker) Boedijn. คณะ
ผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 58 หน้า.
- อภินันท์ กำนับรัตน์, Moreau, D., Guis, B. Le และ ประกิจ ทองคำ. 2532. วิธีการวินิจฉัยปัจจัย
จำกัดผลผลิตพืชโดยใช้ข้อมูลร่วมระหว่างไร่นาเกษตรกร และสถานีทดลอง. หน้า 94-113.
ใน เอกสารเสนอการสัมมนาระบบการทำฟาร์ม ครั้งที่ 6 วันที่ 27 – 30 มีนาคม 2532
ณ โรงแรมโน蛮ะ จ.ขอนแก่น.
- อรรควรุณิ ทัศน์สองชั้น. 2526. เรื่องของข้าว. ภาควิชาพืชไร่นา คณะเกษตร มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ. 315 หน้า.

อาคม กาญจนประโชนติ. 2530. ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการเกษตรบนที่สูง. หน้า 78-103.

ใน เอกสารประกอบการสัมมนาปริญญาโท คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2530.

Khush, G. S. 1996. **Rice breeding – status and challenges.** In seminar on the 80 th anniversary of Pathumthani rice research center. 13 – 14 November 1996. Pathumthani rice research center. Pathumthani, Thailand. 236 p.

Mackay, K.T. 1988. **Sustainable agricultural systems issues for farming systems.** Paper presented at the 19th Working Group Meeting of the Asian Rice Farming Systems Network, Held at Baguio, Philippines, 11-15 November 1988. 138 p.

Yoshida, S. 1981. **Fundamentals of Rice Crop Scince.** IRRI. Los Banos, Philippines. 269 p.

ตารางที่ 24 แสดงความสูงหนึ่งระดับน้ำทะเลเปาんกลางของแปลงปลูกข้าวไร่ ในพื้นที่ศูนย์พัฒนา
โครงการหลวงต่าง ๆ

พื้นที่ปลูกข้าวไร่	ความสูงหนึ่งระดับน้ำทะเลเปาんกลาง (เมตร)
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแกน้อย	1,000
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงบุนแปะ	1,035
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงทุ่งเริง	780
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงทุ่งเริง	640
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงทุ่งหลวง	980
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงอินทนนท์	1,280
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่สะป้อ	580
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียว	750
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองหอย	1,185
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหัวน้ำริน	900
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหัวโถ่	900
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหัวเสี้ยว	620
สถานีเกษตรหลวงปางเคด	650

ตารางที่ 25 แสดงค่าความเป็นกรด-ด่าง และปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน ในแปลงปลูกข้าวไร่ของเกษตรกรในปี พ.ศ. 2544

แปลงปลูก	pH	OM	N	P	K	Ca	Mg
แก่น้อย 1	4.8	3.71	0.186	14.10	144.14	19.88	11.93
แก่น้อย 2	4.9	3.86	0.193	14.77	166.34	59.41	20.00
ขุนแป๊ะ 1	4.2	1.42	0.071	61.58	184.00	23.95	32.00
ขุนแป๊ะ 2	5.0	4.38	0.219	4.86	303.00	241.58	44.00
ขุนแป๊ะ 3	4.5	9.37	0.469	14.58	153.00	15.97	3.99
ขุนแป๊ะ 4	5.1	3.71	0.186	27.37	152.00	499.00	48.00
ขุนแป๊ะ 5	4.6	7.58	0.379	0.53	89.00	7.92	12.00
ทุ่งเรา 1	7.1	5.22	0.260	101.20	527.00	2910.00	224.00
ทุ่งเรา 2	6.3	3.13	0.160	3.86	362.00	1850.00	156.00
ทุ่งเริง 1	5.8	3.25	0.160	2.69	98.00	688.00	66.00
ทุ่งเริง 2	5.8	3.27	0.160	50.00	192.00	1390.00	123.00
ทุ่งเริง 3	5.4	2.89	0.140	38.64	257.00	1334.00	147.00
ทุ่งเริง 4	5.6	3.29	0.160	9.93	200.00	779.00	158.00
ทุ่งเริง 5	5.7	4.28	0.210	9.59	428.00	1410.00	229.00
ทุ่งเริง 6	5.8	3.32	0.170	42.64	67.00	5252.00	106.00
ทุ่งเริง 7	7.3	3.25	0.160	41.11	19.00	4539.00	58.00
ทุ่งเริง 8	7.4	3.11	0.160	45.79	56.00	4539.00	90.00
ทุ่งหลวง 1	5.4	1.88	0.094	22.28	76.00	389.66	11.93
ปางดะ 1	4.6	3.37	0.169	13.72	60.00	72.00	28.00
แม่สะปือก 1	5.7	2.71	0.136	53.16	123.76	998.02	79.21
แม่สะปือก 2	5.4	2.97	0.149	11.07	67.06	1041.42	78.90
แม่สะปือก 3	5.7	2.93	0.147	24.48	45.82	932.27	59.76
แม่สะปือก 4	6.6	2.65	0.133	2.68	249.51	840.24	294.68
แม่สะปือก 5	6.0	2.01	0.101	10.56	113.95	1182.71	98.23

ตารางที่ 25 (ต่อ)

แปลงปลูก	pH	OM	N	P	K	Ca	Mg
แม่สะปือก 6	6.1	2.46	0.123	3.98	152.17	1118.58	83.00
แม่สะปือก 7	5.9	5.19	0.260	17.31	154.00	1460.00	128.00
แม่สะปือก 8	6.1	5.12	0.256	20.42	179.00	1328.00	132.00
แม่สะปือก 9	5.9	2.62	0.131	28.60	69.88	811.02	66.93
แม่สะปือก 10	5.2	2.27	0.114	8.04	608.78	163.68	35.93
แม่สะปือก 11	5.4	2.43	0.122	17.50	89.11	201.98	15.84
หนองเขียว 1	5.6	4.24	0.212	121.25	221.00	718.25	139.00
หนองเขียว 2	5.6	3.71	0.186	72.20	154.76	587.30	56.00
หนองเขียว 3	6.0	6.23	0.312	269.34	619.00	3631.68	332.00
หนองเขียว 4	6.0	4.95	0.248	167.71	490.00	2904.76	275.00
หนองหอย 1	5.1	3.52	0.176	49.60	112.00	1014.00	117.00
หนองหอย 2	7.4	3.06	0.150	59.70	117.00	3852.00	116.00
หัวยน้ำริบ 1	5.4	5.35	0.270	2.01	136.00	523.00	183.00
หัวยน้ำริบ 2	5.8	5.77	0.290	4.79	226.00	1526.00	289.00
หัวยน้ำริบ 3	5.8	4.91	0.250	3.29	103.00	595.00	195.00
หัวยโป่ง 1	6.0	5.89	0.295	10.59	248.00	3333.00	473.00
หัวยโป่ง 2	6.1	6.23	0.312	8.19	140.00	3101.00	459.00
หัวยโป่ง 3	5.4	3.98	0.199	228.91	103.00	2280.00	68.00
หัวยเสี้ยว 1	6.0	4.07	0.200	11.71	273.00	755.00	248.00
หัวยเสี้ยว 2	6.0	2.97	0.150	7.57	175.00	584.00	128.00
หัวยเสี้ยว 3	6.3	3.07	0.150	6.16	201.00	1113.00	138.00
หัวยเสี้ยว 4	6.2	3.99	0.200	4.58	283.00	1127.00	249.00
อินทนนท์ 1	5.4	2.43	0.122	10.42	36.78	139.00	3.98
อินทนนท์ 2	5.3	2.97	0.149	16.96	37.85	303.00	8.00

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนแรงงาน พื้นที่ปลูก พืชปลูกก่อนปลูกข้าวไร่ และวิธีกำจัดวัชพืช ก่อนการเตรียมดินของเกษตรกรในปี พ.ศ. 2544

แปลงปลูก	จำนวนแรงงาน	พื้นที่ปลูก	พืชปลูกก่อนปลูกข้าวไร่	วิธีกำจัดวัชพืชก่อนเตรียมดิน
แก่น้อย 1	2	2	ทึ่งว่าง	ไถกลบ
แก่น้อย 2	2	2	ทึ่งว่าง	ไถกลบ
บุนแปะ 1	2	2	ทึ่งว่าง	สารเคมี-ขอบถาง
บุนแปะ 2	3	2	หอมแดง	ขอบถาง-ไฟเผา
บุนแปะ 3	4	3	กะหล่ำปลี	ขอบถาง-ไฟเผา
บุนแปะ 4	3	2	กะหล่ำปลี	สารเคมี-ขอบถาง
บุนแปะ 5	2	3	กะหล่ำปลี	ขอบถาง-ไฟเผา
ทุ่งเรา 1	3	2	ทึ่งว่าง	ขอบถาง-ไฟเผา
ทุ่งเรา 2	2	2	ทึ่งว่าง	ขอบถาง-ไฟเผา
ทุ่งเริง 1	3	3	ทึ่งว่าง	ขอบถาง-ไฟเผา
ทุ่งเริง 2	2	2	ทึ่งว่าง	จุดไฟเผา
ทุ่งเริง 3	2	1	ผักกาดขาวปลี	ขอบถางรวมกอง
ทุ่งเริง 4	2	2	ทึ่งว่าง	ขอบถางรวมกอง
ทุ่งเริง 5	2	1	ทึ่งว่าง	ขอบถางรวมกอง
ทุ่งเริง 6	8	5	ผักกาดขาวปลี	ขอบถางรวมกอง
ทุ่งเริง 7	4	2	ทึ่งว่าง	จุดไฟเผา
ทุ่งเริง 8	2	2	ทึ่งว่าง	จุดไฟเผา
ทุ่งหลวง 1	2	3	ทึ่งว่าง	ไถกลบ
ปางดะ 1	2	1	ทึ่งว่าง	ขอบถาง-ไฟเผา
แม่สะปือก 1	4	3	ทึ่งว่าง	จุดไฟเผา
แม่สะปือก 2	2	1	ทึ่งว่าง	จุดไฟเผา
แม่สะปือก 3	3	3	ทึ่งว่าง	ไถกลบ
แม่สะปือก 4	3	1	ทึ่งว่าง	ไถกลบ
แม่สะปือก 5	3	3	ทึ่งว่าง	จุดไฟเผา

ตารางที่ 26 (ต่อ)

แปลงปุลก	จำนวนแรงงาน	พื้นที่ปุลก	พืชปุลกก่อนปลูกข้าวไร่	วิธีกำจัดวัชพืชก่อนเตรียมดิน
แม่สะปือก 6	3	2	ทึ่งว่าง	จุดไฟเผา
แม่สะปือก 7	4	1	ทึ่งว่าง	ไถกลบ
แม่สะปือก 8	2	1	ทึ่งว่าง	ไถกลบ
แม่สะปือก 9	2	3	ทึ่งว่าง	ไถกลบ
แม่สะปือก 10	2	2	ทึ่งว่าง	จุดไฟเผา
แม่สะปือก 11	2	4	ทึ่งว่าง	ไถกลบ
หนองเขียว 1	1	1	ไม้ผล	ไถกลบ
หนองเขียว 2	1	2	ทึ่งว่าง	ไถกลบ
หนองเขียว 3	2	6	ไม้ดอก	ไถกลบ
หนองเขียว 4	3	5	ไม้ดอก	ไถกลบ
หนองหอย 1	2	2	ทึ่งว่าง	สารเคมี-ขอบถาง
หนองหอย 2	2	2	ทึ่งว่าง	ไถกลบ
หัวยน้ำริน 1	3	2	ข้าวโพด	ขอบถาง-ไฟเผา
หัวยน้ำริน 2	4	2	ข้าวโพด	ขอบถาง-ไฟเผา
หัวยน้ำริน 3	3	1	ข้าวโพด	ขอบถาง-ไฟเผา
หัวยโpong 1	2	3	กะหล่ำปลี	ขอบถาง-ไฟเผา
หัวยโpong 2	2	3	ทึ่งว่าง	ขอบถาง-ไฟเผา
หัวยโpong 3	2	1	ทึ่งว่าง	สารเคมี-ขอบถาง
หัวยเสี้ยว 1	3	4	ข้าวโพด	ขอบถางรวมกอง
หัวยเสี้ยว 2	3	7	ไม้ผล	ขอบถางรวมกอง
หัวยเสี้ยว 3	3	3	ไม้ผล	ขอบถางรวมกอง
หัวยเสี้ยว 4	2	1	ข้าวโพด	ขอบถาง-ไฟเผา
อินทนนท์ 1	3	3	ทึ่งว่าง	ไถกลบ
อินทนนท์ 2	2	2	ทึ่งว่าง	ไถกลบ

ตารางที่ 27 แสดงวิธีการจัดการในแปลงเพาะปลูกข้าวไร่ของเกษตรกรในปี พ.ศ. 2544

แปลงปลูก	วิธีการเตรียมดิน	วิธีทำหลุมปลูก	ปริมาณปุ๋ย	จำนวนการกำจัดวัชพืช
แกน้อย 1	ใช้รถไถ	ขอบบุคเป็นหลุม	30	2
แกน้อย 2	ใช้รถไถ	ขอบบุคเป็นหลุม	30	2
บุนแปะ 1	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	20	1
บุนแปะ 2	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	25	3
บุนแปะ 3	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	25	1
บุนแปะ 4	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	30	2
บุนแปะ 5	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	20	2
ทุ่งเรา 1	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	0	2
ทุ่งเรา 2	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	0	2
ทุ่งเริง 1	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	15	1
ทุ่งเริง 2	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	20	1
ทุ่งเริง 3	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	35	2
ทุ่งเริง 4	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	50	2
ทุ่งเริง 5	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	40	1
ทุ่งเริง 6	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	0	3
ทุ่งเริง 7	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	50	1
ทุ่งเริง 8	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	0	2
ทุ่งหลวง 1	ใช้รถไถ	ขอบบุคเป็นหลุม	20	2
ปางคง 1	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	0	1
แม่สะปือก 1	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	0	1
แม่สะปือก 2	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	15	1
แม่สะปือก 3	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	15	1
แม่สะปือก 4	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	15	1
แม่สะปือก 5	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	0	1

ตารางที่ 27 (ต่อ)

แปลงปลูก	วิธีการเตรียมดิน	วิธีทำหลุมปลูก	ปริมาณปุ๋ย	จำนวนการกำจัดวัชพืช
แม่สะปือก 6	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	15	1
แม่สะปือก 7	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	0	1
แม่สะปือก 8	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	0	1
แม่สะปือก 9	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	20	1
แม่สะปือก 10	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	0	1
แม่สะปือก 11	ใช้รอบไถ	ขอบบุคเป็นหลุม	20	1
หนองเขียว 1	ใช้รถไถ	ขอบบุคเป็นหลุม	30	2
หนองเขียว 2	ใช้รถไถ	ขอบบุคเป็นหลุม	30	2
หนองเขียว 3	ใช้รถไถ	ขอบบุคเป็นหลุม	30	2
หนองเขียว 4	ใช้รถไถ	ขอบบุคเป็นหลุม	30	2
หนองหอย 1	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	20	1
หนองหอย 2	ใช้รถไถ	ขอบบุคเป็นหลุม	20	2
หัวยน้ำริน 1	ใช้ขอบบุค	ไม่มีกราะทุ่งหลุม	0	3
หัวยน้ำริน 2	ใช้ขอบบุค	ไม่มีกราะทุ่งหลุม	0	4
หัวยน้ำริน 3	ใช้ขอบบุค	ไม่มีกราะทุ่งหลุม	0	4
หัวยโป่ง 1	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	0	2
หัวยโป่ง 2	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	25	1
หัวยโป่ง 3	ใช้ขอบบุค	ขอบบุคเป็นหลุม	25	2
หัวยเสี้ยว 1	ไม่เตรียมดิน	ไม่มีกราะทุ่งหลุม	15	2
หัวยเสี้ยว 2	ไม่เตรียมดิน	ไม่มีกราะทุ่งหลุม	0	3
หัวยเสี้ยว 3	ไม่เตรียมดิน	ไม่มีกราะทุ่งหลุม	0	3
หัวยเสี้ยว 4	ไม่เตรียมดิน	ไม่มีกราะทุ่งหลุม	50	2
อินทนนท์ 1	ใช้รถไถ	ขอบบุคเป็นหลุม	20	1
อินทนนท์ 2	ใช้รถไถ	ขอบบุคเป็นหลุม	20	1

ตารางที่ 28 แสดงข้อมูลอุตุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2544 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนา
โครงการหลวงวนเปะ

	อุณหภูมิอากาศ			ความชื้นสัมพัทธ์ (%)		น้ำฝน (มม.)
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	8.00	15.00	
มกราคม	-	-	-	-	-	-
กุมภาพันธ์	-	-	-	-	-	-
มีนาคม	31.5	14.9	23.2	-	-	0.0
เมษายน	32.5	17.5	25.0	-	-	39.1
พฤษภาคม	29.4	19.0	24.2	-	-	383.7
มิถุนายน	27.0	20.4	23.7	-	-	72.4
กรกฎาคม	26.1	20.0	23.0	-	-	121.4
สิงหาคม	26.3	20.1	23.2	-	-	300.0
กันยายน	26.3	19.2	22.7	-	-	355.3
ตุลาคม	28.9	16.9	22.9	-	-	266.7
พฤษจิกายน	25.2	15.5	20.3	-	-	324.3
ธันวาคม	26.1	12.7	19.4	-	-	53.8
เฉลี่ย	27.9	17.6	22.8	-	-	-
รวม						1,916.7

ตารางที่ 29 แสดงข้อมูลอุตุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2544 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนา
โครงการหลวงอินทนที

อุณหภูมิอากาศ (องศาเซลเซียส)	ความชื้นสัมพัทธ์ (%)			น้ำฝน (มม.)	
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย		
มกราคม	25.8	12.8	18.4	71.2	-
กุมภาพันธ์	26.3	14.5	20.0	60.4	-
มีนาคม	26.2	16.8	20.8	70.9	-
เมษายน	31.9	19.5	24.0	61.8	-
พฤษภาคม	26.9	18.9	22.3	80.1	-
มิถุนายน	25.8	19.0	21.2	82.9	-
กรกฎาคม	25.3	19.0	20.3	84.0	-
สิงหาคม	25.8	18.8	21.8	81.9	-
กันยายน	26.1	18.3	20.9	86.5	-
ตุลาคม	25.5	16.6	20.4	86.7	-
พฤศจิกายน	23.5	12.7	16.7	87.6	-
ธันวาคม	24.4	12.9	17.8	86.4	-
เฉลี่ย	26.1	16.6	20.4	78.4	-
รวม					2,039.0

ตารางที่ 30 แสดงข้อมูลอุดตุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2544 ของพื้นที่สูนับพัฒนา โครงการหลวงทั่วหลวง

ตารางที่ 31 แสดงข้อมูลอุตุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2544 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนา
โครงการหลวงแกน้อย

อุณหภูมิอากาศ (องศาเซลเซียส)	ความชื้นสัมพัทธ์ (%)			น้ำฝน (มม.)	
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย		
มกราคม	24.2	10.1	16.2	88.1	-
กุมภาพันธ์	24.2	11.1	16.7	88.6	-
มีนาคม	28.9	16.5	21.8	91.0	-
เมษายน	32.2	20.6	25.6	87.6	-
พฤษภาคม	31.0	20.4	24.9	91.2	-
มิถุนายน	32.4	22.3	26.6	91.5	-
กรกฎาคม	28.6	21.0	24.3	92.9	-
สิงหาคม	28.8	21.2	24.4	93.7	-
กันยายน	30.3	21.0	25.0	94.2	-
ตุลาคม	26.7	21.4	23.7	98.6	-
พฤศจิกายน	23.9	14.4	28.4	95.9	-
ธันวาคม	23.7	11.9	17.0	95.0	-
เฉลี่ย	27.9	17.7	22.0	92.3	-
รวม					1,545.0

ตารางที่ 32 แสดงข้อมูลอุตุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2544 ของพื้นที่ชุมชนพัฒนา
โครงการหลวงหนองเขียว

	อุณหภูมิอากาศ			ความชื้นสัมพัทธ์ (%)		น้ำฝน (มม.)
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	8.00	15.00	เฉลี่ย
มกราคม	-	-	-	-	-	-
กุมภาพันธ์	-	-	-	-	-	-
มีนาคม	-	-	-	-	-	-
เมษายน	-	-	-	-	-	-
พฤษภาคม	27.4	20.6	24.0	-	-	586.7
มิถุนายน	28.3	20.8	24.5	-	-	440.0
กรกฎาคม	27.7	20.6	24.2	-	-	1,017.0
สิงหาคม	28.7	20.9	24.8	-	-	302.0
กันยายน	27.3	20.8	24.0	-	-	441.0
ตุลาคม	28.1	19.5	23.8	-	-	553.0
พฤษจิกายน	-	-	-	-	-	-
ธันวาคม	-	-	-	-	-	-
เฉลี่ย	27.9	20.5	24.2	-	-	-
รวม						3,339.7

ตารางที่ 33 แสดงข้อมูลอุตุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2544 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนา
โครงการหลวงหนองหอย

ตารางที่ 34 แสดงข้อมูลอุตุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2544 ของพื้นที่สถานีเกษตรหลวงปางคำ

ตารางที่ 35 แสดงข้อมูลอุดตันนิยมวิทยาเขติ่รายเดือน ในปี พ.ศ. 2544 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนา
โครงการหลวงหัวใหญ่ปิง

ตารางที่ 36 แสดงข้อมูลอุตุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2544 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนา
โครงการหลวงหัวยน้ำริน

ตารางที่ 37 แสดงข้อมูลอุตุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2545 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนา
โครงการหลวงแม่สาใหม่

ตารางที่ 38 แสดงค่าความเป็นกรด-ด่าง และปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน ในแปลงทดลองและวิจัย
ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่สาไหม่ในปี พ.ศ. 2545

ธาตุอาหารพืช	ปริมาณ
pH	5.2
OM	3.48
N	0.174
P	64.84
K	124.36
Ca	848.72
Mg	158.97

ตารางที่ 39 แสดงค่าความเป็นกรด-ด่าง และปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน ของแปลงทดลอง
ในพื้นที่ปลูกข้าวไร่ของเกษตรกรบนพื้นที่สูง ในปี พ.ศ. 2546

แปลงปลูก	pH	OM	N	P	K	Ca	Mg
สถานีปางดะ	4.8	6.42	0.321	24.52	121.26	96.97	36.00
ศูนย์ฯหัวน้ำริบ	5.4	5.14	0.257	18.96	143.38	486.34	160.98
ศูนย์ฯขุนแปะ	5.2	5.86	0.293	36.84	88.90	156.42	78.83

ตารางที่ 41 แสดงข้อมูลอุดตุนิยมวิทยาเคลื่อนรายเดือน ในปี พ.ศ. 2546 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนา
โครงการหลวงหัวยน้ำริน

ตารางที่ 42 แสดงข้อมูลอุดุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือน ในปี พ.ศ. 2546 ของพื้นที่ศูนย์พัฒนา
โครงการหลวงชุมแพ

	อุดหนุนวิทยา			ความชื้นสัมพัทธ์ (%)		จำนวน (มม.)
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	8.00	15.00	
มกราคม	24.3	11.9	18.1	-	-	12.2
กุมภาพันธ์	27.9	12.6	20.3	-	-	0.0
มีนาคม	30.9	14.0	22.5	-	-	13.7
เมษายน	32.4	19.1	25.7	-	-	87.1
พฤษภาคม	31.1	20.6	25.9	-	-	84.5
มิถุนายน	26.9	20.2	23.5	-	-	211.8
กรกฎาคม	27.4	20.1	23.8	-	-	444.4
สิงหาคม	26.4	19.8	23.1	-	-	166.9
กันยายน	28.4	19.6	24.0	-	-	143.8
ตุลาคม	29.0	18.6	23.8	-	-	136.0
พฤษจิกายน	29.4	11.8	20.6	-	-	0.0
ธันวาคม	25.0	10.6	17.8	-	-	0.0
เฉลี่ย	28.3	16.6	22.4	-	-	
รวม						1,300.4

ประวัติผู้จัด

ชื่อสกุล

นายประภิตต์ โภสสูงเนิน

เกิดเมื่อ

27 ธันวาคม พ.ศ. 2520

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2533

ประถมศึกษา

โรงเรียนแสงสุริยานิเวศ จังหวัดนราธิวาส
มัธยมศึกษาตอนต้น

พ.ศ. 2536

โรงเรียนปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

พ.ศ. 2538

มัธยมศึกษาตอนปลาย

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดนราธิวาส
จังหวัดนราธิวาส

พ.ศ. 2540

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโลยินครราชสีมา
จังหวัดนราธิวาส

พ.ศ. 2542

วิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.)

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่

เจ้าหน้าที่ปฏิรูปที่ดิน

สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมเชียงใหม่
จังหวัดเชียงใหม่

พ.ศ. 2542

พลทหาร

กองพันทหารราบที่ 21 ค่ายสุรนารี
จังหวัดนราธิวาส

พ.ศ. 2543

ผู้ช่วยนักวิจัย

ฝ่ายวิจัย มนุนิธิโครงการหลวง
จังหวัดเชียงใหม่

พ.ศ. 2547

เจ้าหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนา

ฝ่ายพัฒนา มนุนิธิโครงการหลวง
จังหวัดเชียงใหม่

ประวัติการทำงาน